

Euroopan unionin virallinen lehti

L 94

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

55. vuosikerta

30. maaliskuuta 2012

Sisältö

I Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 258/2012, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2012, kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden vastaista Yhdistyneiden kansakuntien yleis-sopimusta täydentävän, ampuma-aseiden, niiden osien ja komponenttien sekä ampumatarvikkeiden laittoman valmistuksen ja laittoman kaupan torjuntaa koskevan lisäpöytäkirjan (YK:n ampuma-asepöytäkirja) 10 artiklan täytäntöönpanosta ja ampuma-aseiden, niiden osien ja komponenttien sekä ampumatarvikkeiden vientiluvasta ja tuonti- ja kauttakuljetusmenettelyistä ... 1
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 259/2012, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2012, asetuksen (EY) N:o 648/2004 muuttamisesta siltä osin kuin kyse on fosfaattien ja muiden fosforiyhdisteiden käytöstä kuluttajille tarkoitetuissa pyykinpesuaineissa ja kuluttajille tarkoitetuissa konetiskiaineissa ⁽¹⁾ 16
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 260/2012, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2012, euromääräisiä tilisiirtoja ja suoraveloituksia koskevista teknisistä ja liiketoimintaa koskevista vaatimuksista sekä asetuksen (EY) N:o 924/2009 muuttamisesta ⁽¹⁾ 22
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 261/2012, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2012, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 muuttamisesta maito- ja maitotuotealan sopimussuhteiden osalta 38

Hinta: 3 EUR

(¹) ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 258/2012,

annettu 14 päivänä maaliskuuta 2012,

kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden vastaista Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimusta täydentävän, ampuma-aseiden, niiden osien ja komponenttien sekä ampumatarvikkeiden laittoman valmistuksen ja laittoman kaupan torjuntaa koskevan lisäpöytäkirjan (YK:n ampuma-asepöytäkirja) 10 artiklan täytäntöönpanosta ja ampuma-aseiden, niiden osien ja komponenttien sekä ampumatarvikkeiden vientiluvasta ja tuonti- ja kauttakuljetusmenettelyistä

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 207 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden vastaista Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimusta täydentävän, ampuma-aseiden, niiden osien ja komponenttien sekä ampumatarvikkeiden laittoman valmistuksen ja laittoman kaupan torjuntaa koskevan lisäpöytäkirjan allekirjoittamisesta Euroopan yhteisön puolesta 16 päivänä lokakuuta 2001 tehdyn neuvoston päätöksen 2001/748/EY ⁽²⁾ mukaisesti komissio allekirjoitti 16 päivänä tammikuuta 2002 yhteisön puolesta mainitun pöytäkirjan, jäljempänä 'YK:n ampuma-asepöytäkirja'.
- (2) YK:n ampuma-asepöytäkirja, jonka tarkoituksena on edistää, edesauttaa ja vahvistaa osapuolten välistä yhteistyötä ampuma-aseiden, niiden osien ja komponenttien sekä ampumatarvikkeiden laittoman valmistuksen ja laittoman kaupan estämiseksi, torjumiseksi ja poistamiseksi, tuli voimaan 3 päivänä heinäkuuta 2005.
- (3) Ampuma-aseiden jäljittämisen helpottamiseksi ja ampuma-aseiden, niiden osien ja olennaisten komponenttien sekä ampumatarvikkeiden laittoman kaupan tehokkaan torjumisen varmistamiseksi on välttämätöntä parantaa jäsenvaltioiden välistä tiedonvaihtoa, erityisesti käyttämällä olemassa olevia viestintäkanavia paremmin.
- (4) Henkilötietoja on käsiteltävä niiden sääntöjen mukaisesti, joista säädetään yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/46/EY ⁽³⁾ sekä yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 45/2001 ⁽⁴⁾.
- (5) Toimenpiteistä räjähteiden, sytyttimien, pommivalmistustarvikkeiden ja ampuma-aseiden turvallisuuden lisäämiseksi 18 päivänä heinäkuuta 2005 antamassaan tiedonannossa ⁽⁵⁾ komissio ilmoitti aikomuksestaan panna täytäntöön YK:n ampuma-asepöytäkirjan 10 artikla osana niitä toimenpiteitä, jotka on toteutettava, jotta unioni voi tehdä mainitun pöytäkirjan.
- (6) YK:n ampuma-asepöytäkirjassa edellytetään, että osapuolet ottavat käyttöön tai parantavat hallinnollisia menettelyjä tai järjestelmiä, joilla ampuma-aseiden valmistusta, merkitsemistä, tuontia ja vientiä voidaan tehokkaasti valvoa.

⁽³⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽⁴⁾ EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽⁵⁾ COM(2005) 329. Tiedonannossa ilmoitettiin myös direktiivin 91/477/ETY teknisestä muuttamisesta, jonka tarkoituksena on sisällyttää siihen YK:n ampuma-asepöytäkirjassa edellytetyt asianmukaiset määräykset siltä osin, kuin kyse on yhteisön sisäisistä asekuljetuksista, joita mainittu direktiivi koskee; direktiiviä on myöhemmin muutettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2008/51/EY (EUVL L 179, 8.7.2008, s. 5).

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 13. lokakuuta 2011 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 8. maaliskuuta 2012.

⁽²⁾ EYVL L 280, 24.10.2001, s. 5.

- (7) YK:n ampuma-asepöytäkirjan noudattaminen edellyttää myös, että ampuma-aseiden, niiden osien ja olennaisten komponenttien sekä ampumatarvikkeiden laitton valmistaminen ja kauppa säädetään rangaistaviksi teoiksi ja että toteutetaan toimenpiteitä, jotta tällä tavoin laittomasti valmistetut tai kaupan pidetyt tavarat voidaan tuomita menetetyiksi.
- (8) Tätä asetusta ei olisi sovellettava nimenomaan sotilaskäyttöön tarkoitettuihin ampuma-aseisiin, niiden osiin ja olennaisiin komponentteihin sekä ampumatarvikkeisiin. Toimenpiteitä, joilla vastataan YK:n ampuma-asepöytäkirjan 10 artiklan mukaisiin vaatimuksiin, olisi mukautettava siten, että säädetään siviilikäyttöön tarkoitettuja ampuma-aseita koskevista yksinkertaistetuista menettelyistä. Olisi siten varmistettava, että helpotetaan jossain määrin useita kuljetuksia koskevien lupien myöntämistä, kauttakuljetustoimenpiteitä ja valvottua laillista käyttöä varten tapahtuvaa väliaikaista vientiä.
- (9) Tämä asetus ei vaikuta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 346 artiklan soveltamiseen, joka sisältää jäsenvaltioiden keskeisiä turvallisuusasetuksia koskevan viittauksen, eikä tällä asetuksella ole myöskään vaikutusta yhteisön sisällä tapahtuvia puolustukseen liittyvien tuotteiden siirtoja koskevien ehtojen yksinkertaistamisesta 6 päivänä toukokuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/43/EY⁽¹⁾ tai aseiden hankinnan ja hallussapidon valvonnasta 18 päivänä kesäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/477/ETY⁽²⁾ soveltamiseen. YK:n ampuma-asepöytäkirjaa ja siten tätä asetusta ei myöskään sovelleta valtioiden välisiin asekauppoihin tai aseiden siirtoihin tapauksissa, joissa pöytäkirjan soveltaminen rajoittaisi sen osapuolena olevan valtion oikeutta toimia kansallisten turvallisuusasetusten mukaisesti Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan mukaisesti.
- (10) Direktiivissä 91/477/ETY käsitellään siviilikäyttöön tarkoitettujen ampuma-aseiden siirtoja unionin alueella, kun taas tässä asetuksessa keskitytään toimenpiteisiin, jotka koskevat unionin tullialueelta kolmansiin maihin tai näiden kautta tapahtuvaa aseiden vientiä.
- (11) Kolmansista maista tuotaviin ampuma-aseisiin, niiden osiin ja olennaisiin komponentteihin sekä ampumatarvikkeisiin sovelletaan unionin oikeutta ja erityisesti direktiivin 91/477/ETY vaatimuksia.
- (12) Olisi varmistettava, että tietojen säilyttämistä koskevat unionin säännökset ovat yhdenmukaiset.
- (13) Tämän asetuksen asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi toteutettava toimenpiteitä, joilla toimivaltaisille viranomaisille annetaan asianmukaiset valtuudet.
- (14) Jotta voidaan pitää yllä luetteloa ampuma-aseista, niiden osista ja olennaisista komponenteista sekä ampumatarvikkeista, joita varten tarvitaan lupa tämän asetuksen nojalla, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän asetuksen liitteen I mukauttamista tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23 päivänä heinäkuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87⁽³⁾ liitteeseen I ja direktiivin 91/477/ETY liitteeseen I. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (15) Unioni on yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2913/92⁽⁴⁾ antanut tullisäännösten ja komission asetuksella (ETY) N:o 2454/93⁽⁵⁾ tullisäännösten soveltamis säännökset. Huomioon olisi otettava myös yhteisön tullikoodeksista (uudistettu tullikoodeksi) 23 päivänä huhtikuuta 2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 450/2008⁽⁶⁾, jonka säännöksiä sen 188 artiklan mukaisesti sovelletaan eri vaiheissa. Tämä asetus ei millään tavoin rajoita yhteisön tullikoodeksissa ja sen soveltamissäännöksissä säädettyjä ja niistä johtuvia valtuuksia.
- (16) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä tämän asetuksen rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja varmistettava, että niitä sovelletaan. Seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (17) Tällä asetuksella ei ole vaikutusta neuvoston asetuksella (EY) N:o 428/2009⁽⁷⁾ perustetun kaksikäyttötuotteiden vientiä, siirtoa, välitystä ja kauttakulkua koskevan unionin valvontajärjestelmän soveltamiseen.
- (18) Tämä asetus on johdonmukainen sotilaskäyttöön tarkoitettuja ampuma-aseita, niiden osia, olennaisia komponentteja ja ampumatarvikkeita, turvallisuusstrategioita, pienaseiden ja kevyiden aseiden laitonta kauppaa ja sotilasteknologian vientiä koskevien asian kannalta merkityksellisten muiden säännösten kanssa, mukaan lukien sotilasteknologian ja puolustustarvikkeiden viennin valvontaa koskevien yhteisten sääntöjen määrittämisestä 8 päivänä joulukuuta 2008 hyväksytty neuvoston yhteinen kanta 2008/944/YUTP⁽⁸⁾.

(1) EUVL L 146, 10.6.2009, s. 1.

(2) EYVL L 256, 13.9.1991, s. 51.

(3) EYVL L 256, 7.9.1987, s. 1.

(4) EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1.

(5) EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1.

(6) EUVL L 145, 4.6.2008, s. 1.

(7) EUVL L 134, 29.5.2009, s. 1.

(8) EUVL L 335, 13.12.2008, s. 99.

- (19) Komission ja jäsenvaltioiden olisi tiedotettava toisilleen tämän asetuksen nojalla toteutetuista toimenpiteistä sekä toimitettava muut niiden käytettävissä olevat tähän asetukseen liittyvät tiedot.
- (20) Tällä asetuksella ei estetä jäsenvaltioita soveltamasta niitä valtiosääntönsä sisältäviä säännöksiä, jotka koskevat yleisön oikeutta tutustua virallisiin asiakirjoihin, samalla kun otetaan huomioon Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001⁽¹⁾,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

KOHDE, MÄÄRITELMÄT JA SOVELTAMISALA

1 artikla

Tässä asetuksessa annetaan ampuma-aseiden, niiden osien ja olennaisten komponenttien sekä ampumatarvikkeiden vientilupaa sekä tuonti- ja kauttakuljetusmenettelyjä koskevat säännöt kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden vastaista Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimusta täydentävän, ampuma-aseiden, niiden osien ja komponenttien sekä ampumatarvikkeiden laittoman valmistuksen ja kaupan torjumista koskevan lisäpöytäkirjan, jäljempänä 'YK:n ampuma-asepöytäkirja', 10 artiklan täytäntöön panemiseksi.

2 artikla

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) 'ampuma-aseella' liitteessä I tarkoitettua kannettavaa piipulla varustettua asetta, jolla voidaan palavan ajoaineen avulla ampua hauleja, luoteja tai muita ammuksia ja joka on tarkoitettu niiden ampumiseen tai joka voidaan muuntaa ampumakelpoiseksi.

Esine voidaan muuntaa kelpoiseksi ampumaan palavan ajoaineen avulla hauleja, luoteja tai muita ammuksia, jos

— se on ampuma-aseen näköinen ja

— se on rakenteensa tai valmistusmateriaalinsa puolesta muunnettavissa sellaiseksi;

- 2) 'osilla' mitä tahansa liitteessä I tarkoitettuja osia tai varaosia, jotka on tarkoitettu nimenomaan ampuma-aseeseen ja jotka ovat oleellisia sen toiminnan kannalta, mukaan lukien piiput, lukon kehykset tai rungot, luistit tai sylinterit, lukot tai sulkukappaleet, sekä laitteita, jotka on tarkoitettu vaimentamaan ampuma-aseen laukaus tai muunnettu vaimentajaksi;

- 3) 'olennaisilla komponenteilla' sulkijamekanismeja, ampuma-aseiden pesiä ja piippuja, jotka luetaan erillisinä osina kuuluviksi samaan luokkaan kuin ase, jonka osia ne ovat tai jonka osiksi ne on tarkoitettu;

- 4) 'ampumatarvikkeilla' kokonaisia patruunoita tai niiden komponentteja, mukaan luettuina hylsyt, nallit, ruudit ja amukset, joita käytetään liitteessä I tarkoitettussa ampuma-aseessa, edellyttäen, että nämä komponentit ovat luvanvaraisia kyseisessä jäsenvaltiossa;

- 5) 'deaktivoituilla ampuma-aseilla' esineitä, jotka muutoin ovat ampuma-aseiden määritelmän mukaisia mutta jotka on tehty pysyvästi ampumakelvottomiksi deaktivoimalla ne, varmistaen, että kaikki ampuma-aseen toiminnan kannalta olennaiset osat on tehty pysyvästi toimintakelvottomiksi siten, ettei niitä voida poistaa, asentaa uudelleen tai muuttaa tarkoituksin tehdä ampuma-aseesta uudelleen ampumakelpoinen.

Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön järjestelyjä, joiden mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset varmentavat nämä deaktivoitotoimenpiteet. Jäsenvaltioiden on määrittävä, että tämän varmentamisen yhteydessä annetaan todistus tai tehdään rekisterimerkintä, joiden mukaan ampuma-ase on tehty ampumakelvottomaksi, tai että ampuma-aseeseen tehdään tätä tarkoittava selvästi erottuva merkintä;

- 6) 'viennillä'

a) asetuksen (ETY) N:o 2913/92 161 artiklassa tarkoitettua vientimenettelyä;

b) asetuksen (ETY) N:o 2913/92 182 artiklan mukaista jälleenvientiä, lukuun ottamatta tuon asetuksen 91 artiklassa tarkoitettua ulkoisen passitusmenettelyn mukaisesti liikkuvia tavaroita, joiden osalta sen 182 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja jälleenvientimuodollisuuksia ei ole täytetty;

- 7) 'henkilöllä' luonnollista henkilöä, oikeushenkilöä tai, jos se voimassa olevien sääntöjen mukaan on mahdollista, oikeustoimikelpoiseksi tunnustettua henkilöiden yhteenliittymää, jolla ei kuitenkaan ole oikeushenkilön oikeudellista asemaa;

- 8) 'viejällä' unioniin sijoittautunutta henkilöä, joka tekee vienti-ilmoituksen tai jonka puolesta vienti-ilmoitus tehdään, eli henkilöä, jolla vienti-ilmoituksen hyväksymisen ajankohdalla on sopimus kolmannessa maassa olevan vastaanottajan kanssa ja jolla on valta päättää tavaran lähettämisestä unionin tullialueelta. Jollei vientisopimusta ole tehty tai jollei sopimuspuoli toimi omasta puolestaan, viejällä tarkoitetaan henkilöä, jolla on valta päättää tavaran lähettämisestä unionin tullialueelta;

Jos oikeus määrätä ampuma-aseista, niiden osista ja olennaisista komponenteista sekä ampumatarvikkeista kuuluu viennin perusteena olevan sopimuksen mukaan unionin ulkopuolelle sijoittautuneelle henkilölle, viejänä pidetään unioniin sijoittautunutta sopimuspuolta;

- 9) 'unionin tullialueella' asetuksen (ETY) N:o 2913/92 3 artiklassa tarkoitettua aluetta;

⁽¹⁾ EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43.

- 10) 'vientii-ilmoituksella' asiakirjaa, jossa henkilö muoto- ja menettelyvaatimuksia koskevien määräysten mukaisesti ilmoittaa haluavansa asettaa ampuma-aseet, niiden osat ja olennaiset komponentit sekä ampumatarvikkeet vientimenettelyyn;
- 11) 'väliaikaisella viennillä' enintään 24 kuukauden kuluessa tapahtuvaan jälleentuontiin tarkoitettujen ampuma-aseiden vientiä unionin tullialueelta;
- 12) 'kauttakuljetuksella' unionin tullialueelta lähtevien ja yhden tai useamman kolmannen maan läpi kulkevien tavaroiden kuljettamista johonkin muuhun kolmanteen maahan;
- 13) 'uudelleenlastauksella' kauttakuljetusta, joka käsittää tavaroiden purkamisen ne maahan tuoneesta kuljetusvälineestä ja niiden uudelleen lastauksen jälleenvientiä varten, yleensä toiseen kuljetusvälineeseen;
- 14) 'vientiluvalla'
- yhdelle tietylle viejälle myönnettyä yksittäistä lupaa tai lisenssiä, joka kattaa yhden tai useamman ampuma-aseen, niiden osien ja olennaisten komponenttien sekä ampumatarvikkeiden kuljetuksen yhdelle kolmannessa maassa olevalle yksilöidylle loppukäyttäjälle tai vastaanottajalle, tai;
  - yhdelle tietylle viejälle myönnettyä useita kuljetuksia koskevaa lupaa tai lisenssiä, joka kattaa yhden tai useamman ampuma-aseen, niiden osien ja olennaisten komponenttien sekä ampumatarvikkeiden kuljetuksen yhdelle kolmannessa maassa olevalle yksilöidylle loppukäyttäjälle tai vastaanottajalle, tai;
  - yhdelle tietylle viejälle myönnettyä koontilupaa tai -lenssiä, joka kattaa yhden tai useamman ampuma-aseen, niiden osien ja olennaisten komponenttien sekä ampumatarvikkeiden kuljetuksen useammalle yhdessä tai useammassa kolmannessa maassa olevalle yksilöidylle loppukäyttäjälle tai vastaanottajalle;
- 15) 'laittomalla kaupalla' ampuma-aseiden, niiden osien tai olennaisten komponenttien tai ampumatarvikkeiden tuontia, vientiä, myyntiä, toimitusta, kuljetusta tai siirtoa yhden jäsenvaltion alueelta tai sen kautta kolmanteen maahan, jos jokin seuraavista ehdoista täyttyy:
- asianomainen jäsenvaltio ei ole antanut siihen lupaa tämän asetuksen mukaisesti;
  - ampuma-aseita ei ole merkitty direktiivin 91/477/ETY 4 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti;
  - tuotuihin ampuma-aseisiin ei ole tehty niitä tuotaessa ainakin sellaista yksinkertaista merkintää, josta ilmenee aseiden ensimmäisenä Euroopan unioniin tuonut maa, tai jos aseissa ei ole tällaista merkintää, aseet tuontiaseksi yksilöivää tunnistetta;

- 16) 'jäljittämällä' valmistajalta ostajalle päätyvien ampuma-aseiden sekä, mahdollisuuksien mukaan, niiden osien ja olennaisten komponenttien sekä ampumatarvikkeiden järjestelmällistä jäljittämistä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten avustamiseksi laittoman valmistuksen ja laittoman kaupan havaitsemisessa, tutkimisessa ja analysoimisessa.

3 artikla

1. Tätä asetusta ei sovelleta:

- valtioiden välisiin asekauppoihin tai aseiden siirtoihin;
- nimenomaan sotilaskäyttöön suunniteltuihin ampuma-aseisiin ja niiden osiin ja olennaisiin komponentteihin sekä ampumatarvikkeisiin eikä missään tapauksessa täysautomaattisiin aseisiin;
- jäsenvaltioiden asevoimien, poliisin tai viranomaisten käyttöön tarkoitettuihin ampuma-aseisiin, niiden osiin ja olennaisiin komponentteihin sekä ampumatarvikkeisiin;
- keräilijöihin ja tahoihin, jotka vaalivat ampuma-aseiden, niiden osien ja olennaisten komponenttien sekä ampumatarvikkeiden kulttuurisia ja historiallisia näkökohtia ja jotka se jäsenvaltio, jonka alueelle ne ovat sijoittautuneet, on tämän asetuksen soveltamista varten hyväksynyt sellaisiksi, ja edellyttäen, että jäljittäminen on varmistettu;
- deaktivoituihin ampuma-aseisiin;
- kansallisessa lainsäädännössä määriteltyihin antiikkiaseisiin ja niiden jäljennöksiin edellyttäen, että antiikkiaseisiin ei sisälly vuoden 1899 jälkeen valmistettuja aseita.

2. Tämä asetusta ei rajoita asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (yhteisön tullikoodeksi), asetuksen (ETY) N:o 2454/93 (yhteisön tullikoodeksin soveltamissäännökset), asetuksen (EY) N:o 450/2008 (uudistettu tullikoodeksi) eikä asetuksella (EY) N:o 428/2009 (kaksikäyttötuoteasetus) säädetyn kaksikäyttötuotteiden vientiä, siirtoa, välitystä ja kauttakulkua koskevan valvontajärjestelmän soveltamista.

II LUKU

VIENTILUPA, -MENETTELYT JA -VALVONTA SEKÄ TUONTI- JA KAUTTAKULJETUSMENETTELYT

4 artikla

1. Liitteessä I lueteltujen ampuma-aseiden, niiden osien ja olennaisten komponenttien vientiä varten tarvitaan liitteessä II esitettyä lomaketta käyttäen laadittu vientilupa. Tällaisen luvan myöntävät sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, johon viejä on sijoittautunut, ja lupa annetaan kirjallisena tai sähköisesti.

2. Jos ampuma-aseiden, niiden osien, olennaisten komponenttien ja ampumatarvikkeiden vienti edellyttää tämän asetuksen mukaista vientilupaa ja tällaiseen vientiin sovelletaan myös yhteisen kannan 2008/944/YUTP mukaisia lupavaatimuksia, jäsenvaltiot voivat käyttää yhtä ainoaa menettelyä niille tässä asetuksessa ja mainitussa yhteisessä kannassa asetettujen velvoitteiden täyttämiseen.

3. Jos ampuma-aseet, niiden osat ja olennaiset komponentit sekä ampumatarvikkeet sijaitsevat yhdessä tai useammassa muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa vientilupaa koskeva hakemus on tehty, tästä on ilmoitettava tuossa hakemuksessa. Sen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten, jossa vientilupaa koskeva hakemus on tehty, on välittömästi kuultava kyseisen yhden tai useamman jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia ja annettava näille tarvittavat tiedot. Sen yhden tai useamman jäsenvaltion, jota kuullaan, on 10 työpäivän kuluessa esitettävä mahdolliset luvan myöntämistä vastustavat huomautuksensa, jotka sitovat sitä jäsenvaltiota, jossa hakemus on tehty.

5 artikla

Siirretään komissiolle valta antaa 6 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä liitteen I muuttamiseksi asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muutosten ja direktiivin 91/477/ETY liitteen I muutosten perusteella.

6 artikla

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.

2. Siirretään 5 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle määräämättömäksi ajaksi.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 5 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 5 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

7 artikla

1. Asianomaisen jäsenvaltion on ennen vientiluvan myöntämistä ampuma-aseille, niiden osille ja olennaisille komponenteille sekä ampumatarvikkeille tarkistettava, että

a) määräämään oleva kolmas maa on antanut luvan asianomaiseen tuontiin; ja

b) mahdollinen kauttakuljetusmaana oleva kolmas maa on antanut viimeistään ennen kuljetusta kirjallisen ilmoituksen siitä, että se ei vastusta kauttakuljetusta. Tätä säännöstä ei sovelleta:

— kolmansien maiden satamien tai lentokenttien kautta tapahtuviin meri- tai ilmakuljetuksiin edellyttäen, että mitään uudelleenlastausta tai kuljetusvälineen vaihtoa ei tapahdu,

— väliaikaiseen vientiin valvottua laillista käyttötarkoitusta varten, joihin kuuluvat metsästys, urheiluammunta, arvonnääritys, asenäyttelyt ilman aseiden myyntiä ja korjaus.

2. Jos kauttakuljetusta vastustavia huomautuksia ei ole saatu 20 työpäivän kuluessa siitä, kun viejä on jättänyt kirjallisen pyynnön kauttakuljetuksen hyväksymisestä, jäsenvaltiot voivat päättää, ettei kuultu kauttakuljetusmaana oleva kolmas maa ole vastustanut kauttakuljetusta.

3. Viejän on annettava vientiluvan myöntämisestä huolehtivan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle tarvittavat asiakirjat, joista käy ilmi, että tuonnin määräämään oleva kolmas maa on hyväksynyt tuonnin ja että kauttakuljetusmaana oleva kolmas maa ei ole vastustanut kauttakuljetusta.

4. Jäsenvaltioiden on käsiteltävä vientilupia koskevat hakemukset kansallisessa lainsäädännössä tai kansallisen käytännön mukaan määritellyssä ajassa, joka ei saa olla yli 60 työpäivää päivästä, jona kaikki vaadittavat tiedot on annettu toimivaltaisille viranomaisille. Poikkeuksellisissa olosuhteissa ja asianmukaisesti perustelluista syistä tämä määräaika voidaan pidentää 90 työpäivään.

5. Vientiluvan voimassaoloaika ei saa ylittää tuontiluvan voimassaoloaikaa. Jos tuontiluvassa ei ole määritelty voimassaoloaikaa, vientiluvan voimassaoloajan on oltava vähintään yhdeksän kuukautta, paitsi poikkeuksellisissa olosuhteissa ja asianmukaisesti perustelluista syistä.

6. Jäsenvaltiot voivat päättää käyttää sähköisiä asiakirjoja vientilupaa koskevien hakemusten käsittelyssä.

8 artikla

1. Vientiluvassa ja tuonnin määräämään olevan kolmannen maan myöntämässä tuontilisenssissä tai tuontiluvassa sekä liiteasiakirjoissa on yhdessä oltava seuraavat tiedot jäljittämistä varten:

a) myöntämispäivä ja voimassaolon päättymispäivä;

- b) myöntämispaikka;
- c) vientimaa;
- d) tuontimaa;
- e) soveltuvissa tapauksissa kauttakuljetusmaana oleva yksi tai useampi kolmas maa;
- f) vastaanottaja;
- g) loppukäyttäjä, jos tämä tiedossa kuljetuksen ajankohtana;
- h) tiedot, joiden avulla on mahdollista tunnistaa ampuma-aseet, niiden osat ja oleelliset komponentit sekä ampumatarvikkeet, ja niiden määrä sekä, viimeistään ennen kuljetusta, aseissa olevat merkinnät.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitetut tiedot sisältyvät tuontilisenssiin tai -lupaan, viejän on annettava ne kauttakuljetusmaana oleville kolmansille maille etukäteen viimeistään ennen kuljetusta.

9 artikla

1. Ampuma-aseiden, niiden osien, olennaisten komponenttien sekä ampumatarvikkeiden väliaikaista vientiä ja jälleenvientiä koskevia yksinkertaistettuja menettelyjä sovelletaan seuraavasti:

a) vientilupaa ei vaadita:

- i) metsästäjien tai urheiluampujien kolmanteen maahan tekemällään matkalla osana mukanaan olevia henkilökohtaisia tavaroita suorittamaan väliaikaiseen vientiin, edellyttäen, että he perustelevat matkan syyn toimivaltaisille viranomaisille erityisesti esittämällä kutsun tai muun selvityksen metsästys- tai urheiluammuntatoiminnasta määräämään olevassa kolmannessa maassa, ja jos kyse on:

— yhdestä tai useammasta ampuma-aseesta,

— niiden olennaisista komponenteista, jos ne ovat merkittyjä, sekä osista,

— niihin tarkoitettuista ampumatarvikkeista, joiden määrä saa olla enintään 800 patruunaa metsästäjien ja enintään 1 200 patruunaa urheiluampujien osalta;

- ii) metsästäjien tai urheiluampujien suorittamaan jälleenvientiin metsästys- tai urheiluammuntatoimintaa varten tapahtuneen väliaikaisen maahantuonnin jälkeen osana kyseisten henkilöiden mukana olevia henkilökohtaisia tavaroita edellyttäen, että ampuma-aseet säilyvät unionin tullialueen ulkopuolelle sijoittautuneen henkilön omistuksessa ja jälleenviedään tälle henkilölle.

b) Metsästäjien ja urheiluampujien on unionin tullialueelta muun jäsenvaltion kuin asuinjäsenvaltionsa kautta lähtiesään esitettävä toimivaltaisille viranomaisille direktiivin 91/477/ETY 1 ja 12 artiklassa säädetty Euroopan ampuma-

asepassi. Matkustettaessa lentoteitse Euroopan ampuma-asepassi on esitettävä toimivaltaisille viranomaisille siellä, missä kyseiset tavarat luovutetaan lentoliikenteen harjoittajalle unionin tullialueen ulkopuolelle kuljettamista varten.

Metsästäjät ja urheiluampujat voivat asuinjäsenvaltionsa kautta unionin tullialueelta lähtiessään esittää Euroopan ampuma-asepassin sijasta muun asiakirjan, jonka tuon jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset katsovat päteväksi tätä tarkoitusta varten.

- c) Jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on keskeytettävä vientimenettely enintään 10 päivän ajaksi tai tarvittaessa muutoin estettävä ampuma-aseiden, niiden osien ja olennaisten komponenttien sekä ampumatarvikkeiden vienti unionin tullialueelta kyseisen jäsenvaltion kautta, jos niillä on syytä epäillä, että metsästäjien tai urheiluampujien perusteina esittämät syyt eivät ole 10 artiklassa säädettyjen asian kannalta merkityksellisten seikkojen ja veloitteiden mukaiset. Poikkeuksellisissa olosuhteissa ja asianmukaisesti perustelluista syistä tässä alakohdassa tarkoitettu määräaika voidaan pidentää 30 päivään.

2. Jäsenvaltioiden on kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti otettava käyttöön yksinkertaistettuja menettelyjä, joita sovelletaan:

- a) arvonmääritystä tai näyttelyä, jossa ei ole myyntiä, tai jäsenvaltion sisällä suoritettua korjaustoimintaa varten tapahtuneen väliaikaisen maahantuonnin jälkeiseen ampuma-aseiden jälleenvientiin edellyttäen, että ampuma-aseet säilyvät unionin tullialueen ulkopuolelle sijoittautuneen henkilön omistuksessa ja jälleenviedään tälle henkilölle;
- b) ampuma-aseiden, niiden osien ja olennaisten komponenttien sekä ampumatarvikkeiden jälleenvientiin, jos ne on varastoitu väliaikaisesti ajankohdasta, jolloin ne saapuvat unionin tullialueelle, ajankohtaan, jolloin ne poistuvat sieltä;
- c) ampuma-aseiden väliaikaiseen vientiin arvonmääritystä, korjausta ja sellaista näyttelyä varten, jossa ei ole myyntiä, edellyttäen, että viejä esittää perusteet kyseisten ampuma-aseiden lailliselle hallussapidolle ja vie ne ulkoista korjaustoimintaa tai väliaikaista vientiä koskevien tullimenettelyjen mukaisesti.

10 artikla

1. Tehdessään tämän asetuksen nojalla päätöksen vientiluvan myöntämisestä jäsenvaltioiden on otettava huomioon kaikki asian kannalta merkitykselliset näkökohdat, mukaan lukien

- a) niille asianomaisten kansainvälisten vientivalvontajärjestelyiden osapuolina tai asianomaisten kansainvälisten sopimusten nojalla kuuluvat velvoitteet ja sitoumukset;
- b) kansallisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan näkökohdat, mukaan luettuina ne, jotka kuuluvat yhteisen kannan 2008/944/YUTP piiriin;
- c) aiottuun lopulliseen käyttöön, vastaanottajaan, yksilöityyn loppukäyttäjään ja luvan kiertämisen vaaraan liittyvät näkökohdat.

2. Edellä 1 kohdassa säädettyjen asian kannalta merkityksellisten näkökohtien lisäksi jäsenvaltioiden on otettava venttilupaa koskevaa hakemusta arvioidessaan huomioon, soveltaako viejä oikeasuhteisia ja riittäviä keinoja ja menettelyjä varmistaakseen tämän asetuksen säännösten ja tavoitteiden sekä luvan käsittämien ehtojen ja vaatimusten noudattamisen.

Tehdessään päätöksen venttiluvan myöntämisestä tämän asetuksen nojalla jäsenvaltioiden on noudatettava seuraamuksia koskevia velvoitteitaan, jotka niille on erityisesti aseidenvientikieltojen osalta asetettu neuvoston hyväksymissä päätöksissä tai josain Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön (Etyj) päätöksessä taikka Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston sitovassa päätöslauselmassa.

11 artikla

1. Jäsenvaltioiden on:

- a) evättävä venttilupa, jos sen hakijalla on rikosrekisterimerkintä, joka koskee sellaista tekoa, joka täyttää eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13 päivänä kesäkuuta 2002 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2002/584/YOS⁽¹⁾ 2 artiklan 2 kohdassa luetellun rikoksen tunnusmerkistön, tai muuta tekoa, edellyttäen että se on täyttänyt sellaisen rikoksen tunnusmerkistön, josta määrättävä enimmäisrangaistus on vähintään neljä vuotta vankeutta tai ankarampi rangaistus;
- b) mitätöitävä, keskeytettävä, muutettava tai peruutettava venttilupa, jos sen myöntämistä koskevat edellytykset eivät ole täytyneet tai eivät enää täyty.

Tällä kohdalla ei ole vaikutusta kansallisen lainsäädännön muakaisten tiukempien sääntöjen soveltamiseen.

2. Jos jäsenvaltiot epäävät tai mitätöivät venttiluvan taikka keskeyttävät sen soveltamisen tai muuttavat sitä taikka peruuttavat sen, niiden on ilmoitettava tästä muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja annettava asiaa koskevat tiedot niille. Jos jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat keskeyttäneet venttiluvan soveltamisen, niiden lopullinen arvio on toimitettava muille jäsenvaltioille keskeytysjakson päättyessä.

3. Ennen kuin jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset myöntävät venttiluvan tämän asetuksen mukaisesti, niiden on otettava huomioon kaikki tämän asetuksen mukaisesti tehty ja niille ilmoitetut epäämispäätökset varmistaakseen, ovatko yhden tai useamman muun jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset evänneet luvan olennaisesti samanlaisen liiketoimen osalta (joka koskee parametreiltään tai teknisiltä ominaisuuksiltaan keskeisiltä osin samanlaista tavaraa ja samaa tuojaa tai vastaanottajaa).

Ne voivat ensin kuulla niitä yhden tai useamman jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia, jotka ovat tehneet epäämisi-, mitätöinti-, keskeyttämis-, muuttamis- tai peruuttamispäätöksiä 1 ja 2 kohdan mukaisesti. Jos jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset näiden kuulemisten jälkeen päättävät myöntää venttiluvan,

niiden on ilmoitettava päätöksestään muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille sekä toimitettava kaikki asiaankuuluvat tiedot päätöksen perusteista.

4. Kaikkien tämän artiklan säännösten mukaisesti toimitettavien tietojen on oltava niiden salassapitoa koskevien 19 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisia.

12 artikla

Jäsenvaltioiden on voimassa olevan kansallisen lainsäädäntönsä tai käytännön mukaisesti säilytettävä vähintään 20 vuoden ajan kaikki ampuma-aseisiin ja, silloin kun se on asianmukaista ja mahdollista, niiden osiin ja olennaisiin komponentteihin sekä ampumatarvikkeisiin liittyvät tiedot, jotka tarvitaan näiden ampuma-aseiden, niiden osien ja olennaisten komponenttien sekä ampumatarvikkeiden jäljittämiseksi ja tunnistamiseksi sekä niiden laittoman kaupan estämiseksi ja havaitsemiseksi. Näihin tietoihin kuuluvat venttiluvan myöntämispaikka ja -ajankohdat sekä luvan viimeinen voimassaolopäivä, vientimaa, tuontimaa, tarvittaessa kauttakuljetusmaana oleva kolmas maa, vastaanottaja, loppukäyttäjä, jos se on tiedossa viennin ajankohtana, sekä tavaroiden kuvaus ja määrä sekä niissä olevat merkinnät.

Tätä artiklaa ei sovelleta 9 artiklassa tarkoitettuun vientiin.

13 artikla

1. Jos asiassa ilmenee epäilyjä, jäsenvaltioiden on pyydettävä tuontimaana olevaa kolmatta maata vahvistamaan, että ampuma-aseita, niiden osia ja olennaisia komponentteja tai ampumatarvikkeita sisältävä kuljetus on otettu vastaan.

2. Jäsenvaltioiden on vientimaana olevan kolmannen maan, joka viennin ajankohtana on YK:n ampuma-asepöytäkirjan osapuoli, pyynnöstä vahvistettava, että ampuma-aseita, niiden osia ja olennaisia komponentteja tai ampumatarvikkeita sisältävä kuljetus on otettu vastaan unionin tullialueella, mikä varmistetaan lähtökohtaisesti esittämällä asiaan liittyvät tullin tuontiasiakirjat.

3. Jäsenvaltioiden on noudatettava 1 ja 2 kohtaa voimassa olevan kansallisen lainsäädäntönsä tai käytännön mukaisesti. Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi erityisesti viennin osalta päättää ottaa yhteyttä joko viejään tai suoraan tuontimaana olevaan kolmanteen maahan.

14 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niiden lupamenettelyt ovat suojattuja ja että lupa-asiakirjojen aitous voidaan tarkistaa tai vahvistaa.

Asiakirjojen tarkistus ja vahvistus voidaan tarvittaessa hoitaa myös diplomaattisia kanavia käyttäen.

15 artikla

Tämän asetuksen asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset ja oikeasuhteiset toimenpiteet, jotta niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat:

⁽¹⁾ EYVL L 190, 18.7.2002, s. 1.

- a) kerätä tietoja ampuma-aseita, niiden osia ja olennaisia komponentteja sekä ampumatarvikkeita koskevista tilauksista tai liiketoimista; ja
- b) todeta, että viennin valvontatoimenpiteitä sovelletaan asianmukaisesti, mikä voi erityisesti edellyttää valtuuksia päästä sellaisten henkilöiden tiloihin, joita vientiliiketoimi koskee.

16 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen rikkomiseen sovellettavia seuraamuksia koskevat säännöt ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

III LUKU

TULLIMUODOLLISUUDET

17 artikla

1. Suorittaessaan ampuma-aseiden, niiden osien ja olennaisien komponenttien sekä ampumatarvikkeiden viennin edellyttämää tullimuodollisuuksia vientitullitoimipaikassa viejän on osoitettava, että vientiin on saatu tarpeellinen lupa.

2. Viejältä voidaan vaatia selvitykseksi esitettyjen asiakirjojen käännös sen jäsenvaltion jollekin viralliselle kielelle, jossa vienti-ilmoitus esitetään.

3. Rajoittamatta jäsenvaltioille asetuksen (ETY) N:o 2913/92 nojalla annettuja valtuuksia niiden on keskeytettävä enintään 10 päiväksi alueeltaan tapahtuvaa vientiä koskeva menettely tai tarvittaessa muutoin estettävä ampuma-aseiden, niiden osien ja olennaisien komponenttien sekä ampumatarvikkeiden, joilla on voimassa oleva vientilupa, vienti unionin tullialueelta alueensa kautta, jos niillä on syytä epäillä, että

- a) vientilupaa myönnettäessä ei ole otettu huomioon asiaan vaikuttavia tietoja; tai
- b) olosuhteet ovat olennaisesti muuttuneet luvan myöntämisen jälkeen.

Poikkeuksellisissa olosuhteissa ja asianmukaisesti perustelluista syistä tämä määräaika voidaan pidentää 30 päivään.

4. Jäsenvaltioiden on 3 kohdassa tarkoitettussa määräajassa tai pidennetyssä määräajassa joko vapautettava ampuma-aseet, niiden osat ja olennaiset komponentit sekä ampumatarvikkeet tai toteutettava 11 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaiset toimet.

18 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat säätää, että ampuma-aseiden, niiden osien ja olennaisien komponenttien sekä ampumatarvikkeiden vientiä varten tarvittavat tullimuodollisuudet voidaan suorittaa vain tähän tarkoitukseen valtuutetuissa tullitoimipaikoissa.

2. Jäsenvaltioiden, jotka käyttävät 1 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, on ilmoitettava komissiolle asianmukaisesti valtuutetut tullitoimipaikat tai niiden myöhemmät muutokset. Komissio julkaisee ja saattaa ajan tasalle nämä tiedot vuosittain *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa.

IV LUKU

HALLINNOLLINEN YHTEISTYÖ

19 artikla

1. Jäsenvaltioiden on yhteistyössä komission kanssa ja 21 artiklan 2 kohdan mukaisesti toteutettava kaikki tarvittavat toi-

menpiteet luodakseen toimivaltaisten viranomaisten välille suorat yhteistyö- ja tietojenvaihtoyhteydet tässä asetuksessa säädettyjen toimenpiteiden tehostamiseksi. Nämä tiedot voivat käsittää:

- a) yksityiskohtaiset tiedot viejistä, joiden lupahakemus on hylätty, tai viejistä, joihin sovelletaan jäsenvaltioiden 11 artiklan nojalla tekemiä päätöksiä;
- b) tietoja vastaanottajista tai muista epäilyttäviin toimiin osallistuvista toimijoista ja, jos tietoja on saatavilla, käytetyistä reiteistä.

2. Keskinäisestä avunannosta annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 515/97⁽¹⁾ ja erityisesti sen säännöksiä tietojen luottamuksellisuudesta sovelletaan soveltuvin osin tämän artiklan mukaisiin toimenpiteisiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen 20 artiklan soveltamista.

V LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

20 artikla

1. Perustetaan ampuma-aseiden viennin koordinoitiryhmä, jäljempänä 'koordinoitiryhmä', jonka puheenjohtajana on komission edustaja. Kukin jäsenvaltio nimeää siihen edustajan.

Koordinoitiryhmä tutkii kaikki tämän asetuksen soveltamista koskevat asiat, jotka sen puheenjohtaja tai jäsenvaltion edustaja saattaa sen käsiteltäväksi. Sitä sitovat asetuksen (EY) N:o 515/97 luottamuksellisuutta koskevat säännöt.

2. Koordinoitiryhmän puheenjohtajan tai koordinoitiryhmän on tarvittaessa kuultava asiaan liittyviä sidosryhmiä, joihin tällä asetuksella on vaikutusta.

21 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on annettava komissiolle tiedoksi tämän asetuksen täytäntöön panemiseksi annetut lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, mukaan lukien 16 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteet.

2. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava viimeistään 19 päivänä huhtikuuta 2012 muille jäsenvaltioille ja komissiolle 7, 9, 11 ja

⁽¹⁾ Neuvoston asetukset (EY) N:o 515/97, annettu 13 päivänä maaliskuuta 1997, jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten keskinäisestä avunannosta sekä jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten ja komission yhteistyöstä tulli- ja maatalousasioita koskevan lainsäädännön moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi (EYVL L 82, 22.3.1997, s. 1).

17 artiklan täytäntöönpanosta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset. Näiden tietojen perusteella komissio julkaisee ja saattaa ajan tasalle vuosittain luettelon näistä viranomaisista *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa.

3. Komissio tarkastelee tämän asetuksen täytäntöönpanoa viimeistään 19 päivänä huhtikuuta 2017 ja sen jälkeen koordinaatiryhmän pyynnöstä ja joka tapauksessa kymmenen vuoden välein ja antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän asetuksen soveltamista koskevan kertomuksen, johon voi sisältyä muutosehdotuksia. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kaikki tämän kertomuksen laatimista varten tarvittavat tiedot, mukaan lukien tiedot 4 artiklan 2 kohdassa säädetyn yhden ainoan menettelyn käytöstä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 14 päivänä maaliskuuta 2012.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

22 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 30 päivästä syyskuuta 2013.

Tämän asetuksen 13 artiklan 1 ja 2 kohtaa sovelletaan kuitenkin sitä päivää, jona YK:n ampuma-asepöytäkirja tulee voimaan Euroopan unionissa, seuraavasta kolmannestakymmenennestä päivästä lukien, sen jälkeen kun pöytäkirja on tehty Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 218 artiklan mukaisesti.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

N. WAMMEN

LIITE I⁽¹⁾

Luettelo ampuma-aseista, niiden osista ja olennaisista komponenteista sekä ampumatarvikkeista

	Tavaran kuvaus	CN-koodi ⁽¹⁾
1	lyhyet monipatruunaiset itselataavat kertatuliaseet tai lyhyet monipatruunaiset kertatuliaseet	ex 9302 00 00
2	keski-iskuiset lyhyet yksipatruunaiset kertatuliaseet	ex 9302 00 00
3	reunaiskuiset lyhyet yksipatruunaiset kertatuliaseet, joiden kokonaispituus on alle 28 senttimetriä	ex 9302 00 00
4	pitkät monipatruunaiset itselataavat kertatuliaseet, joiden lippaaseen ja pesään mahtuu vähintään kolme patruunaa	ex 9303 20 10 ex 9303 20 95 ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
5	pitkät monipatruunaiset itselataavat kertatuliaseet, joiden lippaaseen ja pesään mahtuu enintään kolme patruunaa, joiden latauslaite ei ole irrallinen tai jotka voidaan muuttaa tavanomaisilla työkaluilla aseiksi, joiden lippaaseen ja pesään mahtuu enemmän kuin kolme patruunaa	ex 9303 20 10 ex 9303 20 95 ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
6	sileäpiippuiset pitkät monipatruunaiset itselataavat kertatuliaseet, joiden piipun pituus on enintään 60 senttimetriä	ex 9303 20 10 ex 9303 20 95
7	monipatruunaiset itselataavat siviilikertatuliaseet, jotka muistuttavat monipatruunaista itselataavaa sarjatuliaseetta	ex 9302 00 00 ex 9303 20 10 ex 9303 20 95 ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
8	muut kuin 6 kohdassa tarkoitetut pitkät monipatruunaiset kertatuliaseet	ex 9303 20 95 ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
9	rihlatulla piipulla varustetut pitkät yksipatruunaiset kertatuliaseet	ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
10	muut kuin 4–7 kohdassa tarkoitetut pitkät monipatruunaiset itselataavat kertatuliaseet	ex 9303 90 00
11	reunaiskuiset lyhyet yksipatruunaiset kertatuliaseet, joiden kokonaispituus on vähintään 28 senttimetriä	ex 9302 00 00
12	sileäpiippuiset pitkät yksipatruunaiset kertatuliaseet	9303 10 00 ex 9303 20 10 ex 9303 20 95
13	osat, jotka on tarkoitettu nimenomaan ampuma-aseeseen ja jotka ovat olennaisia sen toiminnan kannalta, mukaan lukien piiput, lukon kehykset tai rungot, luistit tai sylinterit, lukot tai sulkukappaleet, sekä laitteet, jotka on tarkoitettu vaimentamaan ampuma-aseen laukaus tai muunnettu vaimentajaksi näiden ampuma-aseiden olennaiset osat: sulkijamekanismi, tuliaseiden pesä ja piippu, jotka luetaan erillisinä osina kuuluviksi samaan luokkaan kuin ase, jonka osia ne ovat tai jonka osiksi ne on tarkoitettu	ex 9305 10 00 ex 9305 21 00 ex 9305 29 00 ex 9305 99 00

⁽¹⁾ Perustuu tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23 päivänä heinäkuuta 1987 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2658/87 vahvistettuun yhdistettyyn tavaranimikkeistöön.

	Tavaran kuvaus	CN-koodi ⁽¹⁾
14	ampumatarvikkeet: kokonaiset patruunat tai niiden komponentit, mukaan luettuina hylsyt, nallit, ruuti, luodit ja ammuksset, joita käytetään ampuma-aseessa, edellyttäen kuitenkin, että nämä komponentit ovat luvanvaraisia kyseisessä jäsenvaltiossa	ex 3601 00 00 ex 3603 00 90 ex 9306 21 00 ex 9306 29 00 ex 9306 30 10 ex 9306 30 90 ex 9306 90 90
15	kokoelmat ja keräilykappaleet, jotka ovat historiallisesti kiinnostavia yli 100 vuotta vanhat antiikkiesineet	ex 9705 00 00 ex 9706 00 00

⁽¹⁾ Jos CN-koodin edessä on ex-etuliite, soveltamisala määräytyy sekä CN-koodin että sitä vastaavan tavaran kuvauksen perusteella.

Tässä liitteessä tarkoitetaan:

- a) 'lyhyellä tuliaseella' tuliassetta, jonka piipun pituus on enintään 30 senttimetriä tai jonka kokonaispituus on enintään 60 senttimetriä;
- b) 'pitkällä tuliaseella' kaikkia muita aseita kuin lyhyitä tuliaseita;
- c) 'monipatruunaisella itselataavalla sarjatuliaseella' kaikkia tuliaseita, jotka latautuvat automaattisesti jokaisen ampumakerran jälkeen ja jotka liipaisinta painamalla laukeavat useammin kuin kerran;
- d) 'monipatruunaisella itselataavalla kertatuliaseella' tuliassetta, joka latautuu automaattisesti jokaisen laukauksen jälkeen ja joka liipaisinta painamalla laukeaa ainoastaan kerran;
- e) 'monipatruunaisella kertatuliaseella' tuliassetta, joka ladataan käsin jokaisen laukauksen jälkeen siirtämällä koneiston avulla patruuna lippaasta piippuun;
- f) 'yksipatruunaisella kertatuliaseella' tuliassetta, joissa ei ole lipasta ja joka ladataan ennen jokaista laukausta siirtämällä patruuna käsin pesään tai tätä tarkoitusta varten suunniteltuun tilaan.

LIITE II

(vientilupalomakkeen malli)
(tämän asetuksen 4 artiklassa tarkoitettu)

Jäsenvaltioiden on vientilupia myöntäessään varmistettava, että luvan luonne käy näkyvästi ilmi annetusta lomakkeesta.

Tämä vientilupa on voimassa kaikissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa luvan päättymispäivään asti.

EUROOPAN UNIONI		AMPUMA-ASEIDEN VIENTI (asetus (EU) N:o 258/2012)		
Lupatyyppi				
Yhden aseiden lupa ☐ Useiden aseiden lupa ☐ Koontilupa ☐				
LUPA	1	1. Viejä (soveltuvissa tapauksissa EORI-numero)	Nro	
			2. Luvan tunnistenumero (1)	
			3. Voimassaolon päättymispäivä	
			4. Yhteystiedot	
		5. Vastaanottaja(t) (tapauksen mukaan EORI-numero)	6. Myöntävä viranomainen	
		7. Asiamies(-miehet)/edustaja(t) (jos eri kuin viejä) (soveltuvissa tapauksissa EORI-numero)	Nro	8. Vientimaa(t)
				Koodi (2)
			9. Tuontimaat(t) ja tuontiluvan numero(t)	Koodi (2)
		10. Lopullinen vastaanottaja (lopulliset vastaanottajat) (jos tiedossa kuljetuksen aikana) (soveltuvissa tapauksissa EORI-numero)	11. Kauttakuljetusmaana oleva kolmas maa (soveltuvissa tapauksissa)	
				Koodi (2)
			12. Jäsenvaltio(t), jo(i)ssa tuotteet aiotaan asettaa vientimenettelyyn	
				Koodi (2)
		13. Tuotteiden kuvaus	14. Yhdenmukaistetun järjestelmän tai yhdistetyn nimikkeistön koodi (soveltuvissa tapauksissa, kahdeksan numeroa)	
	13a. Merkintä	15. Valuutta ja arvo	16. Tavarantoiminta määrä	
	17. Lopullinen käyttö (soveltuvissa tapauksissa)	18. Sopimuksen päivämäärä (soveltuvissa tapauksissa)	19. Vientimenettely	
20. Kansallisen lainsäädännön edellyttämät tiedot (tarkennettava lomakkeessa)				
Jäsenvaltioiden käytettävissä esipainettuja tietoja varten				
Myöntävä viranomainen täyttää				
Allekirjoitus		Leima		
Myöntävä viranomainen				
Paikka ja päiväys				

(1) Myöntävä viranomainen täyttää.

(2) Ks. neuvoston asetus (EY) N:o 1172/95 (EYVL L 118, 25.5.1995, s. 10).

EUROOPAN UNIONI

1a. (1)	1. Viejä	2. Tunnistenumero	9. Tuontimaat ja tuontiluvan numero	
		5. Vastaanottaja		
LUPA	13.1 Tuotteiden kuvaus	14. Tavarankoodi (soveltuviissa tapauksissa, kahdeksan numeroa)		
	13a. Merkintä	15. Valuutta ja arvo	16. Tavarank määrä	
	13.2 Tuotteiden kuvaus	14. Tavarankoodi (soveltuviissa tapauksissa, kahdeksan numeroa)		
	13a. Merkintä	15. Valuutta ja arvo	16. Tavarank määrä	
	13.3 Tuotteiden kuvaus	14. Tavarankoodi (soveltuviissa tapauksissa, kahdeksan numeroa)		
	13a. Merkintä	15. Valuutta ja arvo	16. Tavarank määrä	
	13.4 Tuotteiden kuvaus	14. Tavarankoodi (soveltuviissa tapauksissa, kahdeksan numeroa)		
	13a. Merkintä	15. Valuutta ja arvo	16. Tavarank määrä	
	13.5 Tuotteiden kuvaus	14. Tavarankoodi (soveltuviissa tapauksissa, kahdeksan numeroa)		
	13a. Merkintä	15. Valuutta ja arvo	16. Tavarank määrä	
	13.6 Tuotteiden kuvaus	14. Tavarankoodi (soveltuviissa tapauksissa, kahdeksan numeroa)		
	13a. Merkintä	15. Valuutta ja arvo	16. Tavarank määrä	
	13.7 Tuotteiden kuvaus	14. Tavarankoodi (soveltuviissa tapauksissa, kahdeksan numeroa)		
	13a. Merkintä	15. Valuutta ja arvo	16. Tavarank määrä	

Huom. Jokaisesta vastaanottajasta on täytettävä erillinen lomakepohja, samalla tavalla kuin 1a lomakepohjan tapauksessa. Sarakkeen 22 osassa 1 ilmoitetaan edelleen käytettävissä oleva määrä ja sarakkeen 22 osassa 2 siitä tässä yhteydessä vähennetty määrä.

21. Nettomäärä/arvo (nettopaino tai muu mitta, joka on määriteltävä)		23. Vähennetty määrä/arvo kirjaimin	24. Tulliasiakirja (laji ja numero) tai ote (nro) ja vähennyksen päiväys	25. Jäsenvaltio, nimi ja allekirjoitus, vähennyksen osoittava leima
22. Numeroin				
1				
2				
1				
2				
1				
2				
1				
2				
1				
2				
1				
2				

(1) Kustakin vastaanottajasta on täytettävä erillinen lomakepohja.

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 259/2012,

annettu 14 päivänä maaliskuuta 2012,

asetuksen (EY) N:o 648/2004 muuttamisesta siltä osin kuin kyse on fosfaattien ja muiden fosforiyhdisteiden käytöstä kuluttajille tarkoitetuissa pyykinpesuaineissa ja kuluttajille tarkoitetuissa konetiskiaineissa

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Komissio on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 648/2004 ⁽³⁾ mukaisesti 4 päivänä toukokuuta 2007 Euroopan parlamentille ja neuvostolle antamassaan kertomuksessa tehnyt arvion fosfaattien käytöstä pesuaineissa. Lisätarkastelun jälkeen on päädytty siihen, että fosfaattien käyttöä kuluttajille tarkoitetuissa pyykinpesuaineissa ja kuluttajille tarkoitetuissa konetiskiaineissa olisi rajoitettava, jotta voidaan vähentää pesuaineiden sisältämien fosfaattien osuutta rehevöitymisriskiin ja pienentää vedenpuhdistamoissa tehtävän fosforinpoiston kustannuksia. Nämä kustannussäätöt ovat merkittävämmät kuin ne kustannukset, joita fosfaattien korvaaminen vaihtoehtoisilla aineilla kuluttajille tarkoitetuissa pyykinpesuaineissa aiheuttaa.
- (2) Kuluttajille tarkoitettujen fosfaattipohjaisten pyykinpesuaineiden tehokkaihin vaihtoehtoihin tarvitaan pieniä määriä muita fosforiyhdisteitä, fosfonaatteja, joiden lisääntyvä käyttö saattaa olla ympäristön kannalta ongelmallista. Vaikka on tärkeää kannustaa käyttämään

kuluttajille tarkoitettujen pyykinpesuaineiden ja kuluttajille tarkoitettujen konetiskiaineiden valmistuksessa vaihtoehtoisia ainesosia, joilla on parempi ympäristöprofiili kuin fosfaateilla ja muilla fosforiyhdisteillä, tällaisten aineiden ei pitäisi normaaleissa käyttöolosuhteissa aiheuttaa riskiä tai pitäisi aiheuttaa alempi riski ihmisille ja/tai ympäristölle. Siksi aiheellisissa tapauksissa olisi käytettävä REACH-järjestelmää ⁽⁴⁾ tällaisten ainesosien arviointiin.

- (3) Fosfaattien ja muiden fosforiyhdisteiden vuorovaikutuksen vuoksi fosfaattien käyttöä kuluttajille tarkoitetuissa pyykinpesuaineissa ja kuluttajille tarkoitetuissa konetiskiaineissa koskevan rajoituksen laajuus ja taso on valittava huolellisesti. Rajoitusta olisi sovellettava paitsi fosfaatteihin myös kaikkiin fosforiyhdisteisiin, jotta estettäisiin fosfaattien pelkkä korvaaminen muilla fosforiyhdisteillä. Fosforipitoisuuden enimmäisarvon pitäisi olla riittävän pieni, jotta kuluttajille tarkoitettujen fosfaattipohjaisten pyykinpesuaineiden myynti estettäisiin tehokkaasti, mutta toisaalta riittävän suuri, jotta koostumukseltaan vaihtoehtoisissa valmisteissa voitaisiin käyttää niissä tarvittava vähimmäismäärä fosfonaatteja.
- (4) Tällä hetkellä ei ole tarkoituksenmukaista ulottaa fosfaattien ja muiden fosforiyhdisteiden käyttöä kuluttajille tarkoitetuissa pyykinpesuaineissa ja kuluttajille tarkoitetuissa konetiskiaineissa koskevia rajoituksia unionin tasolla koskemaan teollisuus- ja laitospesuaineita, koska fosfaattien käytölle näissä pesuaineissa ei vielä ole saatavilla teknisesti ja taloudellisesti käyttökelpoisia vaihtoehtoja. Kuluttajille tarkoitettujen konetiskiaineiden osalta vaihtoehtoja on todennäköisesti laajemmin saatavilla lähitulevaisuudessa. Siksi on tarpeen säätää fosfaattien käytön rajoittamisesta näissä pesuaineissa. Tällaista rajoitusta olisi sovellettava tulevaisuuteen sijoittuvasta ajankohdasta, johon mennessä fosfaattien vaihtoehtojen odotetaan olevan laajasti saatavilla, jotta kannustetaan kehittämään uusia tuotteita. On myös tarpeen yksilöidä fosforisisällön sallittu enimmäismäärä, joka perustuu sellaisiin todisteisiin kuin nykyiset kansalliset rajoitukset, jotka koskevat fosforin käyttöä konetiskiaineissa. On kuitenkin myös tarpeen säätää, että ennen kuin rajoitusta ryhdytään soveltamaan kaikkialla unionissa, komission olisi toteutettava raja-arvon perusteellinen arviointi käyttäen viimeisimpiä saatavilla olevia tietoja ja esitettävä, jos se on perusteltua, lainsäädäntöehdotus. Arvioinnin olisi katettava ympäristöön, alan teollisuuteen ja kuluttajiin kohdistuvat vaikutukset, jotka aiheutuvat konetiskiaineista, joiden fosforitasot ylittävät ja alittavat liitteessä VI a säädetyt raja-arvon,

⁽¹⁾ EUVL C 132, 3.5.2011, s. 71.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 14. joulukuuta 2011 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 10. helmikuuta 2012.

⁽³⁾ EUVL L 104, 8.4.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH) ja Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta (EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1).

- sekä vaihtoehdot siten, että huomioon otetaan sellaiset tekijät kuin niiden kustannukset, saatavuus, puhdistus-teho ja vaikutus jätevedenpuhdistukseen.
- (5) Yksi tämän asetuksen tavoitteista on suojella ympäristöä vähentämällä kuluttajille tarkoitettujen pesuaineiden sisältämän fosforin aiheuttamaa rehevöitymistä. Siksi on tarpeetonta pakottaa jäsenvaltiot, joilla jo on kuluttajille tarkoitettujen konetiskiaineiden sisältämää fosforia koskevia rajoituksia, mukauttamaan näitä rajoituksia ennen kuin unionin rajoituksia aletaan soveltaa. Lisäksi on suotavaa, että jäsenvaltioiden sallitaan ottaa tässä asetuksessa säädetyt rajoitukset vaiheittain käyttöön mahdollisimman pian.
- (6) Termin ”puhdistus” määritelmä olisi luettavuuden parantamiseksi sisällytettävä asetukseen (EY) N:o 648/2004 ISO:n asianomaiseen standardiin viittaamisen sijasta, ja myös termien ”kuluttajille tarkoitettu pyykinpesuaine” ja ”kuluttajille tarkoitettu konetiskiaine” määritelmä olisi sisällytettävä siihen. Lisäksi on tarpeen täsmentää ”markkinoille saattamisen” määritelmää ja määritellä ”asettaminen saataville markkinoille”.
- (7) Jotta voidaan mahdollisimman nopeasti antaa täsmällisiä tietoja, on tarpeen nykyaikaistaa tapaa, jolla komissio julkistaa toimivaltaisten viranomaisten ja hyväksytyjen laboratoriodien luettelon.
- (8) Komissiolle olisi asetuksen (EY) N:o 648/2004 mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen, liuotinpohjaisia pesuaineita koskevien säännösten käyttöön ottamiseksi ja asianmukaisten hajusteallergeeneja koskevien ainekohtaisten riskiin perustuvien pitoisuusrajojen käyttöön ottamiseksi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvalan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat mainitun asetuksen liitteiden muutoksia, jotka ovat näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (9) Jäsenvaltioiden olisi annettava säännökset asetuksen (EY) N:o 648/2004 rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja varmistettava, että niitä sovelletaan. Seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (10) On tarpeen säätää tässä asetuksessa vahvistettujen rajoitusten soveltamisen lykkäämisestä, jotta toimijat ja erityisesti pienet ja keskisuuret yritykset voivat muuttaa fosfaattipohjaisten kuluttajille tarkoitettujen pyykinpesuaineiden ja kuluttajille tarkoitettujen konetiskiaineiden koostumusta siten, että niissä käytetään vaihtoehtoisia aineita, koostumuksen tavanomaisen muuttamissyklin puitteissa, jotta niiden kustannukset jäisivät mahdollisimman pieniksi.
- (11) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, joiden mukaan kuluttajille tarkoitettujen pesuaineiden sisältämien fosfaattien osuutta rehevöitymisriskissä vähennetään, vedenpuhdistamoissa tehtävän fosforinpoiston kustannuksia pienennetään ja kuluttajille tarkoitettujen pyykinpesuaineiden ja kuluttajille tarkoitettujen konetiskiaineiden sisämarkkinoiden moitteeton toiminta varmistetaan, koska teknisiltä eritelmiltään toisistaan poikkeavilla kansallisilla toimenpiteillä ei voida varmistaa kattavaa parannusta valtionrajat ylittävän veden laatuun, vaan ne voidaan sen vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (12) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 648/2004 olisi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetusta (EY) N:o 648/2004 seuraavasti:

- 1) Korvataan 1 artiklan 2 kohdan kolmas ja neljäs luetelmakohta sekä lisätään viides luetelmakohta seuraavasti:

- kattavammat pakkausmerkinnät pesuaineille, mukaan lukien allergisoivat hajusteet,
- tiedot, jotka valmistajien on pidettävä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja lääkintähenkilöstön saatavilla,
- rajoitukset fosfaattien ja muiden fosforiyhdisteiden pitoisuudelle kuluttajille tarkoitetuissa pyykinpesuaineissa ja kuluttajille tarkoitetuissa konetiskiaineissa.”

- 2) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

- a) Lisätään alakohdat seuraavasti:

- ”1 a) ’kuluttajille tarkoitettu pyykinpesuaineella’ pyykinpesuun tarkoitettua pesuainetta, joka saatetaan markkinoille muuhun kuin ammattimaiseen käyttöön, mukaan luettuina itsepalvelupesulat,

1 b) 'kuluttajille tarkoitettulla konetiskiaineella' pesuainetta, joka saatetaan markkinoille käytettäväksi astianpesukoneissa muuhun kuin ammattimaiseen käyttöön.”.

b) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3) 'puhdistuksella' prosessia, jossa ei-toivottu aines irrotetaan puhdistettavasta kohteesta tai sen sisältä ja muunnetaan liuokseksi tai dispersioksi.”.

c) Korvataan 9 kohta seuraavasti:

”9) 'markkinoille saattamisella' tuotteen saattamista unionin markkinoille ensimmäistä kertaa, mukaan lukien maahantuonti unionin tullialueelle,

9 a) 'asettamisella saataville markkinoille' toimittamista unionin markkinoille liiketoiminnan yhteydessä jakelua, kulutusta tai käyttöä varten joko maksua vastaan tai veloituksetta.”.

3) Lisätään artikla seuraavasti:

”4 a artikla

Fosfaattien ja muiden fosforiyhdisteiden pitoisuutta koskevat rajoitukset

Liitteessä VI a lueteltuja pesuaineita, jotka eivät vastaa kyseisessä liitteessä asetettuja fosfaattien ja muiden fosforiyhdisteiden pitoisuutta koskevia rajoituksia, ei saa saattaa markkinoille kyseisessä liitteessä säädetyistä ajankohdista lukien.”

4) Korvataan 8 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Komissio asettaa 1 kohdassa tarkoitetun luettelon toimivaltaisista viranomaisista ja 2 kohdassa tarkoitetun luettelon hyväksytyistä laboratorioista julkisesti saataville.”

5) Korvataan 11 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Lisäksi kuluttajille tarkoitettujen pyykinpesuaineiden ja kuluttajille tarkoitettujen konetiskiaineiden pakkauksissa on esitettävä liitteessä VII olevassa B osassa säädetyt tiedot.”

6) Poistetaan 12 artiklan 3 kohta.

7) Korvataan 13 ja 14 artikla seuraavasti:

”13 artikla

Liitteiden mukauttaminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 13 a artiklan mukaisesti, jotta voidaan tehdä tarvittavia muutoksia liitteiden I–IV, VII ja VIII mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen. Komissio käyttää, aina kun se on mahdollista, eurooppalaisia standardeja.

2. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 13 a artiklan mukaisesti, jotta voidaan tehdä tämän asetuksen liitteisiin muutoksia, jotka koskevat liuotinpohjaisia pesuaineita.

3. Jos kuluttajien turvallisuutta käsittelevä tiedekomitea vahvistaa ainekohtaiset riskiin perustuvat pitoisuusrajat haasteallergeeneille, komissio antaa delegoituja säädöksiä 13 a artiklan mukaisesti muuttaakseen liitteessä VII olevassa A osassa vahvistettua 0,01 prosentin rajaa vastaavasti.

13 a artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.

2. Siirretään 13 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle viideksi vuodeksi alkaen 19 päivästä huhtikuuta 2012. Komissio laatii viimeistään 19 päivästä heinäkuuta 2016 siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä viiden vuoden pituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättämistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 13 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 13 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella.

14 artikla

Vapaata liikkuvuutta koskeva lauseke

1. Jäsenvaltiot eivät saa kieltää, rajoittaa tai estää tämän asetuksen vaatimusten mukaisten pesuaineiden ja/tai niiden pinta-aktiivisten aineiden asettamista saataville markkinoille tässä asetuksessa käsitellyillä perusteilla.

2. Silloin kun se on erityisesti esimerkiksi kansanterveyden tai ympäristön suojelun kannalta perusteltua ja kun saatavilla on teknisesti ja taloudellisesti käyttökelpoisia vaihtoehtoja, jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai vahvistaa rajoituksia fosfaattien ja muiden fosforiyhdisteiden pitoisuudelle pesuaineissa, joiden osalta liitteessä VI a ei ole vahvistettu pitoisuusrajoituksia.

3. Jäsenvaltiot voivat säilyttää kansalliset säännöt, jotka olivat voimassa 19 maaliskuuta 2012 alkaen ja jotka koskivat pesuaineissa olevien fosfaattien ja muiden fosforiyhdisteiden pitoisuuksia, joita koskevia liitteessä VI a asetettuja rajoituksia ei vielä ole alettu soveltaa. Tällaisista olemassa olevista kansallisista säädöksistä on ilmoitettava komissiolle viimeistään 30 syyskuuta 2012 ja niiden voimassaoloaika voi jatkua siihen päivään, jona liitteessä VI a asetettuja rajoituksia aletaan soveltaa.

4. Silloin kun se on erityisesti esimerkiksi kansanterveyden tai ympäristön suojelun kannalta perusteltua ja kun saatavilla on teknisesti ja taloudellisesti käyttökelpoisia vaihtoehtoja, jäsenvaltiot voivat 19 maaliskuuta 2012 alkaen ja 31 päivään joulukuuta 2016 saakka hyväksyä kansallisia sääntöjä, joilla pannaan täytäntöön liitteessä VI a olevassa 2 kohdassa annettu fosfaattien ja muiden fosforiyhdisteiden pitoisuuden rajoitus. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tällaisista toimenpiteistä komissiolle teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY (*) mukaisesti.

5. Komissio julkistaa 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen kansallisten toimenpiteiden luettelon.

(*) EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37.”

8) Korvataan 15 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jos jäsenvaltiolla on perusteltavissa olevat syyt katsoa tietyn pesuaineen aiheuttavan vaaraa ihmisten tai eläinten terveydelle tai ympäristölle, vaikka kyseinen pesuaine täyttää tämän asetuksen vaatimukset, se voi toteuttaa kaikki aiheelliset väliaikaiset toimenpiteet, joilla varmistetaan, että kyseinen pesuaine ei enää aiheuta kyseistä vaaraa, se poistetaan markkinoilta tai kutsutaan takaisin kohtuullisen pituiseksi ajaksi tai sen saatavuutta rajoitetaan muulla tavalla, joka vastaa riskin luonnetta.

Jäsenvaltion on välittömästi ilmoitettava tällaisesta toimenpiteestä muille jäsenvaltioille ja komissiolle ja perusteltava päätöksensä.”

9) Korvataan 16 artikla seuraavasti:

”16 artikla

Kertomus

1. Komissio ottaa huomioon jäsenvaltioista saadut tiedot niiden alueella markkinoille saatettujen kuluttajille tarkoitettujen konetiskiaineiden fosforipitoisuudesta sekä mahdolliset olemassa olevat tai uudet tieteelliset tiedot, joita sillä on käytettävissään fosfaatteja sisältävissä ja vaihtoehtoisissa valmisteissa käytetyistä ainesosista, ja suorittaa 31 päivään joulukuuta 2014 mennessä perusteellisen arvioinnin siitä, olisiko liitteessä VI a olevassa 2 kohdassa olevaa rajoitusta muutettava. Tämän arvioinnin on sisällettävä analyysi ympäristöön, alan teollisuuteen ja kuluttajiin kohdistuvista vaikutuksista, jotka aiheutuvat konetiskiaineista, joiden fosforitasot ylittävät ja alittavat liitteessä VI a esitetyn raja-arvon siten, että huomioon otetaan sellaiset tekijät kuin kustannukset, saatavuus, puhdistusteho ja vaikutus jätevedenpuhdistukseen. Komissio toimittaa tämän perusteellisen arvioinnin Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

2. Jos komissio lisäksi 1 kohdassa tarkoitettua perusteellisen arvioinnin perusteella katsoo, että kuluttajille tarkoitettuihin konetiskiaineissa käytettyjen fosfaattien ja muiden fosforiyhdisteiden rajoitukset edellyttävät tarkistamista, se esittää viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2015 tarvittavan lainsäädäntöehdotuksen. Tällaisella ehdotuksella on pyrittävä minimoimaan kaikilla kuluttajille tarkoitetuilla konetiskiaineilla ympäristöön yleisesti olevat kielteiset vaikutukset, ja siinä on otettava huomioon tässä perusteellisessa arvioinnissa yksilöidyt mahdolliset kustannukset. Jos Euroopan parlamentti ja neuvosto eivät tällaisen ehdotuksen perusteella toisin päätä 31 päivään joulukuuta 2016 mennessä, liitteessä VI a olevassa 2 kohdassa asetetusta raja-arvosta tulee kuluttajille tarkoitettujen konetiskiaineiden fosforipitoisuuden yläraja kyseisessä kohdassa säädetystä ajankohdasta lukien.”

10) Korvataan 18 artikla seuraavasti:

”18 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Tämä voi myös sisältää tarvittavat toimenpiteet, jotka antavat jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille mahdollisuuden estää asettamasta saataville markkinoille pesuaineita tai pinta-aktiivisia aineita, jotka eivät täytä tämän asetuksen vaatimuksia. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä ja niihin vaikuttavista myöhemmistä muutoksista komissiolle viipymättä.

Säännösten on sisällettävä toimenpiteitä, joilla jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat pidättää pesuaineerät, jotka eivät ole tämän asetuksen mukaisia.”

11) Lisätään tämän asetuksen liitteessä oleva teksti asetuksen (EY) N:o 648/2004 liitteeksi VI a.

12) Muutetaan liite VII seuraavasti:

a) Poistetaan A osasta seuraava teksti:

”Jos SCCNFP myöhemmin asettaa ainekohtaiset riskiin perustuvat pitoisuusrajat hajusteallergeeneille, komissio ehdottaa, että edellä mainittu 0,01 prosentin raja korvataan niillä. Kyseisistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, päätetään 12 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.”

b) Korvataan B osa seuraavasti:

”B. Annostelutietojen merkitseminen

Kuten 11 artiklan 4 kohdassa säädetään, seuraavat merkintäsäännökset koskevat kuluttajille myytävien pesuaineiden pakkauksia.

Kuluttajille tarkoitetut pyykinpesuaineet

Kuluttajille myytävissä pyykinpesuun tarkoitettujen pesuaineiden pakkauksissa on annettava seuraavat tiedot:

- suositellut määrät ja/tai annosteluohjeet millilitroina tai grammoina ilmaistuna tavallisen pesukoneen pyykkimäärää kohti pehmeälle, keskikovalle ja kovalle vedelle sekä yhdelle tai kahdelle pesusykliille,
- montako tavallista pesukoneellista ”tavanomaisen likaista” pyykinpesuainetta voidaan pestä pakkauksen sisältämällä tehokkaalla pesuaineella ja montako tavallista pesukoneellista ”hieman likaista” pyykinpesuainetta voidaan pestä pakkauksen sisältämällä hienopesuun tarkoitettulla pesuaineella, kun käytetään kovuudeltaan keskimääräistä vettä (2,5 mmol CaCO₃/l),
- pakkauksessa mahdollisesti annettavan mitta-astian vetoisuus on ilmoitettava millilitroina tai grammoina.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 14 päivänä maaliskuuta 2012.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

na, ja mitta-astiassa on oltava merkit, jotka osoittavat sopivan annoksen tavalliselle pesukoneelliselle pyykinpesuainetta pehmeälle, keskikovalle ja kovalle vedelle.

Tavallinen pesukoneellinen on tehokkailla pesuaineilla 4,5 kg kuivaa pyykinpesuainetta ja hienopesuun tarkoitettuilla pesuaineilla 2,5 kg kuivaa pyykinpesuainetta ekologisista arviointiperusteista yhteisön ympäristömerkin myöntämiseksi pyykinpesuaineille 10 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn komission päätöksen 1999/476/EY (*) määritelmien mukaisesti. Pesuainetta pidetään tehokkaana, jos valmistajan antamissa tuotetiedoissa ei ensisijaisesti painoteta kankaan ”hoitoa” (alhaista lämpötilaa, herkkiä kuituja ja värejä).

Kuluttajille tarkoitetut konetiskiaineet

Kuluttajille myytävissä konetiskiaineiden pakkauksissa on annettava seuraavat tiedot:

- normaaliannostus, joka on grammoina tai millilitroina tai tabletteina ilmaistu annostus täyden 12-paikkaisen tiskikoneen varsinaiselle pesuohjelmalle ja tavanomaisesti likaantuneille astioille siten, että aiheellisissa tapauksissa otetaan huomioon pehmeä, keskikova ja kova vesi.

(*) EYVL L 187, 20.7.1999, s. 52. Päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2011/264/EU (EUVL L 111, 30.4.2011, s. 34).”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

N. WAMMEN

LIITE

"LIITE VI a

FOSFAATTIEN JA MUIDEN FOSFORIYHDISTEIDEN PITOISUUTTA KOSKEVAT RAJOITUKSET

Pesuaine	Rajoitukset	Rajoituksen soveltamispäivä
1. Kuluttajille tarkoitetut pyykinpesuaineet	<p>Ei saa saattaa markkinoille, jos kokonaisfosforimäärä on 0,5 grammaa tai enemmän siinä määrässä pesuainetta, jota suositellaan käytettäväksi pesusyklin varsinaisessa pesussa tavallisessa pesukoneellisessa, sellaisena kuin se on määritelty liitteessä VII olevassa B osassa, kun käytetään kovuudeltaan kovaa vettä,</p> <ul style="list-style-type: none"> — "tavanomaisen likaiselle" pyykille, kun käytetään tehokasta pesuainetta, — "hieman likaiselle" pyykille, kun käytetään hienope-suun tarkoitettua pesuainetta. 	30. kesäkuuta 2013
2. Kuluttajille tarkoitetut konetiskiaineet	<p>Ei saa saattaa markkinoille, jos liitteessä VII olevassa B osassa määritellyn normaaliannostuksen kokonaisfosforimäärä on 0,3 grammaa tai enemmän.</p>	1. tammikuuta 2017"

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 260/2012,

annettu 14 päivänä maaliskuuta 2012,

euromääräisiä tilisiirtoja ja suoraveloituksia koskevista teknisistä ja liiketoimintaa koskevista vaatimuksista sekä asetuksen (EY) N:o 924/2009 muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan vuoksi on tarpeen luoda euromääräisten sähköisten maksujen yhdyntyneet markkinat, joilla ei tehdä eroa kansallisten ja rajatylittävien maksujen välillä. Yhtenäistä euromaksu-alueetta (Single European Payments Area), jäljempänä 'SEPA', koskevassa hankkeessa pyritään tätä varten kehittämään yhteiset unionin laajuiset maksupalvelut, joilla korvataan nykyiset kansalliset maksupalvelut. Avointen, yhteisten maksustandardien, -sääntöjen ja -käytänteiden käyttöönoton ansiosta ja yhdyntyneen maksunkäsittelyn välityksellä SEPA:n odotetaan tarjoavan unionin kansalaisille ja yrityksille turvallisia, hinnoiltaan kilpailukykyisiä, käyttäjäystävällisiä ja luotettavia euromaksupalveluja. Tämän olisi koskettava SEPA-maksuja kansallisten rajojen sisä- ja ulkopuolella samoin perusehdoin ja soveltaen samoja oikeuksia ja velvoitteita riippumatta sijainnista unionissa. SEPA olisi toteutettava tavalla, joka helpottaa uusien toimijoiden pääsyä markkinoille ja uusien tuotteiden kehittämistä sekä luo suotuisat edellytykset kilpailun lisääntymiselle maksupalvelujen alalla sekä maksuihin liittyvien innovaatioiden esteettömälle kehittämiselle ja no-

pealle unionin laajuiselle käyttöönotolle. Tämän seurauksena parempien mittakaavaetujen, tehostuneen toiminnan ja lisääntyneen kilpailun odotetaan painavan sähköisten euromaksupalvelujen hintoja alaspäin siten, että palvelut perustuvat parhaiten soveltuviin ratkaisuihin. Tällä on määrä olla merkittäviä vaikutuksia erityisesti niissä jäsenvaltioissa, joissa maksujen suorittaminen on muihin jäsenvaltioihin verrattuna suhteellisen kallista. Sen vuoksi SEPAan siirtymisen ei olisi yleisesti katsoen nostettava kokonaishintoja maksupalvelunkäyttäjien kannalta yleensä eikä varsinkaan kuluttajien kannalta. Jos maksupalvelunkäyttäjä on kuluttaja, olisi päinvastoin edistettävä periaatetta, jonka mukaan korkeampia maksuja ei peritä. Komissio jatkaa maksualan hintakehityksen seuraamista, ja sitä kehoitetaan esittämään vuosittain sitä koskeva selvitys.

(2) SEPA:n menestys on taloudellisesti ja poliittisesti erittäin tärkeää. SEPA on täysin sopusoinnussa Eurooppa 2020 -strategian kanssa, jolla pyritään älykkäämpään talouteen, jossa vauraus syntyy innovoinnista ja käytettävissä olevien resurssien tehokkaammasta käytöstä. Nopean SEPAan siirtymisen merkitystä ovat tähdentäneet Euroopan parlamentti SEPA:n täytäntöönpanosta 12 päivänä maaliskuuta 2009 ⁽⁴⁾ ja 10 päivänä maaliskuuta 2010 ⁽⁵⁾ antamissaan päätöslauselmissa sekä neuvosto 2 päivänä joulukuuta 2009 antamissaan päätelmissä.

(3) Maksupalveluista sisämarkkinoilla 13 päivänä marraskuuta 2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/64/EY ⁽⁶⁾ tarjoaa nykyaikaisen oikeudellisen perustan maksupalvelujen sisämarkkinoiden luomiselle, jossa SEPA on keskeinen osatekijä.

(4) Rajatylittävistä maksuista yhteisössä 16 päivänä syyskuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 924/2009 ⁽⁷⁾ sisältää myös useita SEPA:n onnistumista helpottavia toimenpiteitä, kuten sen periaatteen laajentamisen, jonka mukaan rajatylittävistä suoraveloituksista peritään samansuuruisia palvelumaksuja, ja suoraveloituksiin liittyvän saavutettavuuden.

(5) Itsesääntelytoimet, joita Euroopan pankkiala on toteuttanut SEPA-aloitteen johdosta, eivät ole osoittautuneet riittäväksi keinoksi edistää yhtenäistä siirtymistä unionin laajuisiin tilisiirto- ja suoraveloitustyksjärjestelyihin sekä kysyntäettä tarjontapuolella. Etenkään kuluttajien ja muiden käyttäjien etuja ei ole otettu riittävästi ja avoimella tavoin huomioon. Kaikkien asianomaisten sidosryhmien äänen olisi tultava kuulluksi. Tähän itsesääntelyprosessiin ei

⁽¹⁾ EUVL C 155, 25.5.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 218, 23.7.2011, s. 74.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 14. helmikuuta 2012 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 28. helmikuuta 2012.

⁽⁴⁾ EUVL C 87 E, 1.4.2010, s. 166.

⁽⁵⁾ EUVL C 349 E, 22.12.2010, s. 43.

⁽⁶⁾ EUVL L 319, 5.12.2007, s. 1.

⁽⁷⁾ EUVL L 266, 9.10.2009, s. 11.

ole myöskään sovellettu asianmukaisia ohjausmekanismeja, mikä saattaa olla osasyynä kysyntäpuolen hitaaseen siirtymiseen. Vaikka SEPA-neuvoston äskettäinen perustaminen merkitsee huomattavaa parannusta SEPA-hankkeen hallinnossa, hallinto on silti pohjimmiltaan ja muodollisesti vielä hyvin suurelta osin Euroopan maksuneuvoston (European Payments Council), jäljempänä 'EPC', käsissä. Siksi komission olisi tarkasteltava koko SEPA-hankkeen hallintojärjestelyjä uudelleen ennen vuoden 2012 loppua ja tehtävä tarvittaessa ehdotus. Tässä uudelleentarkastelussa olisi tutkittava muun muassa EPC:n kokoonpanoa, EPC:n ja yleisen hallintorakenteen, kuten SEPA-neuvoston, välistä vuorovaikutusta sekä tämän yleisen rakenteen tehtäviä.

- (6) Ainoastaan nopea ja täysimittainen siirtyminen unionin laajuisiin tilisiirtoihin ja suoraveloituksiin tuottaa yhdenyhteiden maksumarkkinoiden kaikki edut, jolloin on mahdollista poistaa perinteisten ja SEPA-tuotteiden rinnakkaisesta käytöstä aiheutuvat suuret kustannukset. Sen vuoksi olisi annettava säännöt, joita sovelletaan kaikkien euromääräisten tilisiirto- ja suoraveloitustapahtumien toteuttamiseen unionissa. Tässä vaiheessa maksukorttitapahtumat olisi kuitenkin jätettävä soveltamisalan ulkopuolelle, koska unionissa suoritettavia korttimaksuja koskevat yhteiset standardit ovat vielä kehitteillä. Rahan siirron, sisäisesti käsiteltävien maksujen, suurten maksutapahtumien, maksujen, joita maksupalveluntarjoajat toteuttavat keskenään omalle tililleen, ja matkapuhelimen välityksellä tai televiestintä-, digitaalisella tai tietoteknisellä laitteella suoritettavien maksujen ei olisi kuuluttava mainittujen sääntöjen soveltamisalaan, koska nämä maksupalvelut eivät ole verrattavissa tilisiirtoihin tai suoraveloituksiin. Maksutapahtumien, jotka on käynnistetty myyntipaikassa maksukortilla tai jotka on käynnistetty jollain muulla laitteella, kuten matkapuhelimella, joko myyntipaikassa tai etätoimenpiteenä ja jotka johtavat suoraan tilisiirtoon tai suoraveloitukseen olemassa olevin kansallisin peruspankkitilinumeroin (Basic Bank Account Number, jäljempänä 'BBAN') tai kansainvälisin pankkitilinumeroin (International Bank Account Number), jäljempänä 'IBAN', yksilöidyltä maksutililtä ja näin yksilöidylle maksutilille, olisi kuitenkin kuuluttava tämän asetuksen soveltamisalaan. Suuria maksuja välittävien maksujärjestelmien käsittelemiä maksuja ei ole niiden erityispiirteiden vuoksi aiheellista ottaa tämän asetuksen soveltamisalan piiriin, koska ne ovat erittäin kiireellisiä ja etupäässä määrältään suuria. Suoraveloituskasuja ei kuitenkaan olisi jätettävä tällä tavoin asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle, ellei maksaja ole nimenomaisesti pyytänyt, että maksu ohjataan suuria maksuja välittävän maksujärjestelmän kautta.
- (7) Tällä hetkellä on olemassa etupäässä Internetin välityksellä suoritettavia maksuja varten useita maksupalveluja, joissa myös käytetään IBAN-tilinumeroa ja pankin yksilöivää BIC-koodia (Business Identifier Code), jäljempänä 'BIC', ja jotka perustuvat tilisiirtoon ja suoraveloitukseen, mutta joissa on lisäominaisuuksia. Näiden palvelujen odotetaan laajenevan nykyisten kansallisten rajojensa ulkopuolelle, ja niillä voidaan mahdollisesti täyttää innovatiivisten, turvallisten ja edullisten maksupalvelujen tarve kuluttajien keskuudessa. Jotta tällaisia palveluita ei suljettaisi pois markkinoilta, tässä asetuksessa säädettyjä tilisiirtoa ja suoraveloitusta koskevia määräaika-

päätymistä olisi sovellettava ainoastaan näiden maksutapahtumien perustana olevaan tilisiirtoon tai suoraveloitukseen.

- (8) Suurimmassa osassa unionissa suoritettavista maksutapahtumissa on mahdollista yksilöidä yksittäinen maksutili käyttäen ainoastaan IBAN-tilinumeroa mainitsematta lisäksi BIC-koodia. Tämän vuoksi joidenkin jäsenvaltioiden pankit ovat jo perustaneet luettelon tai tietokannan tai ottaneet käyttöön muun teknisen välineen, jonka avulla voidaan yksilöidä tiettyä IBAN-tilinumeroa vastaava BIC-koodi. Jäljelle jää ainoastaan hyvin pieni määrä tapauksia, joissa BIC-koodi vaaditaan. Vaikuttaa perusteettomalta ja kohtuuttoman hankalalta velvoittaa kaikkia maksajia ja maksunsaajia kaikkialla unionissa toimittamaan aina BIC-koodi IBAN-tilinumeron lisäksi pelkästään siksi, että se on nykyisin tarpeen joissakin harvoissa tapauksissa. Olisi paljon yksinkertaisempaa, jos maksupalveluntarjoajat ja muut osapuolet ratkaisisivat ja estäisivät tapaukset, joissa maksutiliä ei voida yksilöidä yksiselitteisesti IBAN-tilinumeron avulla. Siksi olisi kehitettävä tarvittavat tekniset välineet, jotta kaikki käyttäjät voivat yksilöidä maksutilin yksiselitteisesti pelkästään IBAN-tilinumeron avulla.
- (9) Jotta tilisiirto voidaan suorittaa, maksunsaajan maksutilin on oltava saavutettavissa. Tästä syystä koko unionissa olisi asetettava saavutettavuutta koskeva velvoite, joka edistäisi unionin laajusten tilisiirto- ja suoraveloituspalvelujen onnistunutta käyttöönottoa. Avoimuuden lisäämiseksi tämä velvoite ja asetuksella (EY) N:o 924/2009 jo käyttöön otettu velvoite, joka koskee suoraveloitukseen liittyvää saavutettavissa oloa, olisi yhdistettävä yhteen ainoaan säädökseen. Kaikkien maksunsaajien maksutilien, jotka ovat saavutettavissa kansallista tilisiirtoa varten, olisi oltava saavutettavissa myös unionin laajuisen tilisiirtojärjestelmän välityksellä. Kaikkien maksajien maksutilien, jotka ovat saavutettavissa kansallista suoraveloitusta varten, olisi oltava saavutettavissa myös unionin laajuisen suoraveloitujärjestelmän välityksellä. Tätä olisi sovellettava siitä riippumatta, päättääkö maksupalveluntarjoaja osallistua tiettyyn tilisiirto- tai suoraveloitujärjestelyyn.
- (10) Tekninen yhteentoimivuus on kilpailun ennakoedellytys. Jotta voidaan luoda sähköisten maksujärjestelmien yhdenyhteiset markkinat euromääräisiä maksuja varten, on olennaisen tärkeää, että liiketoimintasäännöt tai tekniset esteet, kuten pakollinen osallistuminen useampaan kuin yhteen rajatylittävien maksujen suoritusjärjestelmään, eivät haittaa tilisiirtojen ja suoraveloitusten käsittelyä. Tilisiirrot ja suoraveloitukset olisi suoritettava sellaisen järjestelyn mukaisesti, jonka perussääntöjä noudattavat ne maksupalveluntarjoajat, jotka edustavat valtaosaa maksupalveluntarjoajista valtaosasta jäsenvaltioita ja muodostavat enemmistön unionin maksupalveluntarjoajista, ja joita perussääntöjä sovelletaan sekä rajaylittäviin että puhtaasti kansallisiin tilisiirto- ja suoraveloituskasutapahtumiin. Jos tällaisten maksujen käsittelyä varten on useampi kuin yksi maksujärjestelmä, näiden maksujärjestelmien olisi oltava yhteentoimivia siten, että niissä käytetään unionin laajuisia ja kansainvälisiä standardeja, jotta kaikki maksupalvelunkäyttäjät ja kaikki maksupalveluntarjoajat voisivat käyttää vaivattomien pienten euromääräisten maksujen tarjoamia etuja koko unionissa.

- (11) Vaikka yritysten välisen tilisiirto- tai suoraveloitussjärjestelyjen onkin noudatettava kaikkia muita tämän asetuksen säännöksiä, mukaan lukien samojen rajatylittäviin ja kansallisiin maksutapahtumiin sovellettavien sääntöjen noudattaminen, olisi vaatimusta, jonka mukaan osallistujien on edustettava valtaosaa maksupalveluntarjoajista valtaosasta jäsenvaltioita, yritysmarkkinoiden erityispiirteet huomioon ottaen sovellettava ainoastaan siltä osin kuin yritysten välisiä tilisiirto- tai suoraveloituspalveluja tarjoavien maksupalveluntarjoajien olisi edustettava valtaosaa maksupalveluntarjoajista valtaosasta niitä jäsenvaltioita, joissa tällaisia palveluja on saatavilla, ja muodostettava tällaisia palveluja unionissa tarjoavien maksupalveluntarjoajien enemmistö.
- (12) On ratkaisevan tärkeää yksilöidä tekniset vaatimukset, joissa yksiselitteisesti määritetään ominaisuudet, joiden mukaisia asianmukaisten hallintojärjestelyjen puitteissa kehitettävien unionin laajuisten maksujärjestelyjen on oltava maksujärjestelmien välisen yhteentoimivuuden varmistamiseksi. Tällaiset tekniset vaatimukset eivät saisi rajoittaa joustavuutta eivätkä innovointia, vaan niiden olisi oltava avoimia ja neutraaleja maksumarkkinoiden mahdollisten uusien muutosten ja parannusten suhteen. Teknisten vaatimusten suunnittelussa olisi otettava huomioon tilisiirtojen ja suoraveloitusten erityispiirteet erityisesti maksusanoman sisältäviin tietoalkioiden osalta.
- (13) On tärkeää toteuttaa toimenpiteitä, joilla vahvistetaan maksupalvelunkäyttäjien luottamusta tällaisten palvelujen ja erityisesti suoraveloituspalvelujen käyttöön. Tällaisten toimenpiteiden olisi mahdollistettava se, että maksajat voivat määrätä maksupalveluntarjoajansa rajoittamaan suoraveloitussperinnän tiettyyn summaan tai tiettyyn jaksootukseen ja laatimaan ”hyvien” ja ”huonojen” maksusaaajien luetteloja. On aiheellista, että kuluttajat voivat hyötyä tällaisista tarkastuksista unionin laajuisten suoraveloitussjärjestelyjä käyttöönotettaessa. Tällaisten maksusaaajien tarkastusten käytännön toteutuksen kannalta on kuitenkin tärkeää, että maksupalveluntarjoajat pystyvät tekemään tarkastuksia IBAN-tilinumeron perusteella ja tarvittaessa siirtymäkautensa ajan BIC-koodin tai muun yksilöityjen maksusaaajien yksilöllisen velkojatunnuksen perusteella. Direktiivissä 2007/64/EY on jo säädetty muista käyttäjien asiaan liittyvistä oikeuksista, jotka olisi turvattava täysimääräisesti.
- (14) Tekninen standardointi on unionin maksumarkkinoiden kaltaisten verkkojen integroinnin kulmakivi. Kansainvälisten tai eurooppalaisten standardointielinten kehittämien standardien käytön olisi oltava pakollista tietystä päivästä alkaen kaikissa asiaankuuluviissa maksutapahtumissa. Maksujen osalta tällaisia pakollisia standardeja ovat IBAN, BIC sekä finanssipalvelujen ISO 20022 XML -sanomastandardi. Unionin laajuinen täysimittainen yhteentoimivuus edellyttää sen vuoksi, että kaikki maksupalveluntarjoajat käyttävät mainittuja standardeja. Erityisesti olisi edistettävä IBAN-tilinumeroiden ja BIC-koodien pakollista käyttöä, kun se on tarpeen, toteuttamalla jäsenvaltioissa laajoja viestintä- ja helpottamistoimenpiteitä, jotta voidaan sujuvoittaa ja helpottaa erityisesti kuluttajien siirtymistä unionin laajuisiin tilisiirtoihin ja suoraveloituksiin. Maksupalveluntarjoajien olisi voitava sopia kahden- tai monenvälisesti latinalaisen perusmerkistön laajentamisesta siten, että se tukee standardimuotoisten SEPA-sanomien alueellisia muunnelmia.
- (15) On ehdottoman välttämätöntä, että kaikille toimijoille ja erityisesti unionin kansalaisille annetaan ajoissa ja asianmukaisesti tietoa, jotta he olisivat täysin valmistautuneita SEPAn tuomiin muutoksiin. Keskeisten sidosryhmien, kuten maksupalveluntarjoajien, viranomaisten ja kansallisten keskuspankkien, sekä muiden säännöllisiä maksuja paljon käyttävien olisi siksi toteutettava tarpeen mukaisia ja tarvittaessa kohdeyleisöön sovitettuja erityisiä laajoja tiedotuskampanjoita, joilla lisätään yleisön tietoisuutta ja valmistellaan kansalaisia SEPAn siirtymiseen. Kansalaisille on erityisesti tarpeen antaa tietoa siirtymisestä nykyisistä kansallisista BBAN-tilinumeroista kansainvälisten IBAN-tilinumeroihin. Kansallisilla SEPA-koordinointikomiteoilla on parhaat edellytykset sovittaa yhteen tällaisia tiedotuskampanjoita.
- (16) Jotta voidaan mahdollistaa yhteensovitettu siirtymisprosessi, jonka seurauksena järjestelmästä tulisi kuluttajien kannalta selkeä ja yksinkertainen, on asianmukaista asettaa siirtymiselle yksi ainoa määräpäivä, johon mennessä kaikkien tilisiirto- ja suoraveloitustapahtumien olisi täytettävä kyseessä olevat tekniset vaatimukset, ja jättää samalla markkinat avoimiksi uudelle kehitykselle ja innovoinnille.
- (17) Jäsenvaltioiden olisi siirtymäkautena voitava sallia, että maksupalveluntarjoajat antavat kuluttajille mahdollisuuden käyttää edelleen BBAN-tilinumeroa kansallisissa maksutapahtumissa edellyttäen, että yhteentoimivuus varmistetaan siten, että kyseinen maksupalveluntarjoaja muuntaa BBAN-tilinumeron teknisesti ja turvallisesti vastavaksi yksilölliseksi maksutilitunnisteeksi. Maksupalveluntarjoaja ei saisi periä mitään tähän palveluun suoraan tai välillisesti liittyviä maksuja tai hintoja.
- (18) Vaikka tilisiirto- ja suoraveloituspalvelujen kehityksen taso vaihtelee jäsenvaltiosta toiseen, kaikkien tarvittavien prosessien toteuttamisen mahdollistavan riittävän täytäntöönpanokauden loppuun asetettava yhteinen määräpäivä edistäisi yhteensovitettua, johdonmukaista ja yhdenmukaista siirtymistä SEPAn ja auttaisi estämään kahden nopeuden SEPA-järjestelmän syntyminen, joka aiheuttaisi kuluttajille suurta sekaannusta.
- (19) Maksupalveluntarjoajille ja -käyttäjille olisi annettava riittävästi aikaa mukautua teknisiin vaatimuksiin. Tämä mukautumisjakso ei kuitenkaan saisi tarpeettomasti viivästyttää kuluttajille koituvia hyötyjä tai rangaista ennakoivia toimijoita, jotka ovat jo alkaneet siirtyä SEPAn. Maksupalveluntarjoajien olisi tarjottava vähittäisasiakkailleen kotimaan maksutapahtumia ja rajatylittäviä maksutapahtumia varten tarvittavia teknisiä palveluja, jotta varmistetaan sujuva ja turvallinen siirtyminen tässä asetuksessa säädettyjen teknisten vaatimusten noudattamiseen.

- (20) On tärkeää antaa maksualalle suoraveloituksia koskevia liiketoimintamalleja koskeva oikeusvarmuus. On olennaisen tärkeää säännellä suoraveloituksiin liittyviä monenvälisiä siirtohintoja, jotta voidaan luoda tasapuoliset maksupalveluntarjoajien kilpailuedellytykset ja mahdollistaa siten suoraveloitusten yhtenäismarkkinoiden kehittyminen. Kustannukset voitaisiin kohdentaa tehokkaasti sisämarkkinoilla käyttämällä sellaisiin maksutapahtumiin liittyviä monenvälisiä siirtohintoja, joista kieltäydytään tai jotka hylätään, palautetaan tai siirretään takaisin siitä syystä, että niitä ei voida toteuttaa asianmukaisesti, tai jotka johtavat poikkeuskäsittelyyn (niin sanotut R-maksutapahtumat, joissa 'R' voi merkitä kieltäytymistä, hylkäämistä, palauttamista, siirtämistä takaisin, maksun peruuttamista ja peruutuspyyntöä). Toimivien eurooppalaisten suoraveloitushankkeiden toteutumisen kannalta vaikuttaisi sen vuoksi hyödylliseltä kieltää maksutapahtumakohtaiset monenväliset siirtohinnat. R-maksutapahtumakohtaiset siirtohinnat olisi kuitenkin sallittava tietyin ehdoin. Maksupalveluntarjoajien on avoimuuden ja kuluttajansuojan varmistamiseksi annettava kuluttajille selkeää ja ymmärrettävää tietoa R-maksutapahtumien siirtohinnoista. R-maksutapahtumia koskevilla säännöillä ei kuitenkaan rajoiteta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 ja 102 artiklan soveltamista. Lisäksi olisi huomattava, että tavalliset suoraveloitukset ja korttimaksut ovat ominaisuuksiltaan erilaisia etenkin siltä osin, että maksunsaajien on helpompi kannustaa maksajia suoraveloituksen käyttöön, koska maksunsaajan ja maksajan välillä on jo sopimus, kun taas korttimaksuissa tällaista ennakoitua sopimusta ei ole ja maksutapahtuma on usein yksittäinen ja epäsäännöllinen tapahtuma. Siksi suoraveloituksiin liittyviä monenvälisiä siirtohintoja koskevat säännökset eivät rajoita maksukorttitapahtumiin liittyvien monenvälisten siirtohintojen analysointia unionin kilpailusääntöjen mukaisesti. Tässä asetuksessa säädetty kieltö ei koske valinnaisia lisäpalveluja, jos ne ovat selvästi ja yksiselitteisesti erillisiä suoraveloituksia koskevista peruspalveluista ja jos maksupalveluntarjoajat ja maksupalvelunkäyttäjät voivat täysin vapaasti tarjota tai käyttää tällaisia palveluja. Niihin sovelletaan kuitenkin edelleen unionin tason ja kansallisia kilpailusääntöjä.
- (21) Näin ollen olisi rajoitettava ajallisesti mahdollisuutta soveltaa maksutapahtumakohtaisia monenvälisiä siirtohintoja kansallisissa ja rajatylittävissä suoraveloituksissa, ja olisi säädettävä yleiset ehdot, joilla siirtohintoja sovelletaan R-maksutapahtumiin.
- (22) Komission olisi seurattava R-maksutapahtumakohtaisten siirtohintojen tasoa unionissa. R-maksutapahtumakohtaisten siirtohintojen olisi lähennyttävä ajan myötä toisiaan sisämarkkinoilla, jotta ne eivät vaihtelee jäsenvaltioissa niin paljon, että tämä uhkaa tasapuolisia toimintaedellytyksiä.
- (23) Joissakin jäsenvaltioissa on tiettyjä perinteisiä maksupalveluja, jotka ovat tilisiirtoja tai suoraveloituksia mutta joissa on, usein historiallisista tai oikeudellisista syistä, hyvin erityisiä toimintoja. Tällaisilla palveluilla toteutettujen maksutapahtumien määrä on yleensä erittäin pieni. Näin ollen tällaiset palvelut voidaan luokitella erityistuotteiksi. Sellaisen riittävän pitkän siirtymäkauden asettaminen näitä erityistuotteita varten, jolla siirtymisen vaikutukset maksupalvelunkäyttäjisiin saataisiin mahdollisimman vähäisiksi, helpottaisi kummankin markkinaosapuolen keskittymistä aluksi tilisiirtojen ja suoraveloitusten pääosan siirtämiseen, jolloin unionin yhdentyneiden maksu- ja pankkitoimien tarjoamia useimpia etuja voitaisiin hyödyntää aikaisemmin. Joissakin jäsenvaltioissa on erityisiä suoraveloitusvälineitä, jotka muistuttavat hyvin paljon maksukorttitapahtumia sillä tavoin, että asiakas käyttää korttia myyntipisteessä maksutapahtuman käynnistämiseksi, mutta perustana oleva maksujärjestely on kuitenkin suoraveloitus. Tällaisissa maksutapahtumissa korttia käytetään ainoastaan tietojen lukemiseen, jotta voidaan tuottaa helpommin sähköisesti valtuutus, joka maksajan on allekirjoitettava myyntipisteessä. Vaikkei tällaista maksupalvelua voida luokitella erityistuotteeksi, tällaisiin maksupalveluihin liittyvä siirtymäkausi on tarpeen näiden maksutapahtumien huomattavan määrän vuoksi. Siirtymäkauden olisi oltava riittävän pitkä, jotta sidosryhmät voivat ottaa käyttöön asianmukaisen SEPA:n korvaavan järjestelmän.
- (24) Maksujen sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan kannalta on olennaisen tärkeää varmistaa, että maksajat, kuten kuluttajat, yritykset ja viranomaiset, voivat lähettää tilisiirtoja maksunsaajien maksutileille, joita ylläpitävät toisissa jäsenvaltioissa sijaitsevat ja tämän asetuksen mukaisesti saavutettavissa olevat maksupalveluntarjoajat.
- (25) Jotta voidaan turvata joustava siirtyminen SEPAan, olisi voimassa olevan maksunsaajan luvan periaatteella suora-veloituksia perinteisessä maksujärjestelyssä oltava edelleen voimassa tässä asetuksessa siirtymiselle säädetyt määräpäivän jälkeen. Tällaisen luvan olisi katsottava merkitsevän maksupalveluntarjoajalle annettua suostumusta siihen, että maksun saaja saa toteuttaa maksajan toistuvat suoraveloitukset, jotka asianomainen maksunsaaja perii tämän asetuksen mukaisesti, jollei ole olemassa kansallista lainsäädäntöä, joka koskee sellaisten valtuutusten tai asiakassopimusten voimassaolon jatkumista, joilla suoraveloitustuotteita muutetaan niiden jatkumisen mahdollistavalla tavalla. Kuluttajien oikeuksia on kuitenkin suojeltava ja siinä tapauksessa, että olemassa olevaan suoraveloitustuotteeseen sisältyy ehdoton palautusoikeus, tällainen oikeus olisi pidettävä voimassa.
- (26) Toimivaltaisille viranomaisille olisi annettava valtuudet, joiden avulla ne voivat täyttää tehokkaasti valvontavelvoitteensa ja toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet, mukaan lukien kantelujen tutkimisen, sen varmistamiseksi, että maksupalveluntarjoajat noudattavat tätä asetusta. Jäsenvaltioiden olisi myös varmistettava, että maksupalvelunkäyttäjistä, jotka eivät noudata tätä asetusta, voidaan tehdä kanteluita ja että tämä asetus voidaan panna täytäntöön tosiasiallisesti ja tehokkaasti hallinnollisilla tai oikeudellisilla suojakeinoilla. Tämän asetuksen noudattamisen edistämiseksi eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten olisi tehtävä yhteistyötä keskenään ja tarvittaessa Euroopan keskuspankin ja jäsenvaltioiden kansallisten keskuspankkien sekä muiden maksupalveluntarjoajiin sovellettavan unionin tai kansallisen lainsäädännön

nojalla nimettyjen asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa, joita ovat muun muassa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010⁽¹⁾ perustettu Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan pankkiviranomainen).

- (27) Jäsenvaltioiden olisi annettava tämän asetuksen rikkomiseen sovellettavia seuraamuksia koskevat säännöt ja varmistettava, että nämä seuraamukset ovat tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia ja että niitä sovelletaan. Seuraamuksia ei saisi soveltaa kuluttajiin.
- (28) Sen varmistamiseksi, että on mahdollista hakea muutosta, jos tätä asetusta on sovellettu väärin tai jos maksupalvelunkäyttäjien ja maksupalveluntarjoajien välillä esiintyy tästä asetuksesta johtuviin oikeuksiin ja velvoitteisiin liittyviä riitoja, jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön asianmukaiset ja tehokkaat tuomioistuinten ulkopuoliset kanTELU- ja muutoksenhakumenettelyt. Jäsenvaltioiden olisi voitava päättää, että näitä menettelyjä sovelletaan ainoastaan kuluttajiin tai ainoastaan kuluttajiin ja mikroyrityksiin.
- (29) Komission olisi annettava Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle, Euroopan pankkiviranomaiselle sekä Euroopan keskuspankille kertomus tämän asetuksen soveltamisesta. Tarvittaessa kertomukseen olisi liitettävä ehdotus tämän asetuksen muuttamiseksi.
- (30) Sen varmistamiseksi, että euromääräisiä tilisiirtoja ja suoraveloituksia koskevat tekniset vaatimukset pysyvät ajan tasalla, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat näitä teknisiä vaatimuksia. Lissabonin sopimuksen hyväksyneen hallitustenvälisen konferenssin päätösasiakirjaan liitettyssä, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklaa koskevassa julistuksessa (N:o 39) konferenssi pani merkille komission aikomuksen vakiintuneen käytäntönsä mukaisesti jatkaa jäsenvaltioiden nimeämien asiantuntijoiden kuulemista valmistellessaan sellaisia rahoituspalvelualaa koskevia säädöksiä, jotka annetaan säädösvallan siirron nojalla. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset ja avoimet kuulemiset, myös kuulemalla Euroopan keskuspankkia ja kaikkia asianomaisia sidosryhmiä. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (31) Koska niissä jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö ei ole euro, sijaitsevat maksupalveluntarjoajat tarvitsevat valmistelu- ja valmistelun suorittamiseksi erityisesti muiden kuin niiden kansallisen rahayksikön määrätien maksu-

markkinoiden osalta, näiden maksupalveluntarjoajien olisi sallittava lykätä teknisten vaatimusten soveltamista tietyksi ajaksi. Jäsenvaltioiden, joiden rahayksikkö ei ole euro, olisi kuitenkin täytettävä tekniset vaatimukset, jotta voidaan luoda todellinen eurooppalainen maksualue, joka vahvistaa sisämarkkinoita.

- (32) Laajan tuen varmistamiseksi SEPA-järjestelmälle on maksajien suojan korkea taso keskeisessä asemassa, etenkin suoraveloitustapahtumien osalta. EPC:n kehittämä nykyinen ja ainoa yleiseurooppalainen kuluttajia varten kehitetty suoraveloitujärjestely tarjoaa ehdottoman oikeuden hyväksytyjen maksujen palautukseen ilman kysymyksiä kahdeksan viikon ajan varojen veloittamisesta, mutta tälle palautusoikeudelle asetetaan kuitenkin useita ehtoja direktiivin 2007/64/EY 62 ja 63 artiklassa. Kun otetaan huomioon vallitseva markkinatilanne sekä tarve varmistaa kuluttajansuojan korkea taso, näiden säännösten vaikutusta olisi arvioitava kertomuksessa, jonka komissio esittää direktiivin 2007/64/EY 87 artiklan mukaisesti viimeistään 1 päivänä marraskuuta 2012 Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja Euroopan keskuspankille ja johon liitetään tarvittaessa tuon direktiivin tarkistamista koskeva ehdotus.
- (33) Tämän asetuksen nojalla tapahtuvaa henkilötietojen käsittelyä säännellään yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 95/46/EY⁽²⁾. SEPA:n siirtymisen sekä maksuja koskevien yhteisten standardien ja sääntöjen käyttöönoton olisi perustuttava arkaluontoisten henkilötietojen suojelua jäsenvaltioissa koskevan kansallisen lainsäädännön noudattamiseen, ja sen yhteydessä olisi turvattava unionin kansalaisten edut.
- (34) SEPA-maksuihin ja -siirtoihin liittyvä rahaliikenteen sanomanvälitys ei kuulu terrorismin rahoituksen jäljittämishjelmaa varten tapahtuvaa rahaliikenteen Euroopan unionista Yhdysvaltioihin kulkevien sanomanvälitystietojen käsittelyä ja siirtämistä koskevan, 28 päivänä kesäkuuta 2010 tehdyn Euroopan unionin ja Amerikan yhdysvaltojen välisen sopimuksen⁽³⁾ soveltamisalaa.
- (35) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on euromääräisiä tilisiirtoja ja suoraveloituksia koskevien teknisten ja liiketoimintaa koskevien vaatimusten säätäminen, vaan se voidaan laajuutensa tai vaikutustensa vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.

⁽¹⁾ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12.

⁽²⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽³⁾ EUVL L 195, 27.7.2010, s. 5.

- (36) Asetuksen (EY) N:o 924/2009 5 artiklan 1 kohdan nojalla jäsenvaltioiden on poistettava maksupalveluntarjoajille asetetut välitetyt maksuja koskevat kansalliset velvoitteet ilmoittaa maksutasetietoja koskevia tilastoja varten asiakkaidensa enintään 50 000 euron suuruiset maksutapahtumat. Välitettyihin maksuihin perustuvien maksutasetietojen kerääminen tilastoja varten aloitettiin valuutanvaihdon valvonnan päätyttyä, ja se on ollut muun muassa suorien kyselyjen rinnalla merkittävä tiedonlähde, joka on myötävaikuttanut tilastojen hyvään laatuun. Jotkin jäsenvaltiot päättivät 1990-luvun alussa turvautua enemmän yritysten ja kotitalouksien suoraan ilmoittamiin tietoihin kuin pankkien asiakkaidensa puolesta ilmoittamiin tietoihin. Vaikka välitetyt maksuja koskevat ilmoitukset ovat ratkaisu, joka koko yhteiskunnan kannalta vähentää maksutasetietojen keräämisen kustannuksia mutta takaa samalla laadukkaat tilastot, pelkätään rajatylittävien maksujen kannalta tarkasteltuna tällaisten ilmoitusten säilyttäminen joissakin jäsenvaltioissa saattaisi vähentää tehokkuutta ja lisätä kustannuksia. Koska SEPAn eräs tavoite on vähentää rajatylittävien maksujen kustannuksia, välitetyt maksuja koskevien maksutasetietojen ilmoittamisesta olisi luovuttava kokonaan.
- (37) Oikeusvarmuuden parantamiseksi on asianmukaista yhdenmukaistaa asetuksen (EY) N:o 924/2009 7 artiklassa asetetut siirtohintoja koskevat määräajat tämän asetuksen säännösten kanssa.
- (38) Sen vuoksi asetus (EY) N:o 924/2009 olisi muutettava tämän mukaisesti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa annetaan säännöt, jotka koskevat unionissa suoritettavia sellaisia euromääräisiä tilisiirto- ja suoraveloitustapahtumia, joissa sekä maksajan maksupalveluntarjoaja että maksunsaajan maksupalveluntarjoaja sijaitsevat unionissa tai joissa ainoa maksutapahtumaan osallistuva maksupalveluntarjoaja sijaitsee unionissa.
2. Tätä asetusta ei sovelleta
- a) maksutapahtumiin, joita maksupalveluntarjoajat sekä niiden asiamiehet tai sivukonttorit toteuttavat keskenään ja sisäisesti omaan lukuunsa;
- b) maksutapahtumiin, joissa käsittely ja katteensiirto suoritetaan suuria maksuja välittävillä maksujärjestelmillä, lukuun ottamatta suoraveloitustapahtumia, joissa maksaja ei ole nimenomaisesti pyytänyt, että maksu ohjataan suuria maksuja välittävän maksujärjestelmän kautta;
- c) maksukortilla tai vastaavalla välineellä toteutettaviin maksutapahtumiin, mukaan luettuna käteisen nostaminen, paitsi

jos maksukorttia tai vastaavaa välinettä käytetään ainoastaan vaadittujen tietojen tuottamiseen BBAN- tai IBAN-tilinumerolla yksilöidylle maksutilille ja näin yksilöidyltä maksutililtä suoraan toteutettavaa tilisiirtoa tai suoraveloitusta varten;

- d) televiestintä-, digitaalisella tai tietoteknisellä laitteella toteutettaviin maksutapahtumiin, jos tällaiset maksutapahtumat eivät johda tilisiirtoon tai suoraveloitukseen BBAN- tai IBAN-tilinumerolla yksilöidylle maksutilille ja näin yksilöidyltä maksutililtä;
- e) direktiivin 2007/64/EY 4 artiklan 13 kohdassa määriteltyihin rahansiirtotapahtumiin;
- f) maksutapahtumiin, joissa siirretään sähköistä rahaa, joka on määritetty sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta 16 päivänä syyskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/110/EY⁽¹⁾ 2 artiklan 2 kohdassa, paitsi jos tällaiset maksutapahtumat johtavat tilisiirtoon tai suoraveloitukseen BBAN- tai IBAN-tilinumerolla yksilöidylle maksutilille ja näin yksilöidyltä maksutililtä.

3. Jos maksujärjestelyt perustuvat tilisiirroilla tai suoraveloituksilla toteutettaviin maksutapahtumiin, mutta niissä on myös valinnaisia lisäominaisuuksia tai -palveluja, tätä asetusta sovelletaan ainoastaan niiden perustana oleviin tilisiirtoihin tai suoraveloituksiin.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) 'tilisiirroilla' kansallista tai rajatylittävää maksupalvelua, jolla maksupalveluntarjoaja, joka on maksajan maksutilin haltija, hyvittää maksunsaajan maksutiliä yhdellä tai useammalla maksajan maksutililtä toteutettavalla maksutapahtumalla maksajan antaman määrärahan perusteella;
- 2) 'suoraveloituksella' kansallista tai rajatylittävää maksupalvelua, jolla maksajan maksutiliä veloitetaan, kun maksunsaaja on käynnistänyt maksutapahtuman maksajan suostumuksella;
- 3) 'maksajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on maksutilin haltija ja sallii maksutoimeksiannon kyseiseltä maksutililtä, tai, jos maksajan maksutiliä ei ole, luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka suorittaa maksutoimeksiannon maksunsaajan maksutilille;
- 4) 'maksunsaajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on maksutilin haltija ja joka on maksutapahtuman kohteena olevien varojen aiottu vastaanottaja;
- 5) 'maksutilillä' yhden tai useamman maksupalvelunkäyttäjän nimissä olevaa tiliä, jota käytetään maksutapahtumien toteuttamiseen;

⁽¹⁾ EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7.

- 6) 'maksujärjestelmällä' varojensirtojärjestelmää, jossa on viralliset ja vakioidut järjestelyt ja yhteiset säännöt maksutapahtumien käsittelylle, selvitykselle tai katteensierrolle;
- 7) 'maksujärjestelyllä' tällaiseen järjestelyyn osallistujien välisen koko unionissa ja jäsenvaltioiden sisällä tapahtuvien maksujen suorittamista koskevien maksupalveluntarjoajien hyväksymien sellaisten yhtenäisten sääntöjen, käytänteiden, standardien ja/tai täytäntöönpanoa koskevien ohjeiden kokonaisuutta, joka on erillinen sellaisesta infrastruktuuri- tai maksujärjestelmästä, jolla tuetaan mainitun järjestelyn käyttöä;
- 8) 'maksupalveluntarjoajalla' direktiivin 2007/64/EY 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin ryhmiin kuuluvia maksupalveluntarjoajia sekä direktiivin 2007/64/EY 26 artiklassa tarkoitettuja luonnollisia henkilöitä ja oikeushenkilöitä, ei kuitenkaan niitä luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/48/EY ⁽¹⁾ 2 artiklassa lueteltuja elimiä, joihin direktiivin 2007/64/EY 2 artiklan 3 kohdan nojalla ei sovelleta tuon direktiivin säännöksiä;
- 9) 'maksupalvelunkäyttäjällä' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka käyttää maksupalvelua maksajan tai maksunsaajan ominaisuudessa;
- 10) 'maksutapahtumalla' maksajan tai maksunsaajan käynnistämää toimenpidettä, jossa on kyse varojen siirtämisestä unionissa olevien maksutilien välillä, maksajan ja maksunsaajan välisistä velvoitteista riippumatta;
- 11) 'maksutoimeksiannolla' maksajan tai maksunsaajan maksupalveluntarjoajalleen antamaa määräystä toteuttaa maksutapahtuma;
- 12) 'siirto hinnalla' maksajan ja maksunsaajan maksupalveluntarjoajien välillä suoraveloitustapahtumasta maksettua maksua;
- 13) 'monenvälisellä siirto hinnalla' useamman kuin kahden maksupalveluntarjoajan välisen järjestelyn alaista monenvälistä siirtohintaa;
- 14) 'BBAN-tilinumerolla' maksutilin numeroa, joka on jäsenvaltiossa sijaitsevan maksupalveluntarjoajan ylläpitämän yksittäisen maksutilin yksiselitteinen tunnistus ja jota voidaan käyttää vain kansallisiin maksutapahtumiin, kun taas rajatylittävissä maksutapahtumissa sama maksutili yksilöidään IBAN-maksutilinumerolla;
- 15) 'IBAN-tilinumerolla' kansainvälistä maksutilin numeroa, joka on jäsenvaltiossa olevan maksutilin yksiselitteinen tunnistus ja jonka osat Kansainvälinen standardisoimisjärjestö (ISO) on eritellyt;
- 16) 'BIC-koodilla' koodia (Business Identifier Code), jolla maksupalveluntarjoaja yksilöidään yksiselitteisesti ja jonka osat ISO on eritellyt;
- 17) 'ISO 20022 XML -standardilla' ISO:n määrittelemää rahaliikenteen sähköisten sanomien kehittämiseen tarkoitettua standardia, johon sisältyy XML-syntaksin mukainen maksutapahtumien fyysinen kuvaus, tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia maksutapahtumia koskevien liiketoimintasääntöjen ja kyseisiin maksutapahtumiin sovellettavien unionin laajuisten järjestelyjen täytäntöönpanoa koskevien ohjeiden mukaisesti;
- 18) 'suuria maksuja välittävillä maksujärjestelmillä' maksujärjestelmiä, joiden päätarkoituksena on erittäin kiireellisten ja lähinnä määrältään suurien yksittäisten maksutapahtumien käsitteleminen, selvittäminen tai suorittaminen;
- 19) 'suorituspäivällä' päivää, jolloin varojen siirtoon liittyvät veloitteet hoidetaan maksajan maksupalveluntarjoajan ja maksunsaajan maksupalveluntarjoajan välillä;
- 20) 'perinnällä' suoraveloitustapahtuman osaa, joka alkaa maksunsaajan käynnistäessä maksun ja päättyy, kun maksajan maksutiliä on veloitettu tavanomaisesti;
- 21) 'valtuutuksella' maksajan maksunsaajalle sekä (suoraan tai epäsuorasti maksunsaajan kautta) maksajan maksupalveluntarjoajalle antamaa suostumusta ja lupaa, jonka nojalla maksunsaaja voi käynnistää perinnän maksajan ilmoittaman maksutilin veloittamiseksi ja jolla maksajan maksupalveluntarjoajalle annetaan lupa tällaisten määräysten noudattamiseen;
- 22) 'pieniä maksuja välittävällä maksujärjestelmällä' maksujärjestelmää, jonka päätarkoituksena on käsitellä, selvittää tai suorittaa tilisiirtoja tai suoraveloituksia, jotka yleensä yhdistetään lähettämistä varten ja jotka ovat määrältään etupäässä pieniä eivätkä ole kiireellisiä, ja joka ei ole suuria maksuja välittävä maksujärjestelmä;
- 23) 'mikroyrityksellä' yritystä, joka maksupalvelusopimuksen tekoajankohdantana on komission suosituksen 2003/361/EY ⁽²⁾ liitteen 1 artiklassa ja 2 artiklan 1 ja 3 kohdassa määritelty yritys;
- 24) 'kuluttajalla' luonnollista henkilöä, jonka maksupalvelusopimukset eivät liity hänen elinkeinonsa tai ammattinsa harjoittamiseen;
- 25) 'R-maksutapahtumalla' maksutapahtumaa, jota maksupalveluntarjoaja ei voi toteuttaa asianmukaisesti tai joka johtaa poikkeuskäsittelyyn muun muassa varojen puutteen, maksun peruuttamisen, virheellisen määrän tai päivämäärän, valtuutuksen puuttumisen taikka väärän tai suljetun tilin vuoksi;
- 26) 'rajatylittävällä maksulla' maksutapahtumaa, jonka on käynnistänyt maksaja tai maksunsaaja, jos maksajan ja maksunsaajan maksupalveluntarjoajat sijaitsevat eri jäsenvaltioissa;
- 27) 'kansallisella maksutapahtumalla' maksutapahtumaa, jonka on käynnistänyt maksaja tai maksunsaaja, jos maksajan ja maksunsaajan maksupalveluntarjoajat sijaitsevat samassa jäsenvaltiossa;

⁽¹⁾ EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36.

28) 'viittaosapuolella' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jonka puolesta maksaja suorittaa maksun, ja 'laskuttajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jonka puolesta maksunsaaja vastaanottaa maksun.

3 artikla

Saavutettavuus

1. Maksunsaajan maksupalveluntarjoajan, joka on saavutettavissa maksujärjestelyn mukaisesti suoritettavien kansallisten tilisiirtojen osalta, on oltava saavutettavissa unionin laajuisen maksujärjestelyn sääntöjen mukaisesti sellaisten tilisiirtojen osalta, jotka maksaja on käynnistänyt missä tahansa jäsenvaltiossa sijaitsevan maksupalveluntarjoajan välityksellä.

2. Maksajan maksupalveluntarjoajan, joka on saavutettavissa maksujärjestelyn mukaisesti suoritettavien kansallisten suoraveloitusten osalta, on oltava saavutettavissa unionin laajuisen maksujärjestelyn sääntöjen mukaisesti sellaisten suoraveloitusten osalta, jotka maksunsaaja on käynnistänyt missä tahansa jäsenvaltiossa sijaitsevan maksupalveluntarjoajan välityksellä.

3. Edellä olevaa 2 kohtaa sovelletaan ainoastaan suoraveloituksiin, jotka ovat maksujärjestelyn mukaisesti maksajina toimivien kuluttajien saatavilla.

4 artikla

Yhteentoimivuus

1. Maksupalveluntarjoajien on käytettävä tilisiirtoihin ja suoraveloituksiin sellaisia maksujärjestelyjä, jotka täyttävät seuraavat edellytykset:

- a) niiden säännöt ovat samat kansallisille ja rajatylittävälle tilisiirtotapahtumille unionissa ja vastaavasti kansallisille ja rajatylittävälle suoraveloitustapahtumille unionissa; ja
- b) maksujärjestelyyn osallistujat edustavat valtaosaa maksupalveluntarjoajista valtaosassa jäsenvaltioita ja muodostavat enemmistön unionin maksupalveluntarjoajista, kun huomioon otetaan erikseen ainoastaan tilisiirtoja tai suoraveloituksia tarjoavat maksupalveluntarjoajat.

Jos maksajasta ja maksunsaajasta kumpikaan ei ole kuluttaja, ensimmäisen alakohdan b alakohdasta sovellettaessa huomioon otetaan ainoastaan jäsenvaltiot, joissa maksupalveluntarjoajat asettavat saataville tällaisia palveluja, sekä ainoastaan tällaisia palveluja tarjoavat maksupalveluntarjoajat.

2. Pieniä maksuja välittävän maksujärjestelmän hoitajan tai, jos muodollista hoitajaa ei ole, järjestelmään unionissa osallistuvien on varmistettava, että niiden maksujärjestelmä on teknisesti yhteentoimiva unionin muiden pieniä maksuja välittävien maksujärjestelmien kanssa, käyttämällä kansainvälisten tai eurooppalaisten standardointielinten kehittämiä standardeja. Ne eivät myöskään saa hyväksyä liiketoimintasääntöjä, jotka rajoittavat yhteentoimivuutta unionin muiden pieniä maksuja välittävien maksujärjestelmien kanssa. Selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä 19 päivänä tou-

kokuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/26/EY⁽¹⁾ nojalla nimetyillä maksujärjestelmillä on velvollisuus varmistaa vain tekninen yhteentoimivuus muiden mainitun direktiivin nojalla nimettyjen maksujärjestelmien kanssa.

3. Tekniset esteet eivät saa estää tilisiirtojen ja suoraveloitusten käsittelyä.

4. Maksujärjestelyn omistaja tai, jos muodollista maksujärjestelyn omistajaa ei ole, markkinoille tulevan uuden pieniä maksuja välittävän maksujärjestelyn, jossa on osallistujia vähintään kahdeksasta jäsenvaltiosta, johtava osallistuja voi pyytää sen jäsenvaltion, jossa maksujärjestelyn omistaja tai johtava osallistuja sijaitsee, toimivaltaisilta kansallisilta viranomaisilta lupaa poiketa väliaikaisesti 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan vaatimuksista. Nämä toimivaltaiset viranomaiset voivat, kuuluttuaan niiden toisten jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia, joissa uudella maksujärjestelyllä on osallistuja, komissiota ja Euroopan keskuspankkia, myöntää tällaisen poikkeuksen enintään kolmeksi vuodeksi. Näiden toimivaltainen viranomaisten on käytettävä päätöksensä perustana uudella maksujärjestelyllä olevia mahdollisuuksia kehittyä täysimittaiseksi yleiseurooppalaiseksi maksujärjestelyksi sekä sen vaikutusta kilpailun parantamiseen tai innovoinnin edistämiseen.

5. Lukuun ottamatta maksupalveluja, joihin sovelletaan poikkeusta 16 artiklan 4 kohdan nojalla, tätä artiklaa aletaan soveltaa 1 päivästä helmikuuta 2014 alkaen.

5 artikla

Tilisiirto- ja suoraveloitustapahtumia koskevat vaatimukset

1. Maksupalveluntarjoajien on suoritettava tilisiirto- ja suoraveloitustapahtumat seuraavien vaatimusten mukaisesti:

- a) niiden on käytettävä liitteen 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua tilitunnistetta maksutilien yksilöimiseksi riippumatta kyseisten maksupalveluntarjoajien sijainnista;
- b) niiden on käytettävä liitteen 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja sanomamuotoja lähettäessään maksutapahtumia toiselle maksupalveluntarjoajalle tai pieniä maksuja välittävän maksujärjestelmän välityksellä;
- c) niiden on varmistettava, että maksupalvelunkäyttäjä käyttää liitteen 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua tilitunnistetta maksutilien yksilöimiseksi siitä riippumatta, sijaitsevatko sekä maksajan maksupalveluntarjoaja että maksunsaajan maksupalveluntarjoaja tai maksutapahtumaan osallistuva ainoa maksupalveluntarjoaja samassa jäsenvaltiossa vai eri jäsenvaltioissa;
- d) jos maksupalvelunkäyttäjä, joka ei ole kuluttaja tai mikroyritys, käynnistää tai vastaanottaa yksittäisiä tilisiirtoja tai yksittäisiä suoraveloituksia, joita ei lähetetä yksitellen vaan jotka on lähetystä varten niputettu yhteen, niiden on varmistettava, että käytetään liitteen 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja sanomamuotoja;

⁽¹⁾ EYVL L 166, 11.6.1998, s. 45.

Maksupalveluntarjoajien on maksupalvelunkäyttäjän nimenomaisesta pyynnöstä käytettävä liitteen 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja sanomamuotoja suhteissaan kyseiseen maksupalvelunkäyttäjään, sanotun kuitenkin rajoittamatta ensimmäisen alakohdan b alakohdan soveltamista.

2. Jollei direktiivin 95/46/EY täytäntöön panemiseksi annetuissa kansallisissa säännöksissä säädetystä velvoitteista muuta johdu, maksupalveluntarjoajien on suoritettava tilisiirrot seuraavien vaatimusten mukaisesti:

- a) maksajan maksupalveluntarjoajan on varmistettava, että maksaja toimittaa liitteen 2 kohdan a alakohdassa eriteltyt tietoalkiot;
- b) maksajan maksupalveluntarjoajan on toimitettava liitteen 2 kohdan b alakohdassa eriteltyt tietoalkiot maksunsaajan maksupalveluntarjoajalle;
- c) maksunsaajan maksupalveluntarjoajan on toimitettava maksunsaajalle tai asetettava tämän saataville liitteen 2 kohdan d alakohdassa eriteltyt tietoalkiot.

3. Jollei direktiivin 95/46/EY täytäntöön panemiseksi annetuissa kansallisissa säännöksissä säädetystä velvoitteista muuta johdu, maksupalveluntarjoajien on suoritettava suoraveloitukset seuraavien vaatimusten mukaisesti:

- a) maksunsaajan maksupalveluntarjoajan on varmistettava, että
  - i) maksunsaaja toimittaa liitteen 3 kohdan a alakohdassa eriteltyt tietoalkiot ensimmäisen suoraveloituksen, yksittäisen suoraveloituksen ja kunkin myöhemmän maksutapahtuman yhteydessä;
  - ii) maksaja antaa suostumuksen sekä maksunsaajalle että maksajan maksupalveluntarjoajalle (suoraan tai epäsuorasti maksunsaajan kautta), maksunsaaja tai tämän puolesta toimiva kolmas osapuoli tallentaa valtuutukset yhdessä niiden myöhempien muutosten tai peruutuksen kanssa ja maksunsaajan maksupalveluntarjoaja ilmoittaa maksunsaajalle tästä vaatimuksesta direktiivin 2007/64/EY 41 ja 42 artiklan mukaisesti;
- b) maksunsaajan maksupalveluntarjoajan on toimitettava maksajan maksupalveluntarjoajalle liitteen 3 kohdan b alakohdassa eriteltyt tietoalkiot.
- c) maksajan maksupalveluntarjoajan on toimitettava maksajalle tai asetettava tämän saataville liitteen 3 kohdan c alakohdassa eriteltyt tietoalkiot;
- d) maksajalla on oltava oikeus määrätä maksupalveluntarjoajansa
  - i) rajoittamaan suoraveloituserännän tiettyyn summaan tai jaksotukseen taikka molempiin;
  - ii) tarkistamaan kukin suoraveloitustapahtuma ja tarkastamaan valtuutusta koskevien tietojen perusteella, ovatko kyseisen suoraveloitustapahtuman suuruus ja jaksotus samat kuin valtuutuksessa sovitut, ennen kuin maksajan maksutiliä veloitetaan, kun maksujärjestelyn mukaisessa valtuutuksessa ei anneta oikeutta palautukseen;

iii) estämään kaikki suoraveloitukset maksajan maksutilille tai estämään kaikki suoraveloitukset, jotka yksi tai useampi yksilöity maksunsaaja käynnistää, tai hyväksymään ainoastaan yhdeltä tai useammalta yksilöidyltä maksunsaajalta tulevat suoraveloitukset.

Jos maksaja ja maksunsaaja eivät kumpikaan ole kuluttajia, maksupalveluntarjoajien ei tarvitse noudattaa d alakohdan i, ii tai iii alakohtaa.

Maksajan maksupalveluntarjoajan on ilmoitettava maksajalle d alakohdassa tarkoitetuista oikeuksista direktiivin 2007/64/EY 41 ja 42 artiklan mukaisesti.

Maksunsaajan on lähetettävä valtuutukseen liittyvät tiedot maksupalveluntarjoajalle ensimmäisen suoraveloitustapahtuman, yksittäisten suoraveloitustapahtumien ja kunkin myöhemmän suoraveloitustapahtuman yhteydessä, ja maksunsaajan maksupalveluntarjoajan on lähetettävä tällaiset valtuutukseen liittyvät tiedot maksajan maksupalveluntarjoajalle kunkin suoraveloitustapahtuman yhteydessä.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten lisäksi maksunsaajan, joka hyväksyy tilisiirrot, on ilmoitettava maksajilleen liitteen 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu tilitunnisteensa sekä kansallisten maksutapahtumien osalta 1 päivään helmikuuta 2014 asti ja rajatylittävien maksutapahtumien osalta 1 päivään helmikuuta 2016 asti maksupalveluntarjoajansa BIC-koodi aina kun tilisiirtoa pyydetään, mutta vain kun se on välttämätöntä.

5. Maksajan on ilmoitettava 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu tilitunnisteensa ennen ensimmäistä suoraveloitustapahtumaa. Maksajan maksupalveluntarjoajan BIC-koodi on ilmoitettava kansallisten maksutapahtumien osalta 1 päivään helmikuuta 2014 asti ja rajatylittävien maksutapahtumien osalta 1 päivään helmikuuta 2016 asti, mutta vain kun se on välttämätöntä.

6. Jos maksajan ja maksajan maksupalveluntarjoajan välisessä puitesopimuksessa ei anneta oikeutta palautukseen, maksajan maksupalveluntarjoajan on tarkistettava kukin suoraveloitustapahtuma tarkastaakseen valtuutusta koskevien tietojen perusteella, onko kyseisen suoraveloitustapahtuman suuruus sama kuin valtuutuksessa sovitettu, ennen kuin maksajan maksutiliä veloitetaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3 kohdan a alakohdan ii alakohdan soveltamista.

7. Maksupalveluntarjoajat eivät kansallisten maksutapahtumien osalta 1 päivän helmikuuta 2014 jälkeen ja rajatylittävien maksutapahtumien osalta 1 päivän helmikuuta 2016 jälkeen saa vaatia maksupalvelunkäyttäjää ilmoittamaan maksajan maksupalveluntarjoajan eikä maksunsaajan maksupalveluntarjoajan BIC-koodia.

8. Maksajan ja maksunsaajan maksupalveluntarjoajat eivät saa periä lisämaksuja tietojenlukuprosessista, jonka avulla tuotetaan automaattisesti valtuutus sellaisia maksutapahtumia varten, jotka on käynnistetty maksukortilla tai maksukortin avulla myyntipisteessä ja jotka johtavat suoraveloitukseen.

6 artikla

Päättymispäivät

1. Tilisiirrot on 1 päivästä helmikuuta 2014 alkaen suoritettava 5 artiklan 1, 2 ja 4 kohdassa sekä liitteen 1 ja 2 kohdassa säädettyjen teknisten vaatimusten mukaisesti.

2. Suoraveloitukset on 1 päivästä helmikuuta 2014 alkaen suoritettava 8 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä 5 artiklan 1, 3, 5, 6 ja 8 kohdassa sekä liitteen 1 ja 3 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti.

3. Suoraveloitukset on 1 päivästä helmikuuta 2017 alkaen suoritettava 8 artiklan 1 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti kansallisten maksutapahtumien osalta ja 1 päivänä marraskuuta 2012 alkaen rajatylittävien maksutapahtumien osalta, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3 artiklan soveltamista.

4. Kansallisten maksutapahtumien osalta jäsenvaltio tai asianomaisen jäsenvaltion suostumuksella, jäsenvaltion maksupalveluntarjoajat voivat, otettuaan huomioon ja arvioituaan asianomaisen jäsenvaltion kansalaisten valmistautumisen ja valmiuden, asettaa määräaikoja, jotka ovat lyhyempiä kuin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut.

7 artikla

Valtuutusten voimassaolo ja oikeus palautukseen

1. Maksunsaajan ennen 1 päivää helmikuuta 2014 voimassa oleva lupa suorittaa toistuvia suoraveloituksia perinteisessä maksujärjestelyssä on edelleen voimassa myös tämän päivämäärän jälkeen, ja sen katsotaan merkitsevän maksajan maksupalveluntarjoajalle annettua suostumusta, jonka mukaan tämä saa suorittaa toistuvia suoraveloituksia, jotka asianomainen maksunsaaja perii tämän asetuksen mukaisesti, jos ei ole olemassa kansallista lainsäädäntöä tai asiakassopimuksia, jotka koskevat suoraveloitustuotteiden voimassaolon jatkamista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa valtuutuksissa on sallittava palautukset ilman ehtoja sekä palautukset, jotka päivätään takautuvasti palautetun maksun päivämäärän mukaisiksi, jos tällaisista palautuksista on määrätty voimassa olevassa valtuutuksessa.

8 artikla

Suoraveloitustapahtumia koskevat siirtohinnat

1. Suoraveloitustapahtumiin ei saa soveltaa suoraveloitustapahtumakohtaisia monenvälisiä siirtohintoja tai muita sovittuja korvauksia, joilla on sama tavoite tai vaikutus, sanotun kuitenkin rajoittamatta 2 kohdan soveltamista.

2. R-maksutapahtumiin voidaan soveltaa monenvälisiä siirtointa, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) järjestelyllä pyritään kohdistamaan kustannukset tehokkaasti maksupalveluntarjoajaan, joka tai jonka maksupalvelunkäyttäjä on aiheuttanut kyseisen R-maksutapahtuman, ottaen samalla huomioon maksutapahtumakustannukset sekä varmistetaan, ettei maksajaa veloiteta automaattisesti ja että maksupalveluntarjoaja on kielletty veloittamasta maksupalvelun-

käyttäjältä tietyntyyppisiä R-maksutapahtumakohtaisia siirtointa, jotka ovat suurempia kuin maksupalveluntarjoajalle tällaisista maksutapahtumista aiheutuvat kustannukset;

b) siirtohinnat ovat tiukasti kustannusperusteisia;

c) siirtointojen taso ei ylitä R-maksutapahtuman käsittelystä sellaiselle kustannustehokkaimmalle verrannolliselle maksupalveluntarjoajalle aiheutuvia todellisia kustannuksia, joka on maksutapahtumien määrän ja palvelujen luonteen osalta järjestelyn edustava osapuoli;

d) edellä olevien a, b ja c alakohdan mukaisella siirtointojen soveltamisella estetään se, että maksupalveluntarjoaja veloittaa maksupalvelunkäyttäjiltään lisämaksuja, jotka liittyvät näillä siirtointoilla katettaviin kustannuksiin;

e) järjestelylle ei ole käytännöllistä ja taloudellisesti toteutuskelpoista vaihtoehtoa, joka mahdollistasi yhtä tehokkaan tai tehokkaamman R-maksutapahtumien käsittelyn ja josta aiheutuisi kuluttajille samansuuruiset tai pienemmät kustannukset.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa R-maksutapahtumia koskevien siirtointojen laskennassa saa ottaa huomioon ainoastaan sellaiset kustannusluokat, jotka ovat kyseisen R-maksutapahtuman käsittelyn kannalta suoranaisesti ja yksiselitteisesti merkityksellisiä. Nämä kustannukset on määriteltävä tarkasti. Kustannuserittelyn, kunkin kustannustekijän yksilöinti mukaan luettuna, on sisällyttävä järjestelyyn yksinkertaisen todentamisen ja valvonnan mahdollistamiseksi.

3. Edellä olevia 1 ja 2 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin maksupalveluntarjoajan yksipuolisiin järjestelyihin ja maksupalveluntarjoajien kahdenvälisiin järjestelyihin, joilla on sama tavoite tai vaikutus kuin monenvälisellä järjestelyllä.

9 artikla

Maksujen käyttömahdollisuus

1. Maksaja, joka tekee tilisiirron maksunsaajalle, joka on unionissa sijaitsevan maksutilin haltija, ei saa yksilöidä jäsenvaltiota, jossa tuon maksutilin on sijaittava, mikäli maksutili on 3 artiklan mukaisesti saavutettavissa.

2. Maksunsaaja, joka hyväksyy tilisiirron tai käyttää suoraveloitusta periäkseen varoja maksajalta, joka on unionissa sijaitsevan maksutilin haltija, ei saa yksilöidä, missä jäsenvaltiossa tuon maksutilin on sijaittava, mikäli maksutili on 3 artiklan mukaisesti saavutettavissa.

10 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä toimivaltaisiksi viranomaisiksi, jotka vastaavat tämän asetuksen noudattamisen varmistamisesta, julkisia viranomaisia, kansallisen lainsäädännössä tunnustettuja elimiä taikka kansallisessa lainsäädännössä nimenomaisesti tätä varten valtuutettuja viranomaisia, kansalliset keskuspankit mukaan luettuina. Jäsenvaltiot voivat nimetä olemassa olevia elimiä toimimaan toimivaltaisina viranomaisina.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava 1 kohdan nojalla nimetyt toimivaltaiset viranomaiset komissiolle viimeistään 1 päivänä helmikuuta 2013. Niiden on viipymättä ilmoitettava komissiolle ja Euroopan valvontaviranomaiselle (Euroopan pankkiviranomaiselle) näitä viranomaisia koskevat myöhemmät muutokset.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitetuilla toimivaltaisilla viranomaisilla on kaikki tehtäviensä hoitamiseksi tarvittavat valtuudet. Jos jäsenvaltion alueella on useampi kuin yksi niissä asioissa toimivaltainen viranomainen, joita tämä asetus koskee, jäsenvaltioiden on varmistettava, että nämä viranomaiset tekevät läheistä yhteistyötä, jotta ne voivat kukin suorittaa tehtävänsä tehokkaasti.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on seurattava, noudattavatko maksupalveluntarjoajat tätä asetusta tehokkaasti, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet tämän noudattamisen varmistamiseksi. Niiden on toimittava keskenään yhteistyössä direktiivin 2007/64/EY 24 artiklan ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 31 artiklan mukaisesti.

11 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on viimeistään 1 päivänä helmikuuta 2013 annettava tämän asetuksen rikkomiseen sovellettavia seuraamuksia koskevat säännöt ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava nämä säännöt ja toimenpiteet komissiolle viimeistään 1 päivänä elokuuta 2013 ja ilmoitettava sille viipymättä niihin myöhemmin tehtävät muutokset.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja seuraamuksia ei sovelleta kuluttajiin.

12 artikla

Tuomioistuimen ulkopuoliset kantelu- ja muutoksenhakumenettelyt

1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön asianmukaisia ja tehokkaita tuomioistuimen ulkopuolisia kantelu- ja muutoksenhakumenettelyjä maksupalvelunkäyttäjien ja niiden maksupalveluntarjoajien välisen, tästä asetuksesta johtuvia oikeuksia ja velvollisuuksia koskevien riitojen ratkaisemiseksi. Tätä tarkoitusta varten jäsenvaltioiden on nimettävä olemassa olevia elimiä tai perustettava tarvittaessa uusia elimiä.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava 1 kohdassa tarkoitettujen elimien komissiolle viimeistään 1 päivänä helmikuuta 2013. Niiden on ilmoitettava komissiolle viipymättä näitä elimiä koskevat myöhemmät muutokset.

3. Jäsenvaltiot voivat säätää, että tätä artiklaa sovelletaan ainoastaan maksupalvelunkäyttäjisiin, jotka ovat kuluttajia, tai ainoastaan maksupalvelunkäyttäjisiin, jotka ovat kuluttajia tai mikroyrityksiä. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tällaiset säännökset komissiolle viimeistään 1 päivänä elokuuta 2013.

13 artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa 14 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitettä teknisen kehityksen ja markkinoiden kehityksen huomioon ottamiseksi.

14 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttö

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.

2. Siirretään 13 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle viideksi vuodeksi 31 päivästä maaliskuuta 2012 alkaen Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen viiden vuoden pituisen kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 13 artiklassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevytyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 13 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kolmella kuukaudella.

15 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio toimittaa Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle, Euroopan keskuspankille sekä Euroopan pankkiviranomaiselle viimeistään 1 päivänä helmikuuta 2017 kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta ja liittyy siihen tarvittaessa ehdotuksen.

16 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Poiketen siitä, mitä 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot saavat sallia, että maksupalveluntarjoajat tarjoavat maksupalvelunkäyttäjille 1 päivään helmikuuta 2016 asti

kansallisia maksutapahtumia koskevia muuntopalveluja, joiden avulla maksupalvelunkäyttäjät, jotka ovat kuluttajia, voivat edelleen käyttää BBAN-tilinumeroa liitteen 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettun maksutilunnisteen sijaan, edellyttäen että yhteentömmivuus on varmistettu muuntamalla maksajan ja maksunsaajan BBAN-tilinumero teknisesti ja turvallisesti liitteen 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuiksi maksutilunnisteksi. Tämä maksutilunniste on toimitettava maksun käynnistävälle maksupalvelunkäyttäjälle tarvittaessa ennen maksun suorittamista. Maksupalveluntarjoajat eivät tällaisissa tapauksissa saa periä maksupalvelunkäyttäjiltä mitään näihin muuntopalveluihin suoraan tai välillisesti liittyviä maksuja.

2. Euromääräisiä maksupalveluja tarjoavien maksupalveluntarjoajien, jotka sijaitsevat sellaisessa jäsenvaltiossa jonka rahayksikkö ei ole euro, on euromääräisiä maksupalveluja tarjotessaan noudatettava 3 artiklaa viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2016. Jos euro otetaan käyttöön tällaisen jäsenvaltion rahayksikkönä ennen 31 päivää lokakuuta 2015, kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevien maksupalveluntarjoajien on kuitenkin noudatettava 3 artiklaa vuoden kuluessa siitä, kun kyseinen jäsenvaltio on liittynyt euroalueeseen.

3. Jäsenvaltiot voivat sallia, että niiden toimivaltaiset viranomaiset jättävät 1 päivään helmikuuta 2016 asti soveltamatta kaikkia tai joitakin 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja tilisiirtoihin ja suoraveloituksiin sovellettavia vaatimuksia niihin tilisiirtotapahtumiin tai suoraveloitustapahtumiin, joiden yhteenlaskettu markkinaosuus on Euroopan keskuspankin vuosittain julkaisemien maksutilastojen perusteella alle 10 prosenttia tilisiirtotapahtumien tai suoraveloitustapahtumien kokonaismäärästä kyseisessä jäsenvaltiossa.

4. Jäsenvaltiot voivat sallia, että niiden toimivaltaiset viranomaiset jättävät 1 päivään helmikuuta 2016 asti soveltamatta kaikkia tai joitakin 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia niihin maksutapahtumiin, jotka on käynnistetty myyntipaikassa maksukortilla ja jotka johtavat suoraveloitukseen BBAN- tai IBAN-tilinumerolla yksilöidyltä maksutililtä ja näin yksilöidylle maksutilille.

5. Poiketen siitä, mitä 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot saavat sallia, että niiden toimivaltaiset viranomaiset jättävät 1 päivään helmikuuta 2016 asti soveltamatta 5 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädettyä erityisvaatimusta käyttää liitteen 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja sanomamuotoja maksupalvelunkäyttäjiin, jotka käynnistävät tai vastaanottavat yksittäisiä tilisiirtoja tai suoraveloituksia, jotka on niputettu yhteen lähettämistä varten. Mahdollisesta poikkeuksesta huolimatta maksupalveluntarjoajien on täytettävä 5 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädetty vaatimukset, kun maksupalvelunkäyttäjä pyytää tällaista palvelua.

6. Poiketen siitä, mitä 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden saavat lykätä 5 artiklan 4, 5 ja 7 kohdassa asetettujen BIC-koodin esittämistä koskevien vaatimusten soveltamista kansallisten maksutapahtumien osalta 1 päivään helmikuuta 2016.

7. Jäsenvaltion, joka aikoo käyttää 1, 3, 4, 5 ja 6 kohdassa säädettyä poikkeusta, on ilmoitettava asiasta komissiolle viimeistään 1 päivänä helmikuuta 2013 ja sen on tämän jälkeen sallittava, että sen toimivaltainen viranomainen jättää enintään poikkeuksen voimassaoloajan soveltamatta tapauksen mukaan

joko joitakin tai kaikkia 5 artiklassa tai 6 artiklan 1 tai 2 kohdassa ja liitteessä vahvistettuja vaatimuksia kyseisissä kohdissa tai alakohdissa tarkoitettuihin maksutapahtumiin. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle maksutapahtumat, joihin sovelletaan poikkeusta, ja mahdolliset myöhemmät muutokset.

8. Sellaisessa jäsenvaltiossa sijaitsevien maksupalveluntarjoajien ja maksupalvelua sellaisessa jäsenvaltiossa käyttävien maksupalvelunkäyttäjien, jonka rahayksikkö ei ole euro, on noudatettava 4 ja 5 artiklan vaatimuksia viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2016. Sellaisessa jäsenvaltiossa sijaitsevien pieniä maksuja välittävien maksujärjestelmien hoitajien, jonka rahayksikkö ei ole euro, on noudatettava 4 artiklan 2 kohdan vaatimuksia viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2016.

Jos euro otetaan käyttöön tällaisen jäsenvaltion rahayksikkönä ennen 31 päivää lokakuuta 2015, kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevien maksupalveluntarjoajien tai tarvittaessa pieniä maksuja välittävien maksujärjestelmien hoitajien sekä tuossa jäsenvaltiossa maksupalvelua käyttävien maksupalvelunkäyttäjien on kuitenkin noudatettava vastaavia säännöksiä vuoden kuluessa päivästä, jona kyseinen jäsenvaltio on liittynyt euroalueeseen, mutta aikaisintaan päivästä, jotka on vahvistettu niiden jäsenvaltioiden osalta, joiden rahayksikkö on euro 31 päivästä maaliskuuta 2012 alkaen.

17 artikla

Asetuksen (EY) N:o 924/2009 muutokset

Muutetaan asetus (EY) N:o 924/2009 seuraavasti:

1) Korvataan 2 artiklan 10 kohta seuraavasti:

"10. 'varoilla' seteleitä ja metallirahaa, tilirahaa ja sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnan 16 päivänä syyskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/110/EY (*) 2 artiklan 2 kohdassa määriteltyä sähköistä rahaa;

(*) EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7."

2) Korvataan 3 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Palvelumaksujen, jotka maksupalveluntarjoaja veloittaa maksupalvelunkäyttäjältä rajatylittävistä maksuista, on oltava samat kuin ne palvelumaksut, jotka tämä maksupalveluntarjoaja veloittaa maksupalvelunkäyttäjiltä vastaavista samanarvoisista ja saman valuutan määräisistä kansallisista maksuista."

3) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

a) Kumotaan 2 kohta.

b) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Maksupalveluntarjoaja saa periä maksupalvelunkäyttäjältä palvelumaksuja 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti perittyjen palvelumaksujen lisäksi, jos käyttäjä antaa maksupalveluntarjoajalle toimeksiannon suorittaa rajatylittävä maksutapahtuma mutta ei ilmoita IBAN-tilinumeroa sekä, tarvittaessa ja euromääräisiä tilisiirtoja ja suoraveloituksia koskevista teknisistä ja liiketoimintaa koskevista vaatimuksista 14 päivänä maaliskuuta 2012 annetun asetuksen (EU) N:o 260/2012 sekä asetuksen (EY) N:o 924/2009 muuttamisen (*) mukaisesti, toisessa jäsenvaltioissa olevaan maksutiliin liittyvää BIC-tunnusta. Tällaisten palvelumaksujen on oltava asianmukaisia ja vastattava kuluja. Niistä on sovittava maksupalveluntarjoajan ja maksupalvelunkäyttäjän kesken. Maksupalveluntarjoajan on ilmoitettava maksupalvelunkäyttäjälle lisäpalvelumaksujen suuruus hyvissä ajoin ennen kuin tällainen järjestely sitoo maksupalvelunkäyttäjää.

(*) EUVL L 94, 30.3.2012 s. 22.”

4) Korvataan 5 artiklan 1 kohta seuraavasti:

Tämä asetusta on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 14 päivänä maaliskuuta 2012.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

N. WAMMEN

”1. Jäsenvaltioiden on 1 päivästä helmikuuta 2016 poistettava maksupalveluntarjoajille asetetut välitetyt maksuja koskevat kansalliset velvoitteet ilmoittaa asiakkaidensa maksutapahtumiin liittyviä maksutasetta koskevia tilastotietoja.”

5) Muutetaan 7 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdassa päivämäärä ”1 päivää marraskuuta 2012” päivämäärällä ”1 päivää helmikuuta 2017”.

b) Korvataan 2 kohdassa päivämäärä ”1 päivää marraskuuta 2012” päivämäärällä ”1 päivää helmikuuta 2017”.

c) Korvataan 3 kohdassa päivämäärä ”1 päivää marraskuuta 2012” päivämäärällä ”1 päivää helmikuuta 2017”.

6) Kumotaan 8 artikla.

18 artikla

Voimaantulo

Tämä asetusta tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

LIITE

TEKNISET VAATIMUKSET (5 ARTIKLA)

- 1) Tilisiirto- ja suoraveloitustapahtumiin on sovellettava 5 artiklassa säädettyjen olennaisten vaatimusten lisäksi seuraavia teknisiä vaatimuksia:
  - a) 5 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettu maksutilitunniste on oltava IBAN-tilinumero.
  - b) 5 artiklan 1 kohdan b ja d alakohdassa tarkoitettu sanomamuotoa koskeva standardi on oltava ISO 20022 XML-standardi.
  - c) Tiedonantokentässä on sallittava 140 merkkiä. Maksujärjestelyissä voidaan sallia useampia merkkejä, paitsi jos tietojen siirtoon käytettävässä laitteessa on merkien määrään liittyviä teknisiä rajoituksia, jolloin sovelletaan kyseisen laitteen teknistä ylärajaa.
  - d) Maksun viitetiedot ja kaikki muut tämän liitteen 2 ja 3 kohdan mukaisesti annettavat tietoalkiot on siirrettävä maksuketjussa kokonaisina ja muuttumattomina maksupalveluntarjoajalta toiselle.
  - e) Kun maksutapahtumaa koskevat vaaditut tiedot ovat saatavilla sähköisessä muodossa, niiden on mahdollistettava täysin automaattinen ja sähköinen käsittely kaikissa käsittelyn vaiheissa maksuketjun alusta loppuun saakka (automaattinen käsittely päästä päähän), jolloin koko maksuprosessi voidaan suorittaa sähköisesti ilman tietojen uudelleen syöttämistä tai manuaalista käsittelyä. Aina kun se on mahdollista, tätä on sovellettava myös tilisiirto- ja suoraveloitustapahtumien poikkeukselliseen käsittelyyn.
  - f) Maksujärjestelyissä ei saa asettaa alarajaa tilisiirtotapahtuman ja suoraveloitustapahtuman suuruudelle, mutta niiltä ei tarvitse edellyttää sellaisten maksutapahtumien käsittelyä, joiden suuruus on nolla.
  - g) Maksujärjestelyissä ei ole velvollisuutta toteuttaa yli 999 999 999,99 euron suuruisia tilisiirtoja ja suoraveloituksia.
- 2) Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten lisäksi tilisiirtotapahtumiin sovelletaan seuraavia vaatimuksia:
  - a) 5 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettut tietoalkiot ovat seuraavat:
    - i) maksajan nimi ja/tai maksajan maksutilin IBAN-tilinumero;
    - ii) tilisiirron suuruus;
    - iii) maksunsaajan maksutilin IBAN-tilinumero;
    - iv) maksunsaajan nimi, jos se on saatavissa;
    - v) mahdolliset maksun lisätiedot.
  - b) 5 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettut tietoalkiot ovat seuraavat:
    - i) maksajan nimi;
    - ii) maksajan maksutilin IBAN-tilinumero;
    - iii) tilisiirron suuruus;
    - iv) maksunsaajan IBAN-maksutilinumero;
    - v) mahdolliset maksun lisätiedot;
    - vi) mahdollinen maksunsaajan yksilöintikoodi;
    - vii) mahdollisen maksunsaajan viittausosapuolen nimi;
    - viii) mahdollinen tilisiirron tarkoitus;
    - ix) mahdollinen tilisiirron tarkoituksen luokka.
  - c) Lisäksi maksajan maksupalveluntarjoajan on annettava maksunsaajan maksupalveluntarjoajalle seuraavat pakolliset tiedot:
    - i) maksajan maksupalveluntarjoajan BIC-koodi (jolleivät maksutapahtumaan osallistuvat maksupalveluntarjoajat ole toisin sopineet);

- ii) maksunsaajan maksupalveluntarjoajan BIC-koodi (jolleivät maksutapahtumaan osallistuvat maksupalveluntarjoajat ole toisin sopineet);
  - iii) maksujärjestelyn yksilöintitieto;
  - iv) tilisiirron suorituspäivä;
  - v) maksajan maksupalveluntarjoajan antama tilisiirtosanomien viitenumero.
- d) 5 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen tietokenttien ovat seuraavat:
- i) maksajan nimi;
  - ii) tilisiirron suuruus;
  - iii) mahdolliset maksun lisätiedot.
- 3) Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten lisäksi suoraveloitustapahtumiin sovelletaan seuraavia vaatimuksia:
- a) 5 artiklan 3 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettujen tietokenttien ovat seuraavat:
- i) suoraveloitustyyppi (toistuva, kertaluonteinen, ensimmäinen, viimeinen tai korjaus);
  - ii) maksunsaajan nimi;
  - iii) maksunsaajan sen maksutilin IBAN-tilinumero, jota perinnällä hyvitetään;
  - iv) maksajan nimi, jos se on saatavissa;
  - v) maksajan sen maksutilin IBAN-tilinumero, jota perinnän vuoksi veloitetaan;
  - vi) valtuutuksen yksilöllinen viite;
  - vii) jos maksajan valtuutus on annettu 31 päivän maaliskuuta 2012 jälkeen, sen allekirjoituspäivä;
  - viii) perinnän suuruus;
  - ix) jos valtuutuksen on ottanut haltuunsa muu maksunsaaja kuin se, joka valtuutuksen on antanut, valtuutuksen yksilöllinen viite sellaisena kuin valtuutuksen antanut alkuperäinen maksunsaaja on sen antanut;
  - x) maksunsaajan tunnistetieto;
  - xi) jos valtuutuksen on ottanut haltuunsa toinen maksunsaaja kuin se, joka valtuutuksen on antanut, valtuutuksen antaneen alkuperäisen maksunsaajan tunnistetieto;
  - xii) mahdolliset maksunsaajalta maksajalle toimitettavat maksun lisätiedot;
  - xiii) mahdollinen perinnän tarkoitus;
  - xiv) mahdollinen perinnän tarkoituksen luokka.
- b) 5 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen tietokenttien ovat seuraavat:
- i) maksunsaajan maksupalveluntarjoajan BIC-koodi (jolleivät maksutapahtumaan osallistuvat maksupalveluntarjoajat ole toisin sopineet);
  - ii) maksajan maksupalveluntarjoajan BIC-koodi (jolleivät maksutapahtumaan osallistuvat maksupalveluntarjoajat ole toisin sopineet);
  - iii) maksajan viittausosapuolen nimi (jos se esiintyy aineettomassa valtuutuksessa);
  - iv) maksajan viittausosapuolen yksilöintitieto (jos se esiintyy aineettomassa valtuutuksessa);
  - v) maksunsaajan viittausosapuolen nimi (jos se esiintyy aineettomassa valtuutuksessa);
  - vi) maksunsaajan viittausosapuolen yksilöintitieto (jos se esiintyy aineettomassa valtuutuksessa);
  - vii) maksujärjestelyn yksilöintitieto;
  - viii) perinnän suorituspäivä;
  - ix) perintää koskeva maksunsaajan maksupalveluntarjoajan viite;

- x) valtuutustyyppi;
  - xi) suoraveloitustyyppi (toistuva, kertaluonteinen, ensimmäinen, viimeinen tai korjaus);
  - xii) maksunsaajan nimi;
  - xiii) maksunsaajan sen maksutilin IBAN-tilinumero, jota perinnällä hyvitetään;
  - xiv) maksajan nimi, jos se on saatavissa;
  - xv) maksajan sen maksutilin IBAN-tilinumero, jota perinnän vuoksi veloitetaan;
  - xvi) valtuutuksen yksilöllinen viite;
  - xvii) valtuutuksen allekirjoituspäivä, jos maksaja on antanut valtuutuksen 31 päivän maaliskuuta 2012 jälkeen;
  - xviii) perinnän suuruus;
  - xix) valtuutuksen yksilöllinen viite sellaisena kuin valtuutuksen antanut alkuperäinen maksunsaaja on sen antanut (jos valtuutuksen on ottanut haltuunsa muu maksunsaaja kuin se, joka valtuutuksen on antanut);
  - xx) maksunsaajan tunnistetieto;
  - xxi) valtuutuksen antaneen alkuperäisen maksunsaajan tunnistetieto (jos valtuutuksen on ottanut haltuunsa toinen maksunsaaja kuin se, joka valtuutuksen on antanut);
  - xxii) mahdolliset maksunsaajalta maksajalle toimitettavat maksun lisätiedot.
- c) 5 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen tietokenttien ovat seuraavat:
- i) valtuutuksen yksilöllinen viite;
  - ii) maksunsaajan tunnistetieto;
  - iii) maksunsaajan nimi;
  - iv) perinnän suuruus;
  - v) mahdolliset maksun lisätiedot;
  - vi) maksujärjestelyn yksilöintitieto.
-

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 261/2012,

annettu 14 päivänä maaliskuuta 2012,

neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 muuttamisesta maito- ja maitotuotealan sopimussuhteiden osalta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 42 artiklan ensimmäisen kohdan ja 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Maitoa ja maitotuotteita koskevaa yhteistä markkinajärjestelyä, joka nykyään sisältyy maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tietyistä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 1234/2007 ⁽⁴⁾, on uudistettu useamman kerran markkinasuuntautumisen lisäämiseksi eli siten, että hintasignaalien annetaan ohjata tuottajien tekemiä tuotantotyyppiä ja -määrää koskevia päätöksiä, jotta maitoalan kilpailutilannetta ja kestävyyttä voitaisiin parantaa globaalistuneessa kaupassa. Kiintiöitä päätettiin näin ollen asteittain korottaa yhteisen maatalouspolitiikan muuttamisesta asetuksia (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 320/2006, (EY) N:o 1405/2006, (EY) N:o 1234/2007, (EY) N:o 3/2008 ja (EY) N:o 479/2008 muuttamalla sekä asetukset (ETY) N:o 1883/78, (ETY) N:o 1254/89, (ETY) N:o 2247/89, (ETY) N:o 2055/93, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 2596/97, (EY) N:o 1182/2005 ja (EY) N:o 315/2007 kumoamalla 19 päivänä tammikuuta 2009 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 72/2009 ⁽⁵⁾ ("terveystarkastus" 2008–2009), jotta varmistetaan maitokiintiöjärjestelmän sujuva vaiheittainen lakkauttaminen vuoteen 2015 mennessä.

⁽¹⁾ EUVL C 218, 23.7.2011, s. 110.

⁽²⁾ EUVL C 192, 1.7.2011, s. 36.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 15. helmikuuta 2012 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 28. helmikuuta 2012.

⁽⁴⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL L 30, 31.1.2009, s. 1.

(2) Maito- ja maitotuotealan markkinoilla vallitsi poikkeuksellinen tilanne vuosina 2007–2009, mikä johti lopulta hintojen romahtamiseen vuosina 2008–2009. Oseaniassa vallinneet äärimmäiset sääolot aiheuttivat ensin tarjonnan merkittävän laskun, joka johti nopeasti hintojen jyrkkään nousuun. Vaikka maailmanmarkkinoiden tarjonta alkoi elpyä ja hinnat palautua tavanomaisille tasolle, tilanteesta aiheutuneella rahoitus- ja talouskriisillä oli unionin maidontuottajien kannalta kielteisiä vaikutuksia, ja hintojen epävakaus kasvoi. Korkeampien hyödykehintojen vuoksi rehun ja muiden tuotantopanosten, energia mukaan luettuna, kustannukset nousivat huomattavasti. Sitä seurasi kysynnän lasku sekä maailmanlaajuisesti että unionin tasolla, myös maidon ja maitotuotteiden kysynnän osalta, samaan aikaan kun tuotanto unionissa pysyi muuttumattomana, mikä johti unionin hintojen putoamiseen alle turvaverkkotason. Maitoalan perushyödykkeiden hintojen jyrkkä lasku ei kuitenkaan täysin välittynyt maitoalan alentuneina kuluttajahintoina, mikä lisäsi jalostusketjun loppupään bruttomarginaalia useimpien maito- ja maitotuotealan tuotteiden osalta lähes kaikissa maissa; tämä puolestaan vaikutti kysynnän mukautumista perushyödykkeiden alentuneisiin hintoihin, hidasti hintojen elpymistä ja kärjisti alhaisten hintojen vaikutusta maidontuottajiin, joista monen kannattavuus vaarantui vakavasti.

(3) Vastauksena maitoalan vaikeaan markkinatilanteeseen perustettiin lokakuussa 2009 maitoalan korkean tason asiantuntijaryhmä, jäljempänä 'asiantuntijaryhmä', tarkastelemaan maito- ja maitotuotealan keskipitkän ja pitkän aikavälin järjestelyitä, jotka maitokiintiöiden lakkaamisen yhteydessä vuonna 2015 auttaisivat vakauttamaan markkinoita ja maidontuottajien tuloja sekä lisäämään alan avoimuutta.

(4) Asiantuntijaryhmä sai sekä suullisia että kirjallisia lausuntoja maidontuotusketjun tärkeimmiltä eurooppalaisilta sidosryhmiltä, jotka edustivat tuottajia, maidonjalostajia, kaupan toimijoita, vähittäismyyjiä ja kuluttajia. Asiantuntijaryhmä sai palautetta myös akateemisilta asiantuntijoilta, kolmansien maiden edustajilta, kansallisilta kilpailuviranomaisilta sekä komission yksiköiltä. Maaliskuun 26 päivänä 2010 järjestettiin myös maitoalan sidosryhmien konferenssi, jossa toimitusketjun toimijoilla oli laajemat mahdollisuudet ilmaista näkökantansa. Asiantuntijaryhmä antoi kertomuksensa 15 päivänä kesäkuuta 2010. Kertomukseen sisältyi maitoalan nykytilanteen arviointi sekä joukko suosituksia, joissa keskityttiin sopimussuhteisiin, tuottajien neuvotteluvoimaan, toimialojen välisiin tai toimialakohtaisiin organisaatioihin, avoimuuteen (mukaan luettuna eurooppalaisen hintojen valvontavälineen kehittäminen), markkinatoimenpiteisiin ja futuureihin, kaupan pitämistä koskeviin vaatimuksiin ja alkuperämerkintöihin sekä innovaatioon ja tutkimukseen. Tässä asetuksessa käsitellään neljää ensimmäistä näistä seikoista.

- (5) Asiantuntijaryhmä totesi, että maidontuotanto- ja jalostusaloilla on suuria eroja jäsenvaltioiden välillä. Myös yksittäisten jäsenvaltioiden sisällä toimijoiden ja toimijatyypin tilanteet vaihtelevat suuresti. Tarjonnan keskittyminen on kuitenkin usein vähäistä, mikä johtaa toimitusketjussa tuottajien ja meijereiden välisen neuvotteluvoiman epätasapainoon. Tämä puolestaan voi johtaa sopimattomiin kaupallisiin menettelyihin; tuottajat eivät toimitushetkellä ehkä tiedä maidosta saatavaa hintaa, koska meijerit usein vahvistavat hinnan paljon myöhemmin ja saatuun lisäarvoon liittyvin perustein, joihin tuottaja ei voi useinkaan millään tavoin vaikuttaa.
- (6) Hintojen jakautumiseen liittyy näin ollen koko tuotantoketjun osalta ongelmia, jotka vaikuttavat erityisesti tuottajahintoihin, joiden taso ei yleensä kehity nousevia tuotantokustannuksia vastaavasti. Toisaalta vuoden 2009 aikana maidon tarjonta ei välittömästi mukautunut alhaisempaan kysyntään. Eräissä suurissa tuottajajäsenvaltioissa tuottajat reagoivat laskeneisiin hintoihin jopa tuottamalla edellisvuotta suurempia määriä. Lisäarvo on keskittynyt yhä enemmän maidontuotantoketjun loppupäähän ja erityisesti meijereihin ja vähittäismyyjiin, minkä seurauksena lopulliset kuluttajahinnat eivät vastaa maidontuottajille maksettavia hintoja. Kaikkia maidontuotantoketjun toimijoita, jakeluala mukaan luettuna, olisi kannustettava yhteistyöhön tämän epätasapainon korjaamiseksi.
- (7) Meijereiden kannalta niille kauden aikana toimitettavan maidon määrää ei ole aina suunniteltu hyvin. Jopa tuottajien omistuksessa olevat meijeriosuuskunnat, joilla on käytössään jalostuslaitteet ja joissa jalostetaan 58 prosenttia unionin raakamaidosta, saattavat epäonnistua tarjontansa mukauttamisessa kysyntään, koska tuottajien on toimitettava kaikki maitonsa osuuskunnalle ja osuuskunta on velvollinen ottamaan vastaan kaiken tämän maidon.
- (8) Edes perustiedot sisältävien kirjallisten, ennen toimitusta laadittujen muodollisten sopimusten käyttö ei ole yleistä. Tällaisilla sopimuksilla voidaan kuitenkin auttaa vahvistamaan maidon tuotantoketjun toimijoiden vastuuta ja lisätä tietoisuutta siitä, että on tarpeen ottaa markkinasignaalit paremmin huomioon, parantaa hinnan välittymistä ja mukauttaa tarjonta paremmin kysyntään, sekä auttaa välttämään tiettyjä sopimattomia kaupallisia menettelyitä.
- (9) Tällaisia sopimuksia koskevan unionin lainsäädännön puuttuessa jäsenvaltiot voivat omien sopimusoikeudellisten järjestelmiensä mukaisesti päättää asettaa kyseisten sopimusten käyttämisen pakollisiksi, kunhan se tapahtuu unionin oikeuden mukaisesti ja erityisesti siten, että varmistetaan sisämarkkinoiden ja yhteisen markkinajärjestelyn moitteeton toiminta. Koska sopimusoikeus vaihtelee suuresti eri puolilla unionia, tällainen päätös olisi toissijai-
- suusperiaate huomioon ottaen jätettävä jäsenvaltioille. Raakamaidon toimituksiin tietyllä alueella olisi sovellettava yhtäläisiä edellytyksiä. Jos jäsenvaltio päättää, että jokaisen sen alueella tapahtuvan raakamaidon toimituksen tuottajalta jalostajalle on kuuluttava osapuolten välisen kirjallisen sopimuksen piiriin, tämän velvoitteen olisi sen vuoksi koskettava myös muista jäsenvaltioista tulevia raakamaidon toimituksia, mutta sen ei tarvitse koskea toimituksia muihin jäsenvaltioihin. Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltioiden olisi voitava päättää siitä, edellytetäänkö, että ensiostaja tekee tuottajalle kirjallisen tarjouksen tällaisen sopimuksen tekemisestä.
- (10) Tällaisten sopimusten asianmukaisten vähimmäisvaatimusten varmistamiseksi ja sisämarkkinoiden sekä yhteisen markkinajärjestelyn moitteettoman toiminnan turvaamiseksi olisi unionin tasolla vahvistettava eräät tällaisten sopimusten käyttöä koskevat perusedellytykset. Kaikista tällaisista perusedellytyksistä olisi kuitenkin voitava neuvotella vapaasti. Jotta voidaan vahvistaa maitoalan markkinoiden vakautta sekä maidon myyntikanavia tietyissä jäsenvaltioissa, joissa äärimmäisen lyhyiden sopimusten käyttö on melko laajalle levinnyttä, jäsenvaltioille olisi silti annettava mahdollisuus asettaa sopimussuhteen vähimmäiskestoajaksi tällaisille sopimuksille ja/tai tarjouksille. Tällainen vähimmäiskesto olisi kuitenkin määrättävä vain ensiostajien ja maidontuottajien välisille sopimuksille tai ensiostajien maidontuottajille tekemille tarjouksille. Se ei myöskään saisi haitata sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa, ja maidontuottajien olisi vapaasti voitava hyväksyä tai hylätä tällainen vähimmäiskesto. Perusedellytysten osalta on tärkeää, että toimituksesta maksettava hinta voidaan määritellä sopimuksessa sopimuspuolten valinnan mukaan joko kiinteänä hintana tai hintana, joka vaihtelee määritelyjen tekijöiden, kuten toimitetun raakamaidon määrän ja laadun tai koostumuksen mukaan siten, että tällä ei suljeta pois sellaisen yhdistelmän mahdollisuutta, jossa yhdellä sopimuksella toimitetun raakamaidon tietystä määrästä maksetaan kiinteä hinta ja lisämäärästä maksetaan kaavan mukaan laskettava hinta.
- (11) Meijeriosuuskunnat, joiden sääntöihin tai näihin sääntöihin perustuviin sääntöihin tai päätöksiin sisältyy määräyksiä, jotka vaikutukseltaan vastaavat tässä asetuksessa sopimusten osalta säädettyjä perusedellytyksiä, olisi yksinkertaisuuden vuoksi vapautettava velvoitteesta tehdä kirjallinen sopimus.
- (12) Edellä esitetyn sopimukseen perustuvan järjestelmän tehokkuuden vahvistamiseksi silloin, kun välittäjäosapuolet keräävät maidon tuottajilta ja toimittavat sen jalostajille, jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus soveltaa tätä järjestelmää myös näihin välittäjiin.

- (13) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 42 artiklassa määrätään, että maataloustuotteiden tuotantoon ja kauppaan on sovellettava unionin kilpailusääntöjä vain siltä osin kuin Euroopan parlamentti ja neuvosto tämän sopimuksen 43 artiklan 2 kohdan mukaisesti määrittävät, ja viimeksi mainitussa artiklassa puolestaan määrätään maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn säätämisestä.
- (14) Tuotannon kannattavan kehityksen varmistamiseksi ja siten maidontuottajien kohtuullisen elintason takaamiseksi tuottajien neuvotteluvoimaa maidonjalostajiin nähden olisi vahvistettava, jolloin lisäarvo jakautuisi tasaisemmin toimitusketjussa. Yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi olisi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 42 artiklan ja 43 artiklan 2 kohdan mukaisesti hyväksyttävä säännös, jonka mukaan yksinomaan maidontuottajista tai niiden liitoista muodostuvat tuottajaorganisaatiot voivat yhdessä neuvotella meijereiden kanssa sopimusehdoista, hinnat mukaan luettuina, joita sovelletaan tuottajaorganisaatioiden jäsenten koko tuotantoon tai sen osaan. Kyseistä säännöstä olisi kuitenkin sovellettava vain sellaisiin tuottajaorganisaatioihin, jotka hakevat asetuksen (EY) N:o 1234/2007 122 artiklan mukaista hyväksyntää ja saavat sen. Säännöstä ei lisäksi pitäisi soveltaa hyväksytyihin tuottajaorganisaatioihin, osuuskunnat mukaan luettuina, jotka jalostavat kaiken jäsentensä tuottaman raakamaidon, koska tällöin raakamaitoa ei toimiteta muille jalostajille. Lisäksi olisi säädettävä siitä, että olemassa olevat kansallisen lainsäädännön mukaisesti hyväksytyt tuottajaorganisaatiot voidaan tosiasiallisesti hyväksyä tämän asetuksen mukaisesti.
- (15) Osuuskuntien tehokkaan toiminnan varmistamiseksi ja selkeyden vuoksi olisi täsmennettävä, että kun tuottajan jäsenyys osuuskunnassa sisältää kyseisen tuottajan koko maidontuotantoa tai sen osaa koskevan velvoitteen toimittaa raakamaitoa ja kun tätä velvoitetta koskevat ehdot on määritelty osuuskunnan säännöissä tai näihin sääntöihin perustuvissa säännöissä tai päätöksissä, näitä ehtoja ei pitäisi alistaa tuottajaorganisaation kautta käytäviin neuvotteluihin.
- (16) Tehokkaan kilpailun ylläpitämiseksi maitoalan markkinoilla tähän mahdollisuuteen olisi lisäksi sovellettava asianmukaisia rajoja, jotka ilmaistaan prosenttiosuutena unionin tuotannosta ja sellaisen jäsenvaltion tuotannosta, jota kyseiset neuvottelut koskevat. Prosenttiosuutena kansallisesta tuotannosta ilmaistua rajaa olisi sovellettava ensiksi raakamaidon määrään, joka on tuotettu tuottaja-jäsenvaltiossa tai kussakin tuottajajäsenvaltiossa. Samaa prosenttiosuutena ilmaistua rajaa olisi sovellettava myös raakamaidon määrään, joka toimitetaan johonkin tiettyyn määräjäsenvaltioon.
- (17) Koska suojatuilla alkuperänimityksillä ja suojatuilla maantieteellisillä merkinnöillä on suuri merkitys erityisesti haavoittuvassa asemassa oleville maaseutualueille ja jotta voidaan varmistaa erityisesti suojatuilla alkuperänimityksellä tai suojatuilla maantieteellisellä merkinnällä varustettujen juustojen lisäarvo ja laadun säilyminen ja koska maidon kiintiöjärjestelmä on poistumassa käytöstä, jäsenvaltioiden olisi voitava soveltaa sääntöjä, joilla säännellään tällaisten tietyllä maantieteellisellä alueella tuotettujen juustojen tarjontaa. Sääntöjen olisi katettava kyseisen juuston koko tuotanto, ja sääntöjen pyytäjän olisi oltava toimialakohtainen organisaatio, tuottajaorganisaatio tai maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 20 päivänä maaliskuuta 2006 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 510/2006⁽¹⁾ määritelty ryhmittymä. Tällaisen pyynnön olisi saatava tukea suurelta maidontuottajien enemmistöltä, joka edustaa suurinta osaa kyseiseen juustoon käytettävästä maitomäärästä, ja toimialakohtaisten organisaatioiden ja ryhmittymien tapauksessa sen olisi saatava tukea juustontuottajien suurelta enemmistöltä, joka edustaa suurinta osaa kyseisen juuston tuotannosta. Lisäksi näihin sääntöihin olisi sovellettava tiukkoja ehtoja, jotta erityisesti vältetään vahingoittamasta tuotteiden kauppaa muilla markkinoilla ja suojellaan vähemmistöjen oikeuksia. Jäsenvaltioiden olisi välittömästi julkaistava hyväksytyt säännöt ja ilmoitettava niistä komissiolle, varmistettava säännölliset tarkastukset ja kumottava säännöt, jos ne eivät ole tämän asetuksen mukaisia.
- (18) Unionin tasolla on otettu käyttöön sääntöjä joidenkin alojen toimialakohtaisten organisaatioiden toiminnalle. Näillä organisaatioilla voi olla merkittävä asema toimitusketjun toimijoiden välisen vuoropuhelun ja parhaiden käytänteiden edistämässä sekä markkinoiden avoimuuden lisäämisessä. Tällaisia sääntöjä olisi sovellettava myös maito- ja maitotuotealalla, ja niitä voitaisiin täydentää tällaisten organisaatioiden asemaa selkeyttävillä säännöksillä kilpailulainsäädännön mukaisesti, edellyttäen ettei näiden organisaatioiden toiminta vääristä kilpailua tai sisämarkkinoita eikä haittaa maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn moitteetonta toimintaa. Jäsenvaltioiden olisi kannustettava kaikkia merkityksellisiä toimijoita osallistumaan toimialakohtaisten organisaatioiden toimintaan.
- (19) Markkinoiden kehityksen seuraamiseksi komissio tarvitsee ajantasaista tietoa toimitetun raakamaidon määristä. Siksi olisi pyrittävä varmistamaan, että ensiostaja toimittaa tällaiset tiedot säännöllisesti jäsenvaltioille ja että jäsenvaltio ilmoittaa niistä komissiolle.
- (20) Jäsenvaltioiden olisi myös annettava komissiolle ilmoituksia sopimusneuvottelujen, tuottajaorganisaatioiden, niiden liittojen ja toimialakohtaisten organisaatioiden hyväksymisen sekä maito- ja maitotuotealan sopimussuhteiden

(¹) EUVL L 93, 31.3.2006, s. 12.

osalta tämän asetuksen soveltamisen valvomiseksi ja analysoimiseksi sekä erityisesti maitoalan markkinoiden kehittämisestä Euroopan parlamentille ja neuvostolle annettavien komission kertomusten laatimiseksi.

- (21) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat perusteltuja maitoalan markkinoiden nykytilanteen ja toimitusketjun rakenteen perusteella. Niitä pitäisi näin ollen soveltaa riittävän kauan, jotta niiden vaikutukset olisivat mahdollisimman tehokkaita. Toimenpiteiden kauaskantoisuuden vuoksi niiden olisi kuitenkin oltava tilapäisiä, ja niitä olisi arvioitava uudelleen sen selvittämiseksi, miten ne ovat toimineet ja olisiko niiden soveltamista jatkettava. Näitä seikkoja olisi käsiteltävä komission kahdessa kertomuksessa, joissa tarkastellaan maitoalan markkinoiden kehitystä ja erityisesti yhteistuotantosopimusten tekemiseksi tuottajille mahdollisesti tarjottavia kannustimia ja joista ensimmäinen toimitetaan viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2014 ja toinen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2018.
- (22) Tiettyjen epäedullisessa asemassa olevien alueiden talous unionissa on voimakkaasti riippuvaista maidontuotannosta. Näiden alueiden erityispiirteiden vuoksi yleisiä politiikkoja on mukautettava niiden tarpeiden parempaa huomioon ottamista varten. Yhteiseen maatalouspolitiikkaan sisältyy jo näitä epäedullisessa asemassa olevia alueita koskevia erityistoimenpiteitä. Tässä asetuksessa säädetyillä lisätoimenpiteillä voidaan osaltaan parantaa tällaisten alueiden maidontuottajien asemaa. Näitä vaikutuksia olisi kuitenkin tarkasteltava edellä mainituissa kertomuksissa, joiden pohjalta komission olisi tarvittaessa toimitettava ehdotuksia Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
- (23) Maito- ja maitotuotealan tuottajaorganisaatioiden ja niiden liittojen tavoitteiden ja vastuiden selkeän määrittelyn varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat ylikansallisten tuottajaorganisaatioiden ja ylikansallisten tuottajaorganisaatioiden liittojen hyväksymisen ehtoja, hallinnollisen avun määrittämistä koskevia sääntöjä ja ehtoja ylikansallisen yhteistyön tapauksessa sekä tuottajaorganisaation neuvottelujen piiriin kuuluvan raakamaidon määrän laskemista. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (24) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tuottajaorganisaatioiden ja niiden liittojen sekä toimialakohtaisen organisaatioiden hyväksymisedlytyksiä, näiden organisaatioiden antamia neuvottelujen piiriin kuuluvaa raakamaidon määrää koskevia ilmoituksia, jäsenvaltioiden näistä organisaatioista komissiolle antamia ilmoituksia, suojatulla alkuperänimityksellä tai suo-

jatulla maantieteellisellä merkinnällä varustettujen juustojen tarjonnan sääntelyä koskevia sääntöjä, maito- ja maitotuotealan sopimuksia, päätöksiä ja yhdenmukaistettuja menettelytapoja koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä, alan pakollisten ilmoitusten sisältöä, muotoa ja toimittamisajankohtaa, joitakin tuottajien raakamaidon toimitussopimusten näkökohtia sekä jäsenvaltioiden tältä osin toteuttamistaan valinnoista komissiolle antamia ilmoituksia koskevaa täytäntöönpanovaltaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.

- (25) Kun otetaan huomioon komissiolle unionin kilpailupolitiikan alalla oleva toimivalta ja kyseisten säädösten erityisluonne, komission olisi päätettävä asetusta (EU) N:o 182/2011 soveltamatta, ovatko tietyt maito- ja maitotuotealan sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat unionin kilpailusääntöjen vastaisia ja saako tuottajaorganisaatio käydä neuvotteluita, jotka koskevat useampaa kuin yhtä jäsenvaltiota, sekä olisiko kumottava tietyt jäsenvaltioiden asettamat säännöt, joilla säännellään suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustettujen juustojen tarjontaa.

- (26) Asetusta (EY) N:o 1234/2007 olisi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutokset asetukseen (EY) N:o 1234/2007

Muutetaan asetus (EY) N:o 1234/2007 seuraavasti:

- 1) Lisätään 122 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohtaan alakohta seuraavasti:

”iii a) maito ja maitotuotteet;”.

- 2) Lisätään 123 artiklaan kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä myös toimialakohtaiset organisaatiot, jotka

a) ovat muodollisesti pyytäneet hyväksyntää ja joihin kuuluu edustajia taloudellisen toiminnan aloilta, jotka liittyvät raakamaidon tuotantoon ja vähintään yhteen seuraavista toimitusketjun vaiheista: maito- ja maitotuotealan tuotteiden jalostus tai kauppa, mukaan luettuna jakelu;

b) on perustettu kaikkien tai joidenkin a alakohdassa tarkoitettujen edustajien aloitteesta;

⁽¹⁾ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

c) harjoittavat tällaisten toimialakohtaisten järjestöjen jäsenten ja kuluttajien edut huomioon ottaen yhdellä tai useammalla unionin alueella yhtä tai useampaa seuraavista toiminnoista:

- i) tuotantoa ja markkinoita koskevan tietämyksen ja avoimuuden parantaminen muun muassa julkistamalla aiemmin tehtyjen raakamaidon toimitusta koskevien sopimusten mukaisia hintoja, määriä ja näiden sopimusten kestoa koskevia tilastotietoja sekä toteuttamalla selvityksiä markkinoiden tulevasta kehityksestä alueellisella, kansallisella ja kansainvälisellä tasolla;
- ii) maito- ja maitotuotealan tuotteiden markkinoille saattamisen entistä paremman yhteensovittamisen edistäminen erityisesti tutkimuksen ja markkinatutkimusten avulla;
- iii) maidon ja maitotuotteiden kulutuksen edistäminen sekä niitä koskeva tiedotus sisä- ja ulkomarkkinoilla;
- iv) potentiaalisten vientimarkkinoiden tutkiminen;
- v) raakamaidon myymistä ostajille ja/tai jalostettujen tuotteiden toimittamista jakelijoille ja vähittäismyymälöille koskevien, unionin sääntöjen mukaisten vakiosopimusten laatiminen ottaen huomioon oikeudenmukaisten kilpailuedellytysten toteutuminen ja markkinoiden vääristymisen välttäminen;
- vi) tiedottaminen ja tutkimusten toteuttaminen tuotannon ohjaamiseksi markkinoiden tarpeisiin ja kuluttajien makuun ja odotuksiin entistä paremmin mukautettuja tuotteita suosivaksi, erityisesti tuotteiden laadun ja ympäristönsuojelun osalta;
- vii) maitotuotealan tuotantopotentiaalin säilyttäminen ja kehittäminen muun muassa edistämällä innovointia ja tukemalla sovellettu tutkimusta ja kehittämistä koskevia ohjelmia, jotta voidaan käyttää hyväksi maidon ja maitotuotteiden kaikkia mahdollisuuksia ja erityisesti kehittää lisäarvoa tuovia, kuluttajien kannalta houkuttelevampia tuotteita;
- viii) keinojen etsiminen eläinlääkintätuotteiden käytön rajoittamiseksi, muiden tuotantopanosten hallinnan parantamiseksi sekä elintarvikkeiden turvallisuuden ja eläinten terveyden parantamiseksi;
- ix) menetelmien ja keinojen kehittäminen tuotteiden laadun parantamiseksi kaikissa tuotannon ja kaupan pitämisen vaiheissa;
- x) luonnonmukaiseen maatalouteen liittyvän potentiaalilin hyödyntäminen ja tällaisen maatalouden sekä alkuperänimityksellä, laatumerkinnällä ja maantieteellisellä merkinnällä varustettujen tuotteiden tuotannon suojaaminen ja edistäminen; ja
- xi) integroidun tuotannon tai muiden ympäristöä säästävien tuotantotapojen edistäminen.”

3) Lisätään II osan II osaston II lukuun jakso seuraavasti:

”II A jakso

Maito- ja maitotuotealan tuottajaorganisaatioita ja toimialakohtaisia organisaatioita koskevat säännöt

126 a artikla

Maito- ja maitotuotealan tuottajaorganisaatioiden ja niiden liittojen hyväksyminen

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä maito- ja maitotuotealan tuottajaorganisaatioiksi kaikki oikeussubjektit tai oikeussubjektien tarkoin määritellyt osat, jotka hakevat tällaista hyväksymistä, jos

a) ne täyttävät 122 artiklan ensimmäisen kohdan b ja c alakohdassa säädetty vaatimukset;

b) niillä on vähimmäismäärä jäseniä ja/tai niiden kaupan pidetyn tuotannon määrä täyttää asianomaisen jäsenvaltion asettamat vähimmäisvaatimukset alueella, jolla ne toimivat;

c) on olemassa riittävä selvitys siitä, että ne voivat toteuttaa toimintaansa asianmukaisesti niin keston, tehokkuuden kuin tarjonnan keskittämisen suhteen;

d) niiden säännöt ovat tämän kohdan a, b ja c alakohdan mukaiset.

2. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä hakemuksesta maito- ja maitotuotealan hyväksytyjen tuottajaorganisaatioiden liiton, jos asianomainen jäsenvaltio katsoo, että liitto pystyy käytännössä hoitamaan minkä hyvänsä hyväksytyn tuottajaorganisaation tehtävistä ja täyttää 1 kohdassa säädetty edellytykset.

3. Jäsenvaltiot voivat päättää, että tuottajaorganisaatiot, jotka on hyväksytty ennen 2 päivää huhtikuuta 2012 kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja jotka täyttävät tämän artiklan 1 kohdassa säädetty edellytykset, on katsottava 122 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdan iii a alakohdan nojalla hyväksytyiksi tuottajaorganisaatioiksi.

Tuottajaorganisaatiot, jotka on hyväksytty ennen 2 päivää huhtikuuta 2012 kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja jotka eivät täytä tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjä edellytyksiä, voivat jatkaa toimintaansa kansallisen lainsäädännön mukaisesti 3 päivään lokakuuta 2012 saakka.

4. Jäsenvaltioiden on

a) päätettävä hyväksymisen myöntämisestä tuottajaorganisaatiolle neljän kuukauden kuluessa siitä, kun hakemus ja kaikki sitä tukevat asianmukaiset todisteet on jätetty; hakemus on jätettävä siinä jäsenvaltiossa, jossa organisaation päätoimipaikka on;

- b) suoritettava säännöllisin, itse määrittelemensä väliajoin tarkastuksia varmistaakseen, että hyväksytyt tuottajaorganisaatiot ja tuottajaorganisaatioiden liitot noudattavat tämän luvun säännöksiä;
- c) määrättävä näihin organisaatioihin ja liittoihin sovellettavista itse vahvistamistaan seuraamuksista, jos säännöksiä ei ole noudatettu tai jos ilmenee tässä luvussa säädettyjä toimenpiteitä koskevia sääntöjenvastaisuuksia, sekä päätettävä tarvittaessa hyväksynnän peruuttamisesta;
- d) ilmoitettava komissiolle vuosittain viimeistään 31 päivänä maaliskuuta edellisen kalenterivuoden aikana tekemistään hyväksymisen myöntämistä, epäämistä tai peruuttamista koskevista päätöksistä.

126 b artikla

Maito- ja maitotuotealan toimialakohtaisten organisaatioiden hyväksyminen

1. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä maito- ja maitotuotealan toimialakohtaiset organisaatiot, jos tällaiset organisaatiot

- a) täyttävät 123 artiklan 4 kohdassa säädetyt vaatimukset;
- b) harjoittavat toimintaansa yhdellä tai useammalla asianomaisella alueella;
- c) muodostavat merkittävän osan 123 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettusta taloudellisesta toiminnasta;
- d) eivät itse harjoita maito- ja maitotuotealan tuotteiden tuotantoa, jalostusta tai kauppaa.

2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että toimialakohtaiset organisaatiot, jotka on hyväksytty ennen 2 päivää huhtikuuta 2012 kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja jotka täyttävät 1 kohdassa säädetyt edellytykset, on katsottava 123 artiklan 4 kohdan nojalla hyväksytyiksi toimialakohtaisiksi organisaatioiksi.

3. Jos jäsenvaltiot käyttävät mahdollisuutta hyväksyä toimialakohtainen organisaatio 1 ja/tai 2 kohdan mukaisesti, niiden on

- a) päätettävä hyväksymisen myöntämisestä toimialakohtaiselle organisaatiolle neljän kuukauden kuluessa siitä, kun hakemus ja kaikki sitä tukevat asianmukaiset todisteet on jätetty; hakemus on jätettävä siinä jäsenvaltiossa, jossa organisaation päätoimipaikka on;
- b) suoritettava itse määrittelemensä väliajoin tarkastuksia varmistaakseen, että hyväksytyt toimialakohtaiset organisaatiot täyttävät niiden hyväksymiseen liittyvät edellytykset;
- c) määrättävä näihin organisaatioihin sovellettavista itse vahvistamistaan seuraamuksista, jos säännöksiä ei ole noudatettu tai jos ilmenee tässä asetuksessa säädettyjä toimenpiteitä koskevia sääntöjenvastaisuuksia, sekä päätettävä tarvittaessa hyväksynnän peruuttamisesta;
- d) peruutettava hyväksyminen, jos

i) tässä artiklassa säädetyt vaatimukset ja hyväksymisedellytykset eivät enää täyty;

ii) toimialakohtainen organisaatio sitoutuu johonkin 177 a artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun sopimukseen, päätökseen tai yhdenmukaistettuun menettelytapaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta kansallisen lainsäädännön perusteella määrättävien muiden seuraamusten soveltamista;

iii) toimialakohtainen organisaatio ei noudata 177 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ilmoittamisvelvollisuutta;

e) ilmoitettava komissiolle vuosittain viimeistään 31 päivänä maaliskuuta edellisen kalenterivuoden aikana tekemistään hyväksymisen myöntämistä, epäämistä tai peruuttamista koskevista päätöksistä.

126 c artikla

Sopimusneuvottelut maito- ja maitotuotealalla

1. Edellä olevan 122 artiklan mukaisesti hyväksytty maito- ja maitotuotealan tuottajaorganisaatio voi neuvotella tuottajajäsentensä puolesta raakamaidon toimittamista tuottajalta raakamaidon jalostajalle tai 185 f artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle kerääjälle koskevan sopimuksen, joka kattaa jäsenen koko yhteistuotannon tai osan siitä.

2. Tuottajaorganisaatio voi käydä neuvotteluja

- a) riippumatta siitä, siirretäänkö raakamaidon omistusoikeus tuottajalta tuottajaorganisaatiolle vai ei;
- b) riippumatta siitä, onko neuvoteltu hinta sama kaikkien vaiko pelkästään joidenkin tuottajajäsenten yhteistuotannolle;
- c) jos tietyn tuottajaorganisaation osalta
  - i) tällaisten neuvottelujen kohteena olevan raakamaidon määrä on enintään 3,5 prosenttia unionin kokonaistuotannosta; ja
  - ii) tällaisten neuvottelujen kohteena olevan raakamaidon tietyssä jäsenvaltiossa tuotettu määrä on enintään 33 prosenttia kyseisen jäsenvaltion kansallisesta kokonaistuotannosta; ja
  - iii) tällaisten neuvottelujen kohteena olevan raakamaidon tietyssä jäsenvaltiossa toimitettu määrä on enintään 33 prosenttia kyseisen jäsenvaltion kansallisesta kokonaistuotannosta;

d) jos asianomaiset tuottajat eivät ole minkään muun sellaisen tuottajaorganisaation jäseniä, joka niin ikään neuvottelee tällaisia sopimuksia niiden puolesta; jäsenvaltiot voivat kuitenkin myöntää poikkeuksia tästä edellytyksestä asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, joissa tuottajilla on kaksi toisistaan erillistä tuotantoyksikköä eri maantieteellisillä alueilla;

e) jos raakamaitoa ei koske tuottajan osuuskuntajäsenyydestä aiheutuva velvoite toimittaa maitoa osuuskunnan säännöissä vahvistettujen ehtojen mukaisesti tai näillä säännöillä vahvistettujen tai niistä johdettujen sääntöjen ja päätösten mukaisesti; ja

f) jos tuottajaorganisaatio ilmoittaa tällaisten neuvottelujen kohteena olevan raakamaidon määrän sen jäsenvaltion tai niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, jossa tai joissa se toimii.

3. Sen estämättä, mitä 2 kohdan c alakohdan ii ja iii alakohdassa säädetään, tuottajaorganisaatio voi käydä 1 kohdan nojalla neuvotteluja, jos neuvottelujen kohteena oleva kyseisen tuottajaorganisaation tuottaman raakamaidon määrä, joka tuotetaan tai toimitetaan jäsenvaltiossa, jonka vuotuinen raakamaidon kokonaistuotanto on alle 500 000 tonnia, on enintään 45 prosenttia kyseisen jäsenvaltion kansallisesta kokonaistuotannosta.

4. Tätä artiklaa sovellettaessa viittauksilla tuottajaorganisaatioihin tarkoitetaan myös tuottajaorganisaatioiden liittoja.

5. Edellä olevan 2 kohdan c alakohdan ja 3 kohdan soveltamiseksi komissio julkaisee tarkoituksenmukaisiksi katsojensa tavoin ja viimeisimpiä saatavilla olevia tietoja käyttäen raakamaidon tuotantomäärät unionissa ja jäsenvaltioissa.

6. Poiketen siitä, mitä 2 kohdan c alakohdassa ja 3 kohdassa säädetään ja vaikka siinä asetetut kynnykset eivät ylity, tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu kilpailuviranomainen voi yksittäisessä tapauksessa päättää, että tuottajaorganisaation olisi joko alettava neuvotella uudelleen tai ei olisi neuvoteltava lainkaan, jos se katsoo sen olevan välttämätöntä kilpailun ylläpitämiseksi tai kyseisen viranomaisen alueella toimiville raakamaitoa jalostaville pk-yrityksille aiheutuvan vakavan haitan välttämiseksi.

Kun kyse on useamman kuin yhden jäsenvaltion kattavista neuvotteluista, komissio tekee ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua päätöksen soveltamatta 195 artiklan 2 kohdassa tai 196 b artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä. Muissa tapauksissa päätöksen tekee sen jäsenvaltion kansallinen kilpailuviranomainen, jota neuvottelut koskevat.

Tässä kohdassa tarkoitettuja päätöksiä ei sovelleta ennen kuin ne on annettu tiedoksi asianomaisille yrityksille.

7. Tässä artiklassa

a) 'kansallisella kilpailuviranomaisella' tarkoitetaan perustamissopimuksen 101 ja 102 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 (*) 5 artiklassa tarkoitettua viranomaista;

b) 'pk-yrityksellä' tarkoitetaan mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä 6 päivänä touko-

kuuta 2003 annetussa komissiossa suosituksessa 2003/361/EY (**) tarkoitettuja mikroyrityksiä sekä pieniä ja keskisuuria yrityksiä.

8. Jäsenvaltioiden, joissa käydään tämän artiklan mukaisia neuvotteluja, on ilmoitettava komissiolle 2 kohdan f alakohdan ja 6 kohdan soveltamisesta.

126 d artikla

Suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustetun juuston tarjonnan sääntely

1. Edellä olevan 122 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdan mukaisesti hyväksytyyn tuottajaorganisaation, 123 artiklan 4 kohdan mukaisesti hyväksytyyn toimialakohtaisen organisaation tai asetuksen (EY) N:o 510/2006 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen toimijoiden ryhmittymän pyynnöstä jäsenvaltiot voivat vahvistaa rajoitetuksi ajaksi sitovia sääntöjä, jotka koskevat asetuksen (EY) N:o 510/2006 2 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan mukaisella suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustetun juuston tarjonnan sääntelyä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen sääntöjen on noudatettava 4 kohdassa säädettyjä ehtoja, ja ne edellyttävät asetuksen (EY) N:o 510/2006 4 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettua maantieteellisen alueen osapuolten etukäteissopimusta. Tällaisen sopimuksen osapuolina on oltava vähintään kaksi kolmasosaa maidontuottajista tai heidän edustajistaan, jotka edustavat vähintään kahta kolmasosaa 1 kohdassa tarkoitettujen juuston tuotantoon käytetystä raakamaidosta, ja aiheellisissa tapauksissa vähintään kaksi kolmasosaa tuon juuston tuottajista, jotka edustavat vähintään kahta kolmasosaa kyseisen juuston tuotannosta asetuksen (EY) N:o 510/2006 4 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettua maantieteellisellä alueella.

3. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa ja kun kyse on suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustetusta juustosta, kyseisen juuston tuote-eritelmässä esitetyn raakamaidon maantieteellisen alkuperäalueen on oltava sama kuin kyseiseen juustoon liittyvä asetuksen (EY) N:o 510/2006 4 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettu maantieteellinen alue.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen sääntöjen:

a) kattavat ainoastaan asianomaisen tuotteen tarjonnan sääntelyn, ja niiden tavoitteena on kyseisen juuston tarjonnan mukauttaminen kysyntään;

b) vaikuttavat ainoastaan asianomaiseen tuotteeseen;

c) voivat olla sitovia enintään kolmen vuoden ajan, ja ne voidaan uusia tämän kauden jälkeen uuden 1 kohdassa tarkoitettujen pyynnön perusteella;

d) eivät saa vaikuttaa haitallisesti sellaisten tuotteiden kauppaan, jotka eivät kuulu 1 kohdassa tarkoitettujen sääntöjen soveltamisalaan;

e) eivät saa liittyä mihinkään liiketoimeen asianomaisen juuston ensimmäisen markkinoille saattamisen jälkeen;

- f) eivät saa sallia hintojen vahvistamista silloinkaan, kun hinnat vahvistetaan ohjeellisesti tai suosituksena;
- g) eivät saa johtaa siihen, että asianomaisesta tuotteesta ei ole käytettävissä suurta osaa, joka muussa tapauksessa olisi käytettävissä;
- h) eivät saa aiheuttaa syrjintää, estää uusia toimijoita pääsemästä markkinoille tai heikentää pientuottajien asemaa;
- i) vaikuttavat osaltaan asianomaisen tuotteen laadun ylläpitämiseen ja/tai kehittämiseen;
- j) eivät saa rajoittaa 126 c artiklan soveltamista.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut säännöt on julkaistava asianomaisen jäsenvaltion virallisessa lehdessä.

6. Jäsenvaltioiden on suoritettava tarkastuksia varmistaakseen, että 4 kohdassa säädettyjä ehtoja noudatetaan, ja jos toimivaltaiset kansalliset viranomaiset ovat todenneet, että näitä ehtoja ei ole noudatettu, jäsenvaltioiden on kumottava 1 kohdassa tarkoitetut säännöt.

7. Jäsenvaltioiden on viipymättä ilmoitettava komissiolle hyväksymistään 1 kohdassa tarkoitetuista säännöistä. Komissio toimittaa jäsenvaltioille tiedon tällaisia sääntöjä koskevista ilmoituksista.

8. Komissio voi milloin tahansa antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla asetetaan vaatimukseksi, että jäsenvaltio kumoaa kyseisen jäsenvaltion 1 kohdan mukaisesti hyväksymät säännöt, jos komissio toteaa, että kyseiset säännöt eivät ole 4 kohdassa säädettyjen ehtojen mukaisia tai että ne haittaavat tai vääristävät kilpailua huomattavalla osalla sisämarkkinoita tai vaarantavat vapaakaupan taikka Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 39 artiklan tavoitteiden saavuttamisen. Nämä täytäntöönpanosäädökset annetaan soveltamatta 195 artiklan 2 kohdassa tai 196 b artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä.

126 e artikla

Maito- ja maitotuotealan tuottajaorganisaatioita ja toimialakohtaisia organisaatioita koskeva komission toimivalta

1. Sen varmistamiseksi, että maito- ja maitotuotealan tuottajaorganisaatioiden ja tuottajaorganisaatioiden liittojen tavoitteet ja vastuut määrittellään selkeästi ja edistetään näiden organisaatioiden toimien tehokkuutta aiheuttamatta tarpeetonta rasitusta, komissiolle siirretään valta antaa 196 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa säädetään

- a) ylikansallisten tuottajaorganisaatioiden ja ylikansallisten tuottajaorganisaatioiden liittojen hyväksymistä koskevista ehdoista;
- b) asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten antaman hallinnollisen avun määrittämistä koskevista säännöistä ja sen ehdoista ylikansallisen yhteistyön tapauksessa;

c) lisäsäännöistä, jotka koskevat 126 c artiklan 2 kohdan c alakohdassa ja 3 kohdassa tarkoitettujen neuvottelujen piiriin kuuluvan raakamaidon määrän laskentaa.

2. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt, jotka ovat tarpeen:

a) tuottajaorganisaatioiden ja niiden liittojen sekä toimialakohtaisten organisaatioiden 126 a ja 126 b artiklassa vahvistettujen hyväksymisedellytysten panemiseksi täytäntöön;

b) 126 c artiklan 2 kohdan f alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen antamiseksi;

c) jäsenvaltioiden komissiolle 126 a artiklan 4 kohdan d alakohdan, 126 b artiklan 3 kohdan e alakohdan, 126 c artiklan 8 kohdan ja 126 d artiklan 7 kohdan mukaisesti tekemien ilmoitusten antamiseksi;

d) hallinnolliseen apuun liittyvissä menettelyissä ylikansallisen yhteistyön tapauksessa.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 196 b artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

(*) EYVL L 1, 4.1.2003, s. 1. Toimituksellinen huomautus: Asetuksen (EY) N:o 1/2003 nimi on tarkistettu siten, että siinä otetaan huomioon Lissabonin sopimuksen mukainen Euroopan yhteisön perustamissopimuksen artiklojen uudelleenumerointi; alun perin nimessä oli viittaus perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklaan.

(**) EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36.”

4) Korvataan 175 artiklassa ilmaisu ”jollei tämän asetuksen 176–177 artiklasta muuta johdu” ilmaisulla ”jollei tämän asetuksen 176–177 a artiklasta muuta johdu”.

5) Lisätään artikla seuraavasti:

”177 a artikla

Maito- ja maitotuotealan sopimukset, päätökset ja yhdenmukaistetut menettelytavat

1. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta niiden hyväksytyjen toimialakohtaisten organisaatioiden sopimuksiin, päätöksiin ja yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin, joiden tavoitteena on tämän asetuksen 123 artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen toimien toteuttaminen.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan vain, jos

a) sopimuksista, päätöksistä ja yhdenmukaistetuista menettelytavoista on ilmoitettu komissiolle; ja

b) komissio ei ole kolmen kuukauden kuluessa kaikkien vaadittavien yksityiskohtaisten tietojen saamisesta todennut 195 artiklan 2 kohdassa tai 196 b artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä soveltamatta, että nämä sopimukset, päätökset tai yhdenmukaistetut menettelytavat ovat unionin sääntöjen vastaisia.

3. Sopimuksia, päätöksiä ja yhdenmukaistettuja menettelytapoja ei saa panna täytäntöön ennen kuin 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu määräaika päättyy.

4. Sopimusten, päätösten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen on aina katsottava olevan ristiriidassa unionin sääntöjen kanssa, jos ne:

- a) voivat aiheuttaa markkinoiden lokeroitumista unionissa;
- b) voivat haitata yhteisen markkinajärjestelyn moitteetonta toimintaa;
- c) voivat aiheuttaa kilpailun vääristymiä eivätkä ole välttämättömiä yhteisen maatalouspolitiikan niiden tavoitteiden saavuttamiseksi, joihin toimialakohtaisten organisaatioiden toimilla pyritään;
- d) merkitsevät hintojen vahvistamista; tai
- e) voivat olla syrjiviä tai poistaa kilpailua merkittävältä osalta asianomaisia tuotteita.

5. Jos komissio toteaa 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua määräajan päättymisen jälkeen, että edellytykset 1 kohdan soveltamiselle eivät täyty, se tekee 195 artiklan 2 kohdassa tai 196 b artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä soveltamatta päätöksen siitä, että kyseiseen sopimukseen, päätökseen tai yhdenmukaistettuun menettelytapaan sovelletaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan 1 kohtaa.

Komission päätöstä voidaan soveltaa aikaisintaan päivästä, jona se annetaan tiedoksi asianomaiselle toimialakohtaiselle organisaatiolle, paitsi jos tämä on antanut vääriä tietoja tai käyttänyt tämän artiklan 1 kohdassa säädettyä poikkeusta väärin.

6. Kun kyseessä ovat monivuotiset sopimukset, ensimmäisenä vuotena annettu ilmoitus koskee myös seuraavia sopimuksen kattamia vuosia. Tällöin komissio voi kuitenkin milloin tahansa joko omasta aloitteestaan tai toisen jäsenvaltion pyynnöstä antaa lausunnon yhteensopimattomuudesta.

7. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan toimenpiteet, jotka ovat tarpeen tämän artiklan yhdenmukaista soveltamista varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 196 b artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

6) Muutetaan 184 artikla seuraavasti:

a) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6) ennen 31 päivää joulukuuta 2010 ja ennen 31 päivää joulukuuta 2012 Euroopan parlamentille ja neuvostolle markkinatilanteen kehitystä ja sen vaikutuksia maitokiintiöjärjestelmän sujuvan asteittaisen poistamisen edellytyksiin koskevan kertomuksen, johon liitetään tarvittaessa aiheellisia ehdotuksia;”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”9) viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2014 ja viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2018 Euroopan parlamentille ja neuvostolle maito- ja maitotuotealan markkinati-

lanteen kehitystä ja erityisesti 122 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdan iii a alakohdan, 123 artiklan 4 kohdan, 126 c, 126 d, 177 a sekä 185 e ja 185 f artiklan soveltamista sekä tuottajille yhteistuotantosopimusten tekemiseksi myönnettäviä mahdollisia kannustimia koskevan kertomuksen, jossa arvioidaan erityisesti epäedullisessa asemassa olevien alueiden maidontuottajiin ja maidontuotantoon kohdistuvia vaikutuksia näillä alueilla tapahtuvan tuotannon säilyttämistä koskevan yleisen tavoitteen yhteydessä ja joka sisältää tarvittaessa aiheellisia ehdotuksia.”

7) Lisätään artikkelit seuraavasti:

”185 e artikla

Pakolliset ilmoitukset maito- ja maitotuotealalla

Raakamaidon ensiostajien on 1 päivästä huhtikuuta 2015 ilmoitettava toimivaltaiselle kansalliselle viranomaiselle niille kunkin kuukauden aikana toimitetun raakamaidon määrä.

Tässä artiklassa ja 185 f artiklassa ’ensiostajalla’ tarkoitetaan yritystä tai ryhmää, joka ostaa maitoa tuottajilta

- a) kerätäkseen, pakatakseen, varastoidakseen, jäähdyttäkseen tai jalostaakseen sitä, myös toimeksiantona;
- b) myydäkseen sen yhdelle tai useammalle maitoa tai muita maitotuotteita käsittelevälle tai jalostavalle yritykselle.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua raakamaidon määrä.

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tällaisten ilmoitusten sisältöä, muotoa ja toimittamisajankohtaa koskevat säännöt sekä jäsenvaltioiden tämän artiklan mukaisesti antamiin ilmoituksiin liittyvät toimenpiteet. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 196 b artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

185 f artikla

Sopimussuhteet maito- ja maitotuotealalla

1. Jos jäsenvaltio päättää, että jokaisen sen alueella tapahtuvan raakamaidon toimituksen tuottajalta raakamaidon jalostajalle on kuuluttava osapuolten välisen kirjallisen sopimuksen piiriin, ja/tai päättää, että ensiostajan on tehtävä kirjallinen tarjous tuottajan toimittamaa raakamaitoa koskevan sopimuksen tekemisestä, tällaisen sopimuksen ja/tai tarjouksen sopimuksen tekemisestä on täytettävä 2 kohdassa säädetyt edellytykset.

Jos jäsenvaltio päättää, että raakamaidon toimitusten tuottajalta raakamaidon jalostajalle on kuuluttava osapuolten välisen kirjallisen sopimuksen piiriin, sen on myös päätettävä, mikä toimituksen vaihe kuuluu tai mitkä toimituksen vaiheet kuuluvat tällaisen sopimuksen piiriin, jos raakamaidon toimitus tapahtuu yhden tai useamman kerääjän toimesta. Tässä artiklassa ’kerääjällä’ tarkoitetaan yritystä, joka kuljettaa raakamaidon tuottajalta tai toiselta kerääjältä raakamaidon jalostajalle tai toiselle kerääjälle, jos raakamaidon omistusoikeus siirtyy kussakin tapauksessa.

2. Sopimus ja/tai tarjous sopimuksen tekemisestä on
- a) tehtävä ennen toimitusta;
  - b) tehtävä kirjallisesti; ja
  - c) siihen on sisällyttävä erityisesti seuraavat ehdot:
    - i) toimituksesta maksettava hinta,
      - jonka on oltava kiinteä ja sopimuksessa vahvistettu, ja/tai
      - joka lasketaan yhdistämällä erilaisia sopimuksessa mainittuja tekijöitä, joita voivat olla markkinaindikaattorit, jotka heijastelevat markkinaolojen vaihtelua, toimitettu määrä ja toimitetun raakamaidon laatu tai koostumus;
    - ii) raakamaidon määrä, joka voidaan toimittaa ja/tai on toimitettava, sekä tällaisten toimitusten ajankohta;
    - iii) sopimuksen kesto, jolloin sopimus voi olla joko määräaikainen tai toistaiseksi voimassa oleva siten, että sopimukseen sisällytetään irtisanomislauseke;
    - iv) maksuaikoja ja -menettelyjä koskevat yksityiskohtaiset tiedot;
    - v) raakamaidon keräämistä tai toimittamista koskevat järjestelyt; ja
    - vi) ylivoimaisen esteen sattuessa sovellettavat säännöt.
3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, sopimusta ja/tai tarjousta sopimuksen tekemisestä ei vaadita silloin, kun tuottaja toimittaa raakamaidon osuuskunnalle, jonka jäsen tuottaja on, jos kyseisen osuuskunnan sääntöihin tai näillä säännöillä vahvistettuihin taikka niistä johdettuihin sääntöihin ja päätöksiin sisältyy määräyksiä, jotka vaikutukseltaan vastaavat 2 kohdan a, b ja c alakohdan säännöksiä.
4. Kaikista raakamaidon tuottajien, kerääjien tai jalostajien tekemien raakamaidon toimitusta koskevien sopimusten ehtoista, 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettut ehdot mukaan luettuina, voidaan vapaasti neuvotella osapuolten kesken.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään:

- i) jos jäsenvaltio päättää tehdä raakamaidon toimituksia koskevat kirjalliset sopimukset pakollisiksi tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti, se voi määrittää vähimmäiskeston, jota sovelletaan ainoastaan tuottajan ja raakamaidon ensiostajan välisiin kirjallisiin sopimuksiin. Tämän vähimmäiskeston on oltava vähintään kuusi kuukautta, ja se ei saa haitata sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa; ja/tai
- ii) jos jäsenvaltio päättää, että raakamaidon ensiostajan on 1 kohdan mukaisesti tehtävä tuottajalle kirjallinen tarjous sopimuksen tekemisestä, se voi säätää, että tarjouksen on sisällettävä kansallisessa lainsäädännössä tältä osin vahvistettu sopimuksen vähimmäiskesto. Tällaisen vähimmäiskeston on oltava vähintään kuusi kuukautta, eikä se saa haitata sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa.

Toinen alakohta ei rajoita tuottajan oikeutta hylätä tällainen vähimmäiskesto, jos hylkääminen tehdään kirjallisesti. Tässä tapauksessa osapuolet voivat vapaasti neuvotella kaikista sopimuksen ehtoista, mukaan luettuina 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettut ehdot.

5. Jäsenvaltioiden, jotka käyttävät tässä artiklassa tarkoitettuja vaihtoehtoja, on ilmoitettava komissiolle, miten niitä sovelletaan.

6. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan toimenpiteet, jotka ovat tarpeen tämän artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan sekä 3 kohdan yhdenmukaista soveltamista varten, sekä toimenpiteet, jotka liittyvät jäsenvaltioiden tämän artiklan mukaisesti tekemiin ilmoituksiin. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 196 b artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

8) Lisätään VII osan I lukuun artiklat seuraavasti:

”196 a artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.

2. Siirretään 126 e artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle viideksi vuodeksi 2 päivästä huhtikuuta 2012 alkaen. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen viiden vuoden pituisen kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samantapuisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 126 e artiklan 1 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevytyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 126 e artiklan 1 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

196 b artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea, jota kutsutaan maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn komiteaksi. Tämä komitea on yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti

jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 182/2011 (*) tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

(*) EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.”

9) Lisätään 204 artiklaan kohta seuraavasti:

”7. Maito- ja maitotuotealalla sovelletaan 122 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdan iii a alakohdtaa, 123 artiklan

4 kohtaa ja 126 a, 126 b, 126 e ja 177 a artiklaa 2 päivästä huhtikuuta 2012 30 päivään kesäkuuta 2020 sekä 126 c, 126 d, 185 e ja 185 f artiklaa 3 päivästä lokakuuta 2012 30 päivään kesäkuuta 2020.”

2 artikla

Voimaantulo

1. Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2. Sitä sovelletaan 2 päivästä huhtikuuta 2012 alkaen.

Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 126 c, 126 d, 185 e ja 185 f artiklaa, sellaisina kuin ne on lisätty tällä asetuksella, sovelletaan kuitenkin 3 päivästä lokakuuta 2012 alkaen.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 14 päivänä maaliskuuta 2012.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

N. WAMMEN

TILAUSHINNAT 2012 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen DVD	22 EU:n virallista kieltä	1 310 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	840 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) DVD	22 EU:n virallista kieltä	100 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, DVD, ilmestyy kerran viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonantoja ja ilmoituksia).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä DVD-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internetosoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

